

อ สัมผัสศาสตร์

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 27 ฉบับที่ 146
เดือนสิงหาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2554

รวมน้ำใจชาว AC

ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย 2554

“กบ ลัก โลก” ผลงานสร้างสรรค์ 20
โครงการกบจูเนียร์ ปี 3

2554 : บันทึกเรื่องคนกับน้ำ 44
รู้สู้ น้ำ รู้ทันน้ำ เตรียมพร้อมรับมือภัยธรรมชาติอย่างมีสติ

ตึก ฟ. ฮีแลร์ : F. Hilaire Memorial Building

ตึก ฟ. ฮีแลร์ เป็นอาคารสูง 5 ชั้น สร้างในช่วง พ.ศ. 2513 - 2515 เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแด่ราดาฮีแลร์ อดีตเลขาธิการยี่ฝ่ายปกครอง และปราชญ์ทางภาษาไทยแห่งอัสสัมชัญ ผู้ริเริ่มสรรคหนังสือ “ดรุณศึกษา” จำนวน 5 เล่มให้เป็นแบบเรียนภาษาไทย ผากไว้ในวงการศึกษองไทย โรงเรียนอัสสัมชัญได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดตึก ฟ. ฮีแลร์ เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2515 ทำให้อาคารเรียนหลังนี้มีอายุครบ 40 ปี นับแต่พิธีเปิดอาคาร

บทกึกกาย

โอกาสขึ้นปีใหม่พุทธศักราช 2555 ขอส่งความปรารถนาดีถึงผู้ปกครองและนักเรียนทุกท่าน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ และความก้าวหน้าในชีวิตการทำงานและการเล่าเรียนเสมอไป

ความทรงจำต่อปลายฤดูฝนที่ตกมากและยาวนานกว่าทุกๆ ปีในช่วงเดือนสิงหาคม เรื่อยมาถึงปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา ส่งผลต่อคนไทยหลายล้านคนต้องประสบกับอุทกภัยครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศในรอบหลายสิบปี น้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้ทำให้เกษตรกรต้องสูญเสียผลผลิตทางการเกษตรไปอย่างน่าเสียดาย ขณะที่ผู้อยู่อาศัยตามลำน้ำและที่ลุ่มต่างๆ ล้วนได้รับความทุกข์ยากจากน้ำไหลบ่าและท่วมบ้านเรือนที่อยู่อาศัยจนเกือบมิดอย่างทั่วหน้า ทั้งนี้ ไม่รวมกับความเสียหายจากน้ำท่วมโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่ประเมินค่ามากกว่าล้านล้านบาทเลยทีเดียว สำหรับโรงเรียนของเรานั้นแม้ว่าจะไม่ท่วม แต่ก็ทำให้การเรียนการสอนต้องหยุดชะงักไปเกือบ 2 เดือน เพราะไม่สะดวกในการสัญจรด้วยถนนหนทางต่างได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลรายรอบนั่นเอง

บทเรียนจากมหาอุทกภัยครั้งนี้สอนอะไรเราบ้าง และแต่ละคนได้เรียนรู้จากเหตุการณ์ร้ายแรงครั้งนี้อย่างไร? แน่นนอนน่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิตมนุษย์ อาทิ เราใช้น้ำในการดื่ม บริโภค ใช้ทำการเกษตร และใช้ในอุตสาหกรรม พุดสั้นๆ คือน้ำเป็นสิ่งที่มีธรรมชาติจัดเตรียมให้กับมนุษย์ไว้ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั่นเอง และเรียนรู้วิธีบริหารจัดการน้ำให้พอเหมาะพอควร การจะโทษฟ้าโทษฝนอย่างเดียวไม่ถูกต้องนัก อีกสิ่งหนึ่งที่ทุกคนได้เรียนรู้จากน้ำท่วมใหญ่ คือเรื่องของความมีน้ำใจเมื่อมีผู้ประสบภัยได้รับทุกข์เข็ญอย่างแสนสาหัส ก็มีผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งแสดงตนเป็นผู้มีน้ำใจดีหยิบยื่นข้าวของ อาหาร แรงกาย มันสมอง เวลา และลงมือทำในสิ่งจำเป็นเร่งด่วนเพื่อผ่อนคลายนทุกข์โศกของเพื่อนบ้าน หรือผู้อื่นอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยย่อท้อ

แม้ธรรมชาติจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ก็ตาม แต่มนุษย์ยังสามารถเป็นนายของตนเองได้อยู่เสมอ โดยเฉพาะการมีจิตใจที่สูงส่ง ความโอบอ้อมอารี การมีจิตสาธารณะ ความเสียสละและยอมลำบากเพื่อเข้าช่วยเหลือผู้อื่นที่ลำบากกว่าให้ได้คลายทุกข์ลงได้บ้าง รวมถึงการแสดงออกด้านต่างๆ ที่ให้ผู้ตกทุกข์ได้ยากเกิดมีกำลังใจขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ขอขอบคุณผู้ปกครองนักเรียน และคุณครูทุกท่านที่ได้แสดงออกซึ่งความมีน้ำใจด้วยการบริจาคเงินและสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวชาวอีสานด้วยตนเองกว่า 656 ครอบครัว เป็นจำนวนเงินสามล้านกว่าบาท โอกาสฉลอง Christmas Charity 2011 สิ้นเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยครั้งใหญ่ของประเทศในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2554 ที่ผ่านมา

(กรรดาอนันท์ ปรินสาวัต)
ผู้อำนวยการ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- กรรดาอนันท์ ปรินสาวัต
- กรรดาพิสูตร วาปีโส
- กรรดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์
- กรรดาทินกร บุญสว่าง

บรรณาธิการ

- มาสเตอร์อาสา มรพงษ์
- มิสขนิษฐา มารักษ์ษา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

- มิสศรียา ศรีจันทร์โพธิคุณ
- มาสเตอร์ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม

กองบรรณาธิการ

- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ (แผนกประถมและมัธยม)
- มาสเตอร์บันลือ จินดาศรี
- มาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยุธยา
- มิสศิริรัตน์ ศิริชีพชัยยันต์
- มิสณัฐวิ เจริญเกียรติบวร
- มาสเตอร์ประเสริฐ สวัสดิ์มงคล
- มิสอนุภาค พันธุ์มจินดา
- มิสอรณิสา มิตรประสิทธิ์
- มิสเบญจมาศ ศุภบรรณพงษ์
- มิสภัควิภา แยมศรี
- มิสชนัญญา เงินเมือง

- มิสวิไลรัตน์ สิงหนานพวงศ์
- มิสสมบัติ กุลบุญเรืองรัตน์
- มาสเตอร์โสภณ สกุลเรือง

รวบรวมรูปเล่ม

- มิสวารภรณ์ แสงพลสิทธิ์
- มิสนิศารัตน์ คงสวัสดิ์
- มิสสิรินุช เอี่ยมเขียว
- มิสศรียา ศรีจันทร์โพธิคุณ

พิสูจน์อักษร

- มิสวรรณศิริ ผลประมูล
- มิสสุภาวดี คำฝึกฝน
- มิสมนทริชา พานิชยิ่ง

ถ่ายภาพ

- มาสเตอร์ชลิต พิมพ์แก้ว
- มิสวไลนารถ หอตระกูล
- มาสเตอร์กายสิทธิ์ รมไม่ล์
- มาสเตอร์อวิชัย ชาญวิทยากุล
- ชมรม NetAC

ออกแบบรูปเล่ม

- แปลน กราฟิค

พิมพ์ที่

- แปลน พรินท์ติ้ง

สารบัญ

• รวมน้ำใจชาว AC...ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย 2554	3
• รอมร็ว้อัสสัมชัญ	6
• สร้างสรรค์สังคม	
สื่อรักจากดวงใจ	12
การประกวดผลงานนักเรียน เนื่องในวันแม่แห่งชาติ	14
12 สิงหาคม 2554	
กิจกรรมประกวดวาดภาพระบายสี	16
“ภาพจากเพลงของพ่อ”	
• ลานกวี	
ลานกวี เวทีสร้างสรรค์	18
• มุมคนเก่ง	
“กบ ลัก โลก” ผลงานสร้างสรรค์สารคดีสั้น	20
โครงการกบจูเนียร์ ปี 3	
• นอกห้องเรียน	
ปลูกต้นกล้าวรรณกรรม สานฝันนักเขียนรุ่นเยาว์	22
ค่ายทักษะชีวิต	24
• AC มิตรภาพ	
หนึ่งปีกับความทรงจำในห้อง อสช.	26
ความทรงจำในรั้วอัสสัมชัญ	28
จากใจ...ประธานเชียร์รุ่น 126	
• AC สปีริต	
ผลผลิตจากโครงการนักกีฬาข้ามเผือก	30
โรงเรียนอัสสัมชัญ	
• แลกเปลี่ยนเรียนรู้	
การสัมมนา “อัตลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญ”	32
• เปิดโลกการศึกษา	
เล่าสู่กันฟัง...ประสบการณ์แลกเปลี่ยนในต่างแดน	34
Work-Shadowing Experience	36
in South Australia	
• EP... บอกเล่า	
What I have learnt from studying abroad	38
An expression to my mother	39
EP students win a TV show jackpot	40
Flood relief by EP teachers	41

• พุดพิดฟอโฟ		42
ABC เออริค เออเร่อ		
• โลกแห่งความรู้		44
2554 : บันทึกเรื่องคนกับน้ำ		
• สภานักเรียน		48
ฝากไว้ในความทรงจำ...อำลาสภานักเรียน 2554		
• คลังความรู้		50
กำลังใจที่ได้จากหนังสือ		
ศึกษาอย่างสร้างสรรค์จากบอร์ดนิทรรศการความรู้		52
วมหาดุริยางค์ไทย		53
• คณิตคิดสนุก		54
ป้ออิทสุรทิน		
• เรียนรู้ บูรณาการ		55
การผลิตสื่อการสอน “ต่อครั้งละนิด พิชิตความฮา”		
เตรียมตัวอย่างไร...เมื่อเข้าสู่		56
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน		
(ASEAN Economic Community)		
• เส้นสายในลายธรรม		58
เซียนน้อย		
• การ์ตูนสร้างสรรค์		60
ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น		
• เล่าสู่กันฟัง		62
หากโลกไม่แตก เราจะอยู่อย่างไร		
• หน้าต่างความรู้		64
• เอกลักษณ์แห่งอัสสัมชัญ		66
ถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึก		
การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน		
ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมปัส พระราม 2		
• สาระนำรู้คู่ปัญญา		70
แค่สวดมนต์...ก็พินได้		
ปีเก่าจากไป...ปีใหม่ที่ก้าวตาม		72

รวมน้ำใจชาว AC

ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย 2554

เหตุมหาอุทกภัยครั้งประวัติศาสตร์ของประเทศไทย อันเนื่องมาจากพายุโซนร้อน “นกเตน” (NOCK-TEN) ที่เกิดขึ้นจากบริเวณชายฝั่งด้านตะวันตกของเกาะไต้หวัน ประเทศจีน พัดเข้าสู่อ่าวตังเกี๋ย ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว จนมาสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ในช่วงตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2554 และในช่วงเดือนสิงหาคมได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และร่องความกดอากาศต่ำกำลังค่อนข้างแรงพัดผ่านประเทศตอนบน ทำให้มีฝนตกชุกจนเกิดน้ำท่วมต่อเนื่อง จากนั้นก็ได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อน “ไห่ตาง” (HAITANG) ที่อ่อนกำลังลงเข้าปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ พร้อมกับที่ไต้ฝุ่น “เนสาด” (NESAT) เข้าสู่ประเทศไทยตอนบนจนมีฝนตกหนักถึงหนักมากเป็นระยะๆ จึงเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน สร้างความเสียหายต่อประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นจำนวนมาก ธนาคารโลกประเมินมูลค่าความเสียหายสูงถึง 1.44 ล้านล้านบาท เมื่อเดือนธันวาคม 2554 และจัดให้เป็นภัยพิบัติครั้งสร้างความเสียหายมากที่สุดเป็นอันดับสี่ของโลก

เหตุการณ์เริ่มทวีความรุนแรงขึ้นตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายน คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจึงร่วมแรงร่วมใจนำน้ำดื่มจำนวน 500 ขวด บริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยผ่านทางสถานีตำรวจนครบาลยานนาวา เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2554 โดยมีมาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยุธยา หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน พร้อมด้วยมาสเตอร์ปัญญา นวกุล หัวหน้างานอาคารสถานที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เป็นผู้แทนส่งมอบ นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2554 ภราดาศักดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ พร้อมด้วยมาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยุธยา หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม นำทีมประธานนักเรียนและผู้แทนนักเรียน นำเงินที่ได้รับจากการบริจาคของนักเรียน ผู้ปกครอง เป็นเงินจำนวน 122,200.- บาท มอบให้กับมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย กองงานในพระองค์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ดำรง เจริญประยูร ผู้อำนวยการสำนักงานอาสาสภากาชาดไทย รองประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย เป็นผู้รับมอบเงิน เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมในจังหวัดต่างๆ

ช่วงปลายเดือนตุลาคมที่ผ่านมา สถานการณ์น้ำท่วมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ในช่วงเวลาดังกล่าวคณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ นำโดยคณะกรรมการสวัสดิการครูโรงเรียนอัสสัมชัญจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือครู-นักเรียนที่ประสบภัย เพื่อให้การช่วยเหลือเบื้องต้นทั้งด้านที่พัก เครื่องนุ่งห่ม/เครื่องอุปโภคบริโภค โดยจัดหาที่พักชั่วคราวที่ชั้น 6 อาคารอัสสัมชัญ 2003 สำหรับครูที่ได้รับความเดือดร้อน อีกทั้งมีการตั้งศูนย์รับบริจาคอาหาร ของใช้ที่จำเป็น รวมถึงเงินช่วยเหลือ โดยมีผู้ปกครองและศิษย์เก่าให้การช่วยเหลือมอบน้ำดื่ม อาหารแห้ง เสื้อผ้า และมียอดเงินบริจาคตั้งแต่วันที่ 24 - 30 ตุลาคม 2554 เป็นจำนวนเงิน 523,628.- บาท คณะกรรมการสวัสดิการครูฯ จึงนำเงินบริจาคดังกล่าวตั้งเป็นกองทุนสำหรับช่วยเหลือครูที่ประสบอุทกภัยในครั้งนี้

นอกจากนี้ ตัวแทนลูกเสือกองร้อยพิเศษสุรสีห์ โรงเรียนอัสสัมชัญ พร้อมด้วยมิสอรวรานันท์ ทอดสนิท ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ร่วมกิจกรรมจิตอาสา แสดงพลังน้ำใจช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม โดยเป็นอาสาสมัครบรรจุงูเลี้ยงของบริจาคใส่ถุงยังชีพ และลำเลียงข้าวสารอาหารแห้งขึ้นรถบรรทุกเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในจังหวัดต่างๆ เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2554 ณ สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย วันที่ 14 ตุลาคม 2554 ณ ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ท่าอากาศยานดอนเมือง และวันที่ 3 พฤศจิกายน 2554 ณ ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) อาคารเอนเนอร์ยี คอมเพล็กซ์

ผลจากอุทกภัยครั้งนี้ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลได้รับความเดือดร้อน รวมถึงส่งผลให้ครูจำนวน 160 คน ผู้ปกครองนักเรียน 490 คน และพนักงาน 6 คน ของโรงเรียนอัสสัมชัญ รวมจำนวนทั้งสิ้น 656 คน ได้รับความเดือดร้อน ตลอดจนสูญเสียทรัพย์สินและที่อยู่อาศัย คณะผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยซึ่งเป็นบุคลากรของโรงเรียนอัสสัมชัญ ตามนโยบายของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ที่ 7/2554 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 เรื่องแนวปฏิบัติในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยการยกเลิกการจัดกิจกรรม AC Christmas Fair และกิจกรรม AC Family Night 2011 พร้อมทั้งเชิญชวนให้ชาวอัสสัมชัญทุกคนระดมพลังน้ำใจในกิจกรรม "AC Christmas Charity" เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงออกถึงการมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยครั้งนี้ด้วยการบริจาคทรัพย์ตามกำลังศรัทธา โดยมีคณะกรรมการผู้ปกครองนักเรียนทุกระดับชั้นเป็นแกนนำ

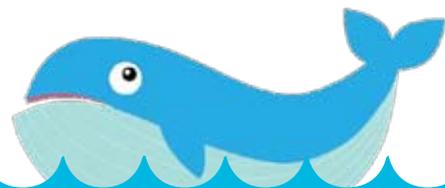

จากการจัดกิจกรรมรวมพลังน้ำใจของชาวอัสสัมชัญทั้งครู ผู้ปกครอง นักเรียน และศิษย์เก่า ทำให้ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวน 3,022,195.- บาท ทางโรงเรียนอัสสัมชัญบริจาคสมทบทุนจำนวน 600,000.- บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 3,622,195.- บาท ในวันที่ 13 มกราคม 2554 ปรดาพิสุตโร วาปีโส รองผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ เป็นประธานในพิธีมอบเงินช่วยเหลือผู้ปกครองนักเรียน ครู และพนักงานที่ประสบภัยจำนวน 656 คน คนละ 5,000.- บาท ณ ลานอนุสาวรีย์ ฟ. ซีแลร์

สำหรับคณะกรรมการสวัสดิการครูโรงเรียนอัสสัมชัญได้รับเงินช่วยเหลือจากผู้ปกครอง และศิษย์เก่า เป็นจำนวนเงิน 523,628.- บาท โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชามอบเงินสมทบกองทุนสวัสดิการครูฯ จำนวน 300,000.- บาท นอกจากนี้ กองทุนสวัสดิการครูโรงเรียนอัสสัมชัญช่วยเหลือจำนวน 1,000,000.- บาท ทำให้มียอดเงินบริจาครวม 1,920,000.- บาท ในวันที่ 16 มกราคม 2554 ปรดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการมอบเงินจากการบริจาคเพื่อช่วยเหลือครูที่ประสบภัยจำนวน 160 คน คนละ 14,200.- บาท

นับว่ากิจกรรมทั้งหมดเป็นการแสดงออกถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นครอบครัวอัสสัมชัญที่อบอุ่นเอื้ออาทรและมีน้ำใจซึ่งกันและกันเสมอ แม้ในยามทุกข์ยากพวกเราก็ไม่ทิ้งกัน

รอบรู้อีสานชัย : ประถม

รางวัลการแข่งขันคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ

เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดงานแสดงความยินดีกับนักเรียนคนเก่งทั้ง 3 คน โดยมีภราดาศักดิ์ สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ ร่วมแสดงความยินดี มอบช่อดอกไม้ให้ผู้ปกครอง และมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียน คือ เด็กชายจิรพัศ ฉันทชัยพัฒนา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองจากการแข่งขัน International Mathematics Contest ณ ประเทศสิงคโปร์ เด็กชายกรรชธรณ์ หอพัตราภรณ์ นักเรียนระดับชั้น EP-P. 6/3 ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญเงินวิทยาศาสตร์จากการแข่งขัน International Mathematics and Science Olympiad For Primary School ณ ประเทศฟิลิปปินส์ และ เด็กชายรัชชานนท์ เพชรชู นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองจากการแข่งขัน World Mathematic Competition ณ ประเทศฟิลิปปินส์

กิจกรรมประกวดขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์

วันที่ 19 - 21 กันยายน 2554 งานดนตรีและการแสดง ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จัดกิจกรรมประกวดขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โดยห้องเรียนที่ชนะเลิศการประกวดอันดับที่ 1 - 3 จะได้รับถ้วยรางวัล และเงินรางวัล การประกวดครั้งนี้มีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตัดสินคือ อาจารย์วีรวัฒน์ ทับทิมศรี อาจารย์ชอบ ชูวิทยา และอาจารย์วัฒน์เกิด โชคงาม การประกวดขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็นการเทิดพระเกียรติเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ

กิจกรรมเดินวิ่งเพื่อสุขภาพ

ในระหว่างวันที่ 5 สิงหาคม - 23 กันยายน 2554 ชมรมเดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จัดพิธีเปิดกิจกรรมเดิน-วิ่ง 84 รอบ 84 ปี ทำดีเพื่อพ่อ ณ บริเวณสนามหญ้าเทียม หน้าตึกไมเกิ้ล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ร่วมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา

รอบรู้อีสานชัย : ประถม-มัธยม

พิธีถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และกิจกรรมรำลึกพระคุณแม่

เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554 ฝ่ายกิจการนักเรียน แผนกประถม และมัธยม จัดพิธีถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และกิจกรรมรำลึกพระคุณแม่ โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีถวายพระพรชัยมงคล และถวายราชสดุดีเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 79 พรรษา พร้อมด้วย กิจกรรมรำลึกพระคุณแม่ โดยมีคณะครู นักเรียน และผู้ปกครองร่วมในพิธี ณ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม และโรงเรียนอัสสัมชัญ

กรีฑานักเรียน ประจำปีการศึกษา 2554

เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2554 นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2554 ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ พร้อมด้วยภราดาพิสุตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ ดร.เขมภูมิ ภูมิถาวร และนายกฤษณะ วลีไกรลาศ คณะกรรมการสถานศึกษา ให้การต้อนรับ ในโอกาสนี้ นายเทิดศักดิ์ ใจมั่น นักกีฬาอาวุโส (ผู้แทนผู้ปกครอง) นำนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกล่าวปฏิญาณตน

พิธีเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2554 ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งกิจกรรมภายในงานประกอบด้วยพิธีถวายเครื่องราชสักการะ และการอ่านบทอาศิรวาทถวายพระพรต่อหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ โดยมีคณะภราดา พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และผู้แทนผู้ปกครอง เข้าร่วมพิธีทั้งแผนกประถมและมัธยม

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2554

เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2554 โรงเรียน อัสสัมชัญเป็นเจ้าภาพในพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ณ วัดนางนองวรวิหาร เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยมีภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ พร้อมด้วยมาสเตอร์ศิริ บัณฑิต เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วยผู้แทนผู้ปกครอง คณะครู และนักเรียนเข้าร่วมพิธี

รอบรู้อีสานชัย : มัธยม

การประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554 คณะกรรมการการประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ฝ่ายการศึกษา มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย นำโดยมิสตรูณี ชันโท รายงานผลการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญ ระหว่างวันที่ 16 - 19 สิงหาคม 2554 โดยมีภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ ภราดาพิสุตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ พร้อมด้วยคณะที่ปรึกษาผู้อำนวยการ หัวหน้างาน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เข้ารับฟังการรายงานผล ณ ห้องประชุม Conference ชั้น 3 อาคาร Saint Louis-Marie Memorial Building

ผู้อำนวยการสำนักบริหารฯ เยี่ยมชมโครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2554 ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ และคณะครูผู้ร่วมบริหาร ให้การต้อนรับนายชาญวิทย์ ทับสุพรรณ ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในโอกาสเยี่ยมชมโครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อดูความคืบหน้าในการก่อสร้างอาคารเรียน และการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program)

รางวัลเยาวชนดีเด่นกรุงเทพมหานคร (ประกายเพชร) ประจำปี 2554

เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2554 นายปรีดี คงธนรัตน์ (43718) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ได้รับคัดเลือกให้เป็นเยาวชนดีเด่นด้านนันทนาการ และนายสัญญา จักรรังกูร (43791) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ได้รับคัดเลือกให้เป็นเยาวชนดีเด่นด้านนวัตกรรมการประดิษฐ์ ณ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ลานกีฬา และการท่องเที่ยว เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

Grade 1 Family Unit

Grade 1 English Program students have been learning about families in English. They have enjoyed many in-class activities to reinforce the vocabulary that they have learned including story books, videos, making posters and presenting their work to their friends.

Grade 5 Squid Dissection

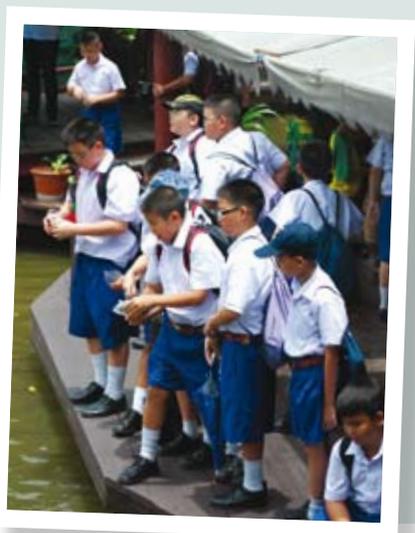
Did you know that squid have three hearts? Or that squid have a sac in their body filled with ink? EP Grade 5 students discovered this and much more when they learnt how to do a squid dissection during their Science classes. That means they cut open the squid bodies and examined the organs inside.

All the students were fascinated and learnt so much doing this activity. It was an experience they will remember for the rest of their lives.

Grade 6 'EPE' to the Ancient City and Erawan Museum

On Tuesday 2nd August, Grade 6 EP classes visited the Ancient City and Erawan Museum. Following their EPE, the Grade 6 students had to write an Information Report and present an Oral Presentation about an Ancient Civilisation.

Awards Presentation Ceremony

On September 23rd, 2011, Brother Pisutr Vapiso, the Vice Director and Head of the English Program (EP) of Assumption College, presented certificates, scholarships and prizes to the students who won from various competitions arranged by the English Program throughout the first semester of Academic Year 2011. Teachers from the Mathematics, Science and English content groups attended the ceremony and also extended their congratulations.

The competitions highlighted were: the Mathematics Contest, the English Writing Contest, the Mothers' Day English Writing Contest and the Making Cards for Mothers Contest.

“JA Banks in Action” Project at ACEP: First Time in Thailand!

For the first time ever in Thailand, the “JA Banks in Action” (Pilot Project) was arranged in cooperation with Junior Achievement Thailand and the Assumption College English Program, for 40 EP-M. 4 - 6 students who were interested in attending. This course was about the basics of financial and banking management. More than 100 Schools and Institutions from all around the world completed this course. This workshop was conducted in English by executives from Bangkok Bank.

Mr. Chartsiri Sophonpanich, the President of Bangkok Bank Public Company Limited who is a major sponsor of the “JA Banks in Action” project, offered the English Program of Assumption College (ACEP) the chance to be the first school in Thailand to host this course.

The “JA Banks in Action” course was held on August 31st, September 7th, 14th and the 21st, 2011 in the 5th Floor Computer room of the Saint Louis-Marie Memorial Building.

“แม่” หรือ “มารดา” เป็นคำเรียกผู้ให้กำเนิด แม่นับเป็นบุคคลสำคัญของครอบครัว เป็นผู้ที่มีพระคุณต่อลูกอย่างเหลือล้น มีคำโบราณตามความเชื่อของศาสนาอิสลามกล่าวไว้ว่า “สวรรค์อยู่ใต้ฝ่าเท้าของมารดา” แสดงให้เห็นถึงความสำคัญยิ่งของผู้เป็นแม่

เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติที่หมุนเวียนมาบรรจบครบรอบอีกครั้งนี้ ขอหยิบยกบทประพันธ์แปลของพระราชธรรมนิเทศ ที่เกี่ยวกับความรักของแม่มาฝากกัน ดังนี้

ในโลกอันหนาวทรวงหลงเหลือ
ช่างไม่มีธารรักอันศักดิ์สิทธิ์
ที่ซึมซาบค้ำค้ำอมฤต
เหมือนในจิตของแม่รักแท้จริง

(อ้างอิงข้อมูลจากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

อิสลามศาสนฉบับนี้ขอนำเสนอผลงานการ์ดวันแม่น่ารักๆ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่พวกเขาตั้งใจทำอย่างสุดฝีมือ เพื่อนำไปมอบให้คุณแม่ในโอกาสวันแม่แห่งชาติปีนี้ ไปดูกันว่าแต่ละคนมีไอเดียบรรเจิดเพียงใด และพวกเขาเขียนข้อความอะไรไว้หลังการ์ดเพื่อบอกความในใจกับคุณแม่กันบ้าง

ผมจะบอกแม่ 4 ข้อ

1. ผมจะตั้งใจเรียน
2. ผมจะเชื่อฟังแม่
3. วันรักแม่
4. วันจะเป็นเด็กดีนะครับ

เด็กชายวิธวินท์ อิงคนันทวารี
เลขประจำตัว 50684
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/10

ผมรักคุณแม่มากที่สุดในโลก
 ผมจะเชื่อฟังคุณแม่
 ผมจะตั้งใจเรียนเพื่อคุณแม่
 และผมจะไม่แก๊งน้องครับ

เด็กชายชนดล แสงประเสริฐ
 เลขประจำตัว 49160
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7

ผมจะตั้งใจเรียน ผมจะไม่พูดโกหก
 เมื่อโตขึ้นผมจะดูแลพ่อแม่ครับ

เด็กชายปุ่นณภพ จันทร์ประเทศ
 เลขประจำตัว 50192
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/9

ถึงแม่

ผมรักแม่นะครับ ทุกสิ่งที่ผมทำให้แม่ผิดหวัง
 หรือเศร้าใจ ผมขอโทษแม่ครับ
 ผมจะตั้งใจเรียน ไม่ทำให้แม่ผิดหวัง
 และขอให้แม่มีอายุยืนยาว ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย
 และอยู่กับผมไปนานๆ ครับ

เด็กชายพงศ์วิวัฒน์ กุ๊กจิวพัฒนา
 เลขประจำตัว 48930 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/14

Love Mom
 You are the best mother that I've ever had,
 You always support and look after me,
 You often make me happy and smile,
 You always love me with all your heart,
 I would like to tell you that I do love you
 very much and always.

เด็กชายดิษพันธ์ อัจฉริยะศิลป์
 เลขประจำตัว 48310 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1

การประกวดผลงานนักเรียน เนื่องในวันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม 2554

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจัดกิจกรรมการประกวด “คำขวัญ กลอน” เพื่อรำลึกพระคุณแม่ โดยผลงานจากนักเรียนระดับชั้นต่างๆ จึงขอนำผลงานของนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการมาลงในหนังสือเพื่อเป็นตัวอย่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักกวีรุ่นเยาว์ต่อไป

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกวดคำขวัญวันแม่ หัวข้อ “สายใยรัก”

รางวัลชนะเลิศ

"ลูกรักแม่ทุกวันไม่ขาดหาย แม่รักลูกเสมอไม่เสื่อมคลาย เป็นสายใยสายสัมพันธ์เราสองคน"

เด็กชายสายฟ้า เบญจาทิกุล เลขประจำตัว 45490 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

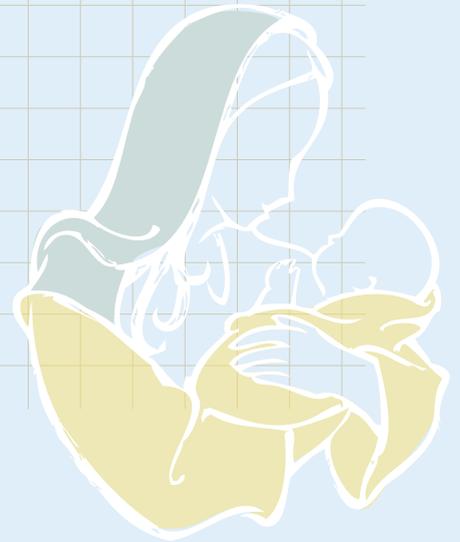
"แม่นี้มีแต่ให้ ควรใส่ใจดูแลท่าน สายใยรักความผูกพัน รวมกันเป็นแม่ลูก"

เด็กชายณัฐพล อร่ามดวง เลขประจำตัว 50292 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

"สายใยรักที่ยั่งยืนและคงทน คือสายใยรักจากบุคคลที่เราเรียกว่าแม่"

เด็กชายชุติวัด ถนอมวรารักษ์ เลขประจำตัว 45482 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกวดกลอนดอกสร้อยวันแม่แห่งชาติ หัวข้อ “คำน้ำนม”

รางวัลชนะเลิศ

นมเอียนนมแม่	คุณค่าแท้แน่จริงกว่าสิ่งไหน
สุดประเสริฐเลิศค่ากว่าสิ่งใด	รินจากใจให้ลูกรักมิจากจร
เมื่อลูกทุกข์แม่ทุกข์ด้วยช่วยโยนปลอบ	รู้ผิดชอบด้วยทุกคำแม่พร่ำสอน
เป็นคนดีเมื่อเติบโตใหญ่ไม่แคลนคลอน	นับสองกรแทบเท้าเข้าคำเอย

นายปริญ ติวีรัชย์ เลขประจำตัว 44963 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

รักเอ๋ยรักแม่
เมื่อยังเด็กก็เลี้ยงให้โตมา
จะมีใครรักเราเท่ากับแม่
คอยดูแลลูกรักไม่ห่างไกล

คอยเฝ้าแต่ให้ลูกได้ศึกษา
ทุกทุกวันเวลาไม่ห่างไกล
รักที่แท้มากกว่าใครเป็นไหนไหน
เป็นแรงใจไม่ว่าลูกชั่วดีเอย

นายจตุพร วัฒนะเวชศักดิ์ เลขประจำตัว 52043 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

ลูกเอ๋ยลูกรัก
แม่ดูแลเลี้ยงดูเจ้าตั้งแคว้นตา
ในอกแม่เฝ้าห่วงลูกไปทุกที่
ขอเพียงลูกรักอย่าลืมค่าน้ำนม

แม่พุ่มพักรักลูกเฝ้าห่วงหา
เติบโตมาเพราะคุณค่าจากน้ำนม
ลูกได้คือไม่มีทุกข์แม่สุขสม
ที่ผสมเป็นร่างกายของเจ้าเอย

นายณภัทร เพ็ญเพียร เลขประจำตัว 49612 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกวดคำขวัญวันแม่ หัวข้อ “พระคุณแม่”

รางวัลชนะเลิศ

"อ้อมชูค้ำวัยรัก พุ่มพักค้ำวัยใจ พระคุณยิ่งใหญ่ หาใครเปรียบแม่"

นายอภิวัฒน์ อัครพัฒนานุกูล เลขประจำตัว 43816 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

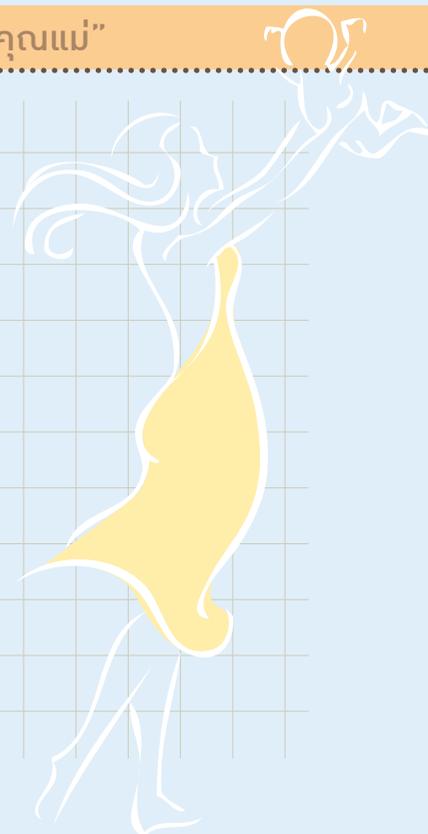
"พระคุณมารดา อยู่ในหทัย มะลิแทนใจ ไหว้แทนพระคุณ"

นายธีรภัทร กุศลทศกุล เลขประจำตัว 43609 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

"กลิ่นจากโลหิต ผลิตเป็นสายใย ค้ำวัยรักห่วงใย จากใจมารดา"

นายกฤติน สมบูรณ์สุข เลขประจำตัว 43798 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5

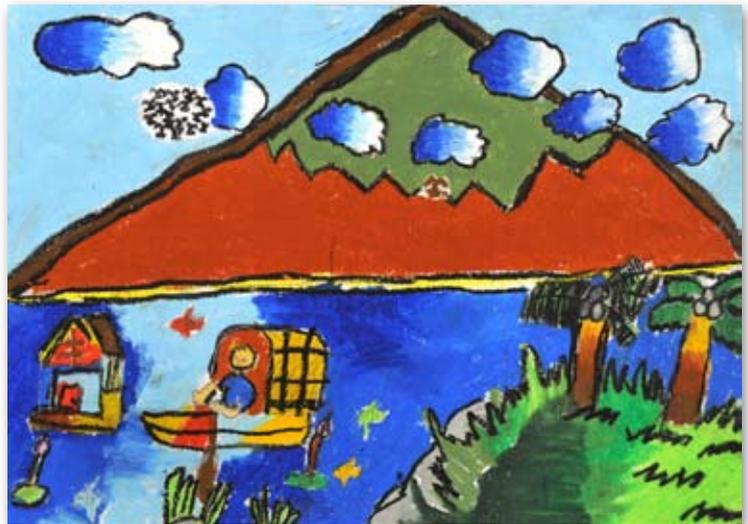

กิจกรรมประกวดวาดภาพระบายสี “ภาพจากเพลงของพ่อ”

ในปีการศึกษา 2554 เป็นปีแห่งการเฉลิมฉลอง เกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จึงจัดให้มีการประกวดวาดภาพระบายสีในหัวข้อ “ภาพจากเพลงของพ่อ” อัสสัมชัญสาธิตฉบับนี้ขอนำเสนอผลงานที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นภาพชนะเลิศของแต่ละระดับชั้นมาให้ผู้อ่านได้ชมกัน

“แสงเทียน”
เด็กชายกฤตพล จิตวัฒนาศิลป์
เลขประจำตัว 51506 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/9

“ชะตาชีวิต”
เด็กชายธนัช กงประเวชนนท์
เลขประจำตัว 50740 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1

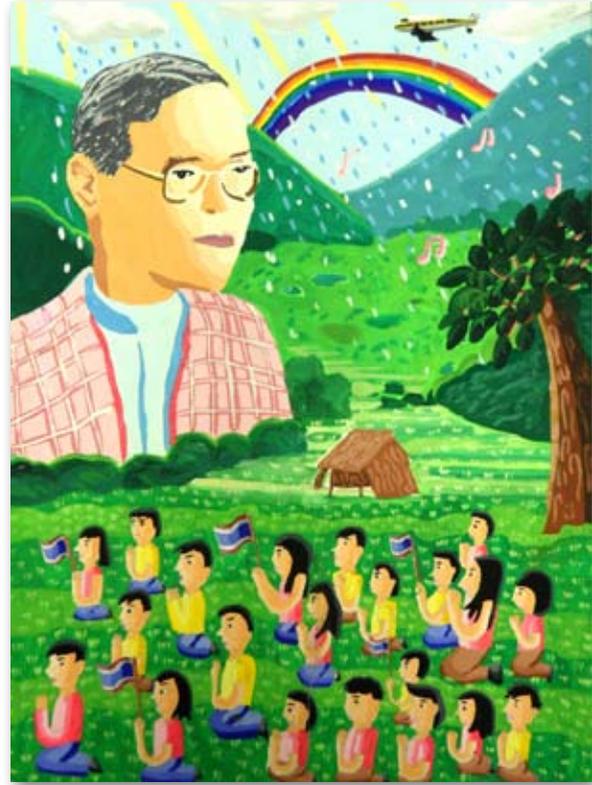
“แผ่นดินของเรา”
เด็กชายธนธัต อภิเวสสะ
เลขประจำตัว 49045 ชั้น EP-P. 4/3

“ใกล้รุ่ง”
เด็กชายกิตติภพ วิจิตรกิจจา
เลขประจำตัว 50104 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6

“ยิ้มสู้”
เด็กชายเจนวิทย์ อินสารสมบัติ
เลขประจำตัว 48441 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2

“สายฝน”
เด็กชายชินกฤต เชื้อหอม
เลขประจำตัว 47912 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

เด็กชายภูมิรพี หนูรินทร์
เลขประจำตัว 51916 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4

เด็กชายธนพล ตันติสันติวงศ์
เลขประจำตัว 47142 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6

เด็กชายธีรพงศ์ สมสุขสวัสดิ์กุล
เลขประจำตัว 45657 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5

เด็กชายพิรุฬห์ สมสุขสวัสดิ์กุล
เลขประจำตัว 45524 ชั้น EP-M. 3/2

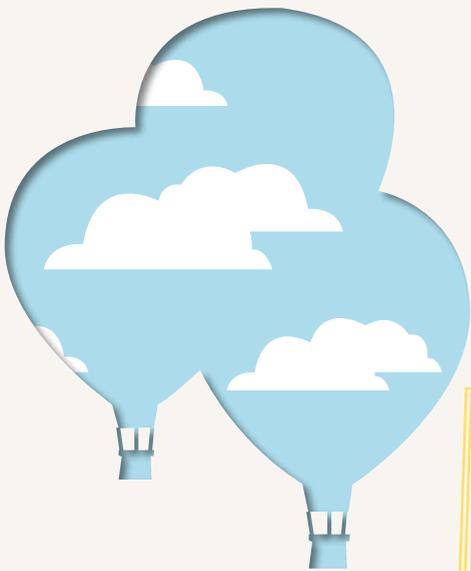
ลานกวี เวทีสร้างสรรค์

ก่อนอื่นครูขอฝากบทกวีเพื่อเป็นกำลังใจและให้แม่คิดถึงทุกคนรอบครัวที่บ้านถูกน้ำท่วมนะคะ ความอดทน เข้มแข็ง และมีสติ ในยามเผชิญปัญหาสามารถทำให้ทุกคนผ่านพ้นอุปสรรคไปด้วยดีค่ะ

เกิดน้ำท่วมท่วมตามกันขึ้นวิกฤต
เตรียมความพร้อมก็ไม่พ้นจนปัญญา
ทุกคนต้องเรียนรู้สู้ปัญหา
สิ่งสำคัญควรยอมรับพร้อมปรับตัว

หลายชีวิตต้องเคียดร่อนนอนผวา
ผลตามมาหลังน้ำล้นบ่าหมดตัว
ที่ผ่านมาเครียดสับสนจนปวดหัว
ทุกครอบครัวอย่าขัดแย้งเสริมแรงใจ

ในฉบับนี้ครูมีบทกวีของเพื่อนๆ ที่ส่งมาให้ครูพิจารณาในหัวข้อ “ความกตัญญู”

เป็นเด็กดีมีวินัยใฝ่เรียนรู้
รู้สำนึกต่อผู้มีพระคุณ
กตัญญูครูอาจารย์แสนประเสริฐ
กตัญญูต่อพ่อแม่ทั้งหัวใจ

ทั้งเป็นผู้เอื้อเพื่อคอยเกื้อหนุน
ไม่หมกมุ่นยาเสพติดเป็นพิษภัย
คอยชูเชิดอบรมบ่มนิสัย
กตัญญูแผ่นดินไทยได้ร่วมเย็น

นายภัทรชนน ศรีสัตยวงศา
เลขประจำตัว 48790 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8

ไครกันหนอดูแลเราจนเติบโตใหญ่
ท่านผู้นั้นคือแม่พ่อที่เลี้ยงมา
ควรทำตัวให้ดีใฝ่เรียนรู้
คำพูดท่านควรใส่ใจและทำตาม

ทุ่มทั้งกายตั้งใจคอยห่วงหา
และนำพาเราสู่สิ่งดีงาม
กตัญญูระลึกคุณอันล้นหลาม
ทุกโมงยามจะได้ดีเป็นศรีตน

นายรุชิต แซ่ถั่ว
เลขประจำตัว 47972 ชั้น EP-M. 6/3

พ่อแม่ท่านคือพระอันประเสริฐ
แม้ว่าเราทำผิดพลาดทุกครั้งไป
จากอดีตจนถึงทุกวันนี้
ท่านคอยพร่ำคอยสอนตลอดเวลา

เป็นพ่อเกิดคุณธรรมอันยิ่งใหญ่
ท่านก็ให้อภัยเราเสมอมา
ไม่เคยมีวันไหนไม่ห่วงหา
ลูกสัญญาไม่ลืมท่านกตัญญู

นายปภาวิน วรคามิน
เลขประจำตัว 49682 ชั้น EP-M. 6/3

คนกตัญญูรู้คุณคนล้นเลิศนัก
อยู่ที่ใดคนตอบรับมีปายเบน
ทำหน้าที่การงานใดเป็นได้ศักดิ์
ระลึกชอบผู้มีคุณคอยเทิดทูน

ทุกคนจักเอ็นดูมิยากเข็ญ
ใครเห็นเป็นช่วยเหลือคอยเกื้อกูล
ผู้ใหญ่รักผลักดันมีสิ้นสูญ
บริบูรณ์รุ่งเรืองด้วยกตัญญู

นายธนเศรษฐ เวลิมชัยชาญ
เลขประจำตัว 48111 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7

ฐานความดีที่มนุษย์พึงมีไว้
เป็นสิ่งซึ่งต้องมีได้ในกมล
กตัญญูด้วยสำนึกบุญคุณมัน
เราจึงควรตอบแทนท่านหมั่นเชิดชู

ควรใส่ใจให้สำคัญเป็นเหตุผล
ชื่นชมคนมีความกตัญญู
มากอนันต์ล้นเหลือจนไม่อดสู
ให้โลกรู้ถึงความดีมีเสื่อมคลาย

นายบุญวินท์ ล้ออาริสศรีวงศ์
เลขประจำตัว 43527 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1

พ่อแม่ นั่นคือคนที่รักเรา
เพราะฉะนั้นเราควรใช้เวลา
เป็นโชคคิที่เรามีพ่อแม่
เราควรรีบคิดดีตอบแทนคุณ

เป็นดั่งเงาคอยเฝ้าคอยห่วงหา
เพียรศึกษาชื่อตรงและเจือจุน
เฝ้าดูแลเลี้ยงดูคอยเกื้อหนุน
หมั่นสร้างบุญหนุนชีวิตคนมีคิ

นายบุษพา โล่ห์สวานนท์
เลขประจำตัว 50398 ชั้น EP-M. 6/3

พระคุณของพ่อแม่ยิ่งใหญ่นัก
เราทุกคนเกิดมาล้วนมีคิ
บางครั้งท่านกว่าเพราะท่านห่วง
เมื่อยามเหงายามทุกข์คอยปลอบเชือน

ควรตระหนักแก่ตนเป็นศักดิ์ศรี
ชีวิตนี้ควรจจจำไม่ลืมเลือน
ถามทักท้วงมีใครจะเปรียบเหมือน
อย่าแซ่เขื่อนแทนคุณท่านกตัญญู

นายกิตติธรรพ์ สิงห์ทอง
เลขประจำตัว 51211 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10

ฉบับหน้าครูขอเชิญชวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีใจรักในการแต่งคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ลองส่งผลงานกลอนแปดความยาว 2 บท ในหัวข้อ “ความเพียร” ส่งผลงานได้ก็มีรางวัลรอ ผลประมุขหรือครูผู้สอนภาษาไทยทุกท่าน ครูยินดีพิจารณาผลงานกลอนของนักเรียนทุกคนที่ส่งมา แต่ต้องเป็นผลงานที่นักเรียนประพันธ์เองเท่านั้นนะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

บุคคลแก้ว

มาสเตอร์โสภณ สกุลเรือง

กบ ลัก โลก

by GTEAM

ผลงานสร้างสรรค์สารคดีสั้น โครงการกบจูเนียร์ ปี 3

ผลงานสร้างสรรค์ที่มาจากความมานะทุ่มเทในการผลิตสารคดีสั้น 5 นาที โครงการกบจูเนียร์ ปี 3 ของรายการ กบนอกกะลา บริษัท ทีวีบูรพา จำกัด โดยทีม GTEAM จากโรงเรียนอัสสัมชัญ นำเสนอเรื่อง “กบ ลัก โลก” จนสามารถเอาชนะใจกรรมการคว่ำรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยมมาครอง และได้รับมอบรางวัลไปเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2554 ณ Center Point Playhouse ชั้น 8 อาคารศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผลงานเรื่อง “กบ ลัก โลก” ของทีม GTEAM เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาขยะที่เกิดจากกองถ่ายที่บางครั้งผู้ผลิตสารคดีอาจมองข้ามไป พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตแทนซึ่งสมาชิกในทีม GTEAM ประกอบด้วย นายณัฐพล กาญจนพิทักษ์ (43663) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 นายชยุตม์ ล้ำเลิศสุข (45887) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 นายกฤษ อรุณวัฒน์าสกุล (43597) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 นายอนันต์สิทธิ์ รุจิรากรสกุล (43623) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 นายกิตติพัฒน์ วงศ์จรูญชัย (50333) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 นายศิวัช วิสุทธิรังษิโอร (43681) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 และนายชัยวัฒน์ โสภณศิริพันธ์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 (43675) โดยมีมาสเตอร์โสภณ สกุลเรือง เป็นครูที่ปรึกษา ผลงานของทีม GTEAM เป็นผลงานที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้ารอบ 24 ทีมสุดท้าย จาก 175 ทีม ซึ่งทางทีมงาน กบนอกกะลาได้นำนักเรียนทั้ง 24 ทีม เข้าค่ายสนุกคิดพิชิตซูเปอร์กบ ระหว่างวันที่ 11 - 13 พฤศจิกายน 2554 ณ อุทยานการเรียนรู้ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้นำผลงานมาสรุปหาข้อผิดพลาดและพัฒนาผลงานจากการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติโดยการดูแลอย่างใกล้ชิดของพี่ๆ ทีมงาน แล้วนำผลงานที่ผ่านการกลั่นกรองเข้าชิงชัยสู่ตำแหน่ง “ซูเปอร์กบจูเนียร์” หรือผู้ชนะเลิศในระดับประเทศ

นายณัฐพล กาญจนพิทักษ์ หรือ “นอร์ท” หัวหน้าทีมกล่าวว่า “รายการกบนอกกะลาเป็นอีกรายการหนึ่งที่ผลิตสารคดีที่มีคุณภาพ เพื่อให้คนไทยมีโอกาสทราบถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ไม่เคยทราบมาก่อน เช่นเดียวกัน ครั้งนี้รายการกบนอกกะลา ก็ได้สร้างเยาวชนของชาติมากกว่าสามพันชีวิตให้ได้คิดเป็น ได้ตระหนัก และหาแนวทางในการป้องกันสภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน

ผ่านมุมมองสารคดีโดยฝีมือของพวกเขาเอง ผมได้รับความอบอุ่น ความรู้สึกที่ดี ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะความสามารถที่ทางทีมงานกบนอกกะลาถ่ายทอดให้เรา ผมเองตั้งใจมากที่สุดที่ได้รับรางวัลนี้ อย่างไรก็ตาม รางวัลเป็นแค่สิ่งที่ยกย่องคุณอื่นยอมรับในผลงานเรา แต่ที่ได้มากกว่านั้นคือการได้ทำในสิ่งที่ผมตั้งใจ เพียงเท่านี้ก็มีความสุขที่สุดแล้วครับ อยากฝากไปถึงเพื่อนๆ น้องๆ ที่มีความฝัน อยากให้รีบลงมือทำ ทุ่มเท และจริงจังกับมัน แล้วความสุขจะเกิดขึ้นกับตัวเรา

ไม่ต้องบินให้สูงอย่างใครเขา
แค่บินเอาเท่าที่เราจะบินไหว
ทำที่บินไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร
แค่บินไปให้ถึงฝันเท่านั้นพอ”

ส่วนกำลังสำคัญอีกหนึ่งคนที่ทำให้ได้รางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยมนี้ ได้แก่ นายกิตติพัฒน์ วงศ์จรูญชัย หรือ “มิก” กล่าวว่า “หลังจากที่ผมเข้าร่วมโครงการกบจูเนียร์ ปี 3 ผมได้รับอะไรหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นมิตรภาพจากเพื่อนในทีม และเพื่อนใหม่จากต่างโรงเรียนที่มาเข้าค่ายฝึกอบรมด้วยกัน ได้รับความรู้ใหม่ๆ ในการตัดต่อ ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ อย่างมีความสุข และได้เรียนรู้แนวคิดของแต่ละคนซึ่งทำให้เราได้เปิดโลกกว้างขึ้น ผลงานชิ้นนี้พวกผมตั้งใจทำอย่างเต็มที่ ไม่ได้หวังว่าต้องชนะ เพียงแค่หวังว่าสารคดีเรื่องนี้จะได้รับการเผยแพร่ และช่วยรณรงค์ให้ทุกคนรู้จักรักษ์โลก เพราะผลจากสิ่งที่เรากระทำกับธรรมชาติ มักจะย้อนกลับมาหาตัวเราอยู่เสมอ”

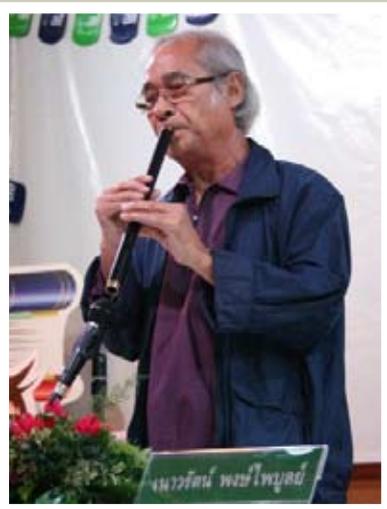

สมาชิกอีกคนของ GTEAM คือ นายอนันต์สิทธิ์ รุจิรากรสกุล หรือ “เบนซ์” กล่าวว่า “งานจะไม่ประสบความสำเร็จได้ ถ้าขาดผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและให้การสนับสนุน ตั้งแต่พี่ๆ ทีมงานที่วิบูลพาที ได้คิดโครงการดีๆ อย่างนี้ให้พวกเรา คณะกรรดาที่ให้การสนับสนุน คณะครู ไม่ว่าจะเป็นมิสทรงลักษณ์ สีนิลแท้ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มิสเขาวานี ปฐมนพพูนซ์ ที่คอยให้คำปรึกษาเรื่องข้อมูล มิสสุทัศน์ษา เกิดปราโมทย์ และคุณป้าเยาวลักษณ์ นิ่งกลาง ที่ให้เกียรติมาร่วมแสดง คุณแม่ใสสะอาด ล้ำเลิศสุข หรือ “คุณแม่แม่หม่ม” ที่ให้การสนับสนุนด้านขนมและทุนทรัพย์ พี่ๆ อัลสัสมชนิกทุกท่าน สมาชิกชมรม NETAC รวมถึงคุณพ่อคุณแม่ของพวกเราทุกคนที่เปิดโอกาสให้เราได้ทุ่มเทในการทำงานเต็มที่ และที่สำคัญ ขอขอบคุณแรงใจที่มีให้เรามาโดยตลอด”

นี่คือก้าวเล็กๆ ก้าวหนึ่งบนถนนที่ทอดยาวไปสู่ความสำเร็จ จากความฝันเล็กๆ ของนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่มีความตั้งใจจะนำเสนอผลงานที่มีประโยชน์ผ่านสื่อในมุมมองของพวกเขา ค่อยๆ หยั่งรากเมล็ดพันธุ์ความคิดสร้างสรรค์ และจะเติบโตไปอย่างงดงาม ขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีทุกท่านที่มอบโอกาสให้กับพวกเขาเสมอมา

ปลูกต้นกล้าวรรณกรรม สานฝันนักเขียนรุ่นเยาว์

...ใครรู้จักความอายบ้าง...

ก่อนจะเป็นอะไรในโลกนี้
ก่อนจะสวมหัวโขนละครชุด
คุณจะต้องรู้จักการเป็นมนุษย์
ไม่ใช่ยศตำแหน่งแถมวงไทร

กึ่งเลวกรรมต่ำต้งที่สุด
คุณต้องเป็นมนุษย์ก่อนอื่นใด
ไม่ใช่ชุดเครื่องแบบที่สวมใส่
หากแต่เป็นหัวใจของคุณเอง

แนวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

“เป็นโว... เห็นศิลปินแห่งชาติอยู่ตรงหน้า ตัวเป็นๆ ถิ่นปราดๆ เลย”
นี่คือประโยคแรกที่อาจารย์แนวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กล่าวกับมนุษย์ค่ายก๊ว 164 ชีวิต...
เป็นการแนะนำตัวที่สุดยอดจริงๆ

“ค่ายกล้าวรรณกรรม” และ “ค่าย 7-11 ถอดรหัสนักวาดการ์ตูน
ในฝัน” โดยบริษัท ซีที ออลส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งจัดกิจกรรม
รวมสองค่ายเข้าด้วยกัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 - 4 ตุลาคม 2554 ณ
บ้านผู้หว่าน จังหวัดนครปฐม เพื่อปลูกฝังทักษะด้านการอ่านเขียน
และการวาดให้แก่เยาวชน และพัฒนาศักยภาพไปสู่การเป็นบุคลากร
ผู้สร้างประโยชน์ให้แก่สังคมต่อไปในอนาคต...

แต่ถ้าผมจะให้คำจำกัดความสั้นๆ เกี่ยวกับค่ายนี้ล่ะก็... **นี่มัน
ค่ายรวมคนแปลกซัดๆ**

คุณสามารถเจอคนทุกประเภทได้ เพียงแค่การเดินทาง
บริเวณค่ายเพียงรอบเดียว คุณเคยเจอไหม คนที่ตีมือไมโลร้อนพร้อม
กับปีโป้... อ่านนิยายเรื่องสี่แผ่นดินระหว่างฟังข่าว CNBC... คนที่
ชอบอ่านนิยายรักเป็นชีวิตจิตใจ แต่กลับวาดการ์ตูนต่อสู้อู่ได้เป็นสิบๆ
ฉากในเวลาไม่นาน... คนที่ใส่เสื้อกันหนาวตัวใหญ่หลวมโพรงทั้งๆ
ที่อากาศเมืองไทยก็ไม่ได้เย็นไปกว่าทุ่งหญ้าสะวันนาเขตร้อนเลย
ก็ตาม... หรือแม้กระทั่งคนที่ตื่นนอนตอนตีห้าแล้วมานั่งท่องกลอน
ทำนองเสนาะอยู่ริมสระน้ำ

พูดได้คำเดียวว่า... น่าประทับใจจริงๆ คำว่าน่าประทับใจของผม
ไม่ได้หมายถึงการประชดเสียดสี แต่ผมหมายถึงความประทับใจ
ในความเป็นตัวตนแท้ๆ ของพวกเขาที่ทำการที่ตนเห็นว่าถูกต้อง

หรือทำสิ่งที่ตนชอบโดยไม่ได้สนใจสายตาของคนรอบข้าง เพียงแค่
รู้ว่าสิ่งที่ทำไม่ได้สร้างความลำบากให้คนอื่นแต่อย่างใด

คุณจะได้ไหมว่าก้าวแรกที่ผมเหยียบเข้าไปในค่าย ผมกังวล
เรื่องอะไร ?

เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องประสบพบเจอด้วยกันทั้งนั้น
เมื่อต้องเข้าสู่คมใหม่ เจอะเจอกับผู้คนใหม่ๆ แต่ละคน
มีวิธีการรับมือกับปัญหานี้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความ
สามารถในการปรับตัวของแต่ละบุคคล บางคนเผชิญหน้า
และบางคนก็หลีกเลี่ยง... ใช่แล้ว... ความกังวลนั้นคือ...

ผมจะหาเพื่อนได้หรือเปล่า

บางคนอาจหัวเราะแล้วบอกผมว่านั่นเป็น
คำถามที่โง่งที่สุดและเป็นปัญหาที่จัดการง่ายที่สุดในโลก... แต่สำหรับผมซึ่งเป็นคนชอบคิดในหัว
มากกว่าสื่อสารออกมาเป็นคำพูด... เป็นคนขี้อาย
ที่ไม่กล้าทักคนแปลกหน้าก่อน... และมีอาการอ่อนๆ
ของ Gynophobia (หรือที่คุ้นหูกันในนามของ
“อาการกลัวผู้หญิง” นั่นแหละ) ปัญหานี้มันใหญ่
เหมือนยอดเขาซุกสปีดเซในเยอรมนีเลยทีเดียว

การพบหน้ากันครั้งแรกของผมกับรุ่มเมทก็ไม่ค่อยธรรมดาเช่นกัน... หลังจากการประชุมชี้แจงช่วงเย็นของวันแรกจบ ผมจึงเดินไปขอกุญแจห้องพักที่ล๊อบบี้เพื่อจะนำสัมภาระไปเก็บ สิ่งที่ผมได้รับมาไม่ใช่กุญแจแต่เป็นคำบอกเล่าที่ว่า “รุ่มเมทห้องเอาไปแล้วครับ” เมื่อขึ้นไปห้องก็พบว่าห้องล็อกและไม่มีใครอยู่ในนั้น ผมจะอย่างไรได้นอกจากเสียจากนั่งรอหน้าประตูห้องจนผลอหลับไป รู้ตัวอีกทีก็ตอนที่รุ่มเมทมาปลุกด้วยสำเนียงเสียงคำ เมื่อเข้าห้องได้ก็พบว่าห้องพักเป็นแบบทั่วๆ ไป มีโต๊ะ มีตู้ มีเครื่องปรับอากาศ และห้องน้ำในตัว มีเตียงอยู่ 5 เตียง แต่อยู่กันแค่ 2 คน ในขณะที่ห้องอื่นๆ อยู่กัน 4 - 5 คน **เศษเหลือของความเจริญนั้นเธอ... เราสองคนเรียกกันแบบนี้**

สิ้นสุดวันแรกพร้อมกับความกังวลใจของผมที่จบบลงเช่นกัน เพราะได้เพื่อนใหม่แล้ว 6 คน (เรานั่งข้างๆ กันในห้องประชุม ไม่ก็เดินสวนกันตามทางเดิน และแน่นอนว่าคนที่ชวนคุยก่อนไม่ใช่ผม) การพบกันมักมีอุปสรรคอยู่เสมอ และจะเป็นอะไรไปได้นอกจากความอาย ความอายที่จะต้องพูดคุยกับคนที่พบกันเป็นครั้งแรก ความอายที่จะทำอะไรเสียมารยาทต่อเขา ความอายที่จะต้องเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้คนอื่นรู้ ความอายที่จะต้องเจอหากันรู้ว่าเขาไม่อยากคุยกับเรา แต่คุณทราบไหมว่าสิ่งที่น่าอายที่สุดคืออะไร... **หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า**

เนื่องจากยอมพ่ายแพ้ให้กับความอาย โดนเต็มๆ... นั่นล่ะครับตัวผมเอง ผมจึงอยากจะยกคำพูดของอาจารย์โอดะ มะสะโยชิ มาให้ได้อ่านกัน “ไม่ต้องกังวลไปหรอก ไม่ใช่เธอคนเดียวที่รู้สึกอาย ไม่ว่าใครต่างก็อายด้วยกันทั้งนั้น ทุกครั้งที่ต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่ไม่รู้จัก มนุษย์มักจะถูกรอบงำด้วยความรู้สึกในแง่ลบ ไม่ว่าจะด้วยความหวาดกลัวหรือความกังวล ทุกคนต่างไม่อยากจะพบกับความล้มเหลวและไม่อยากให้คนอื่นรู้สึกว่าคุณดูไม่ดี ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่จะรู้สึกอาย”

เพียงแค่ทำใจยอมรับให้ได้ว่าความอายเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน ความอายจะเปลี่ยนไปเป็นความสนุกสนาน เพราะสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความอายคือความตื่นเต้นและความกระตือรือร้นที่จะได้พบเจอกับสิ่งที่ไม่รู้จัก

จากคำคืนวันแรกที่จบไป ผมขอข้ามมาที่วันสุดท้ายของค่ายเลยก็แล้วกัน ผมจากกับผู้ร่วมชะตากรรม 164 คน ในเวลาประมาณบ่ายสามโมงครึ่ง นั่งรถเข้ากรุงเทพฯ ด้วยจิตใจอันเปี่ยมไปด้วยความเชื่อมั่นและความรู้สึกแปลกๆ เหมือนมีอะไรบางอย่างในตัวที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ที่ผมบ่นๆ มาทั้งหมด 1,133 คำนั้น คือสิ่งที่มีค่าที่สุดที่ผมได้เรียนรู้จากการเข้าค่าย 4 วัน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำหรับผมมาก จนคิดว่ามันอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงของชีวิตครั้งสำคัญเลยทีเดียวที่เคยไม่เคยใหม่... กับการที่ได้อยู่ร่วมกับคนจำนวนมากที่ชอบในสิ่งเดียวกัน การมีเพื่อนๆ ที่มีงานอดิเรกเหมือนกันอยู่รายล้อม เคยใหม่... กับการที่มองคนแปลกหน้าที่นั่งข้างๆ แล้วรู้สึกทันทีว่าคนนี่ต้องเข้ากับเราได้ดีแน่นอน... ผมว่ามันเป็นประสบการณ์ที่มีค่านะ... มีค่ามากจริงๆ

ผมเคยอ่านเจอคำพูดตลกๆ อยู่ประโยคหนึ่ง จึงอยากมาแบ่งปัน... **จากจำนวนประชากรโลกเกือบเจ็ดพันล้านคน การที่คนสองคนได้มายืนคุยกันได้นั้นมีความเป็นไปได้ต่ำ พอๆ กับการที่อุกกาบาตจากอวกาศตกลงมาในชักโครกบ้านคุณพอดี**

ไม่ว่าจะเป็นคนที่เดินสวนกันที่ห้าง หรือคนที่นั่งติดกันเวลาเรียนพิเศษก็เถอะ ไม่คิดบ้างหรือครับว่าปฏิหาริย์และโชคชะตานำพวกคุณมาพบกัน อย่างปล่อยให้โอกาสเสียไปเปล่าๆ เลยครับ... ไหนๆ อุกกาบาตก็ตกลงมาหาคุณแล้วทั้งที (ฮา)

ขอขอบคุณมิสสุภาวดี เหลียวเจริญ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และมิสธัญชนก ปิ่นสลัก ครูที่ปรึกษาโครงการ ที่ให้โอกาสผมได้หาประสบการณ์ชีวิตดีๆ จากการเข้าค่ายและการได้เขียนบทความนี้ครับ

นอกห้องเรียน

นายรัฐพันธุ์ กิตติโรจน์โยธิน เลขประจำตัว 44833 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

นายณัฐพงศ์ กอบเกียรติกวิน เลขประจำตัว 45116 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

นายธีรวิทย์ อีภากร เลขประจำตัว 44753 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2

ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1, 4/2, 4/3

ค่ายทักษะชีวิต

กิจกรรมค่ายทักษะชีวิตจัดอยู่ในโครงการส่งเสริมทักษะชีวิต เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม ให้นักเรียนได้มีทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบ รู้จักอุปสรรคในการช่วยเหลือสังคม มีจิตสาธารณะ มีทักษะการทำงานเป็นทีม ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 - 4/3 จึงได้จัดกิจกรรมนำนักเรียนไปเข้าค่ายทักษะชีวิตนอกห้องเรียน ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ 9 - 10 สิงหาคม 2554 ซึ่งนักเรียนที่ไปเข้าค่ายในครั้งนี้ได้ฝากความประทับใจ และสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากค่ายทักษะชีวิตดังต่อไปนี้

ความประทับใจจากค่ายทักษะชีวิต

กิจกรรมค่ายทักษะชีวิตครั้งนี้ มีสามห้องเรียนไปทำกิจกรรมร่วมกันนอกห้องเรียน ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ในระยะเวลาของการเข้าค่ายระหว่างวันที่ 9 - 10 สิงหาคม 2554 มีกิจกรรมอะไรที่เราได้ไปทำกันมาบ้าง ขอสรุปเป็นความประทับใจไว้ดังนี้

กิจกรรมบ้านดินสุดหรรษา

ในกิจกรรมนี้ นักเรียนทั้งสามห้องได้ร่วมกันทำอิฐ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้เราได้รับความรู้ทั้งกรรมวิธีการผลิต กระบวนการทำในแต่ละขั้นตอนนั้นเป็นสิ่งที่เราได้ลงมือทำด้วยตนเอง และทำให้เกิดความตระหนักว่ากว่าจะได้อิฐก้อนหนึ่งนั้นแสนจะเหนื่อยยากทั้งกายและใจ ถ้าอยากจะทำง่ายก็ยากลำบากเพียงใด ดูได้จากภาพถ่ายบันทึกความทรงจำเหล่านี้ล่ะครับ

กิจกรรมบ้านดินทำให้เราได้เรียนรู้ทั้งทักษะการคิด และการลงมือปฏิบัติ ดังนี้

1. รู้จักการเลือกดิน ต้องเป็นดินเหนียวจึงจะเหมาะสมกับการนำมาทำบ้านดิน
2. รู้จักสภาพพื้นที่สำหรับทำบ้านดิน ควรเป็นพื้นที่น้ำท่วมไม่ถึง ไม่ใช่ทางน้ำไหลบ่า หากเป็นพื้นที่ถมดินใหม่ควรถมทิ้งไว้ประมาณ 1 ปี หรือผ่านช่วงฤดูฝนสัก 1 ครั้ง
3. วิธีทำบ้านดิน มีขั้นตอนการทำแบบง่ายๆ พอสรุปได้ 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 - 3.1 เตรียมดิน โดยใช้กรวด หิน ทรายหยาบ ทรายละเอียด และดินเหนียว
 - 3.2 ผสมดิน
 - 3.3 ช่วยกันเหยียบและย่ำดิน
 - 3.4 นำดินไปทำเป็นก้อน
 - 3.5 นำดินไปตากแดด
 - 3.6 นำดินไปก่อสร้างเป็นบ้าน
 - 3.7 นำดินเหนียวไปฉาบให้เนื้อดินและก้อนดินเข้ากันเป็นเนื้อเดียว

เห็นไหมครับว่าไม่ยากเลย น่าจะลองนำไปทำดูนะครับ ประโยชน์จากกิจกรรมนี้อีกอย่างคือ ทำให้เห็นว่าเราสามารถเรียนรู้ และนำสิ่งที่ตนเองพบเห็นไปพัฒนาต่อยอดได้ อีกทั้งยังทำให้ตระหนักในคุณค่าของที่อยู่อาศัยที่เข้ากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นมรดกทางภูมิปัญญาอันนำภาคภูมิใจของชาวไทย

กิจกรรมการทำโป่งเทียม

ภารกิจนี้เป็นการฝึกฝนทักษะงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยช่วยเหลือสัตว์ป่า ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ก่อนทำกิจกรรมต้องเรียนรู้วิธีการเลือกพื้นที่อย่างเหมาะสม

1. เลือกพื้นที่ที่มีอัตราส่วนของดิน เกลือแกง และกระดูกป่น
2. เลือกพื้นที่ที่มีแสงแดดส่องเข้าถึง
3. สังเกตว่าดินโป่งที่ทำนั้นอยู่ใกล้กับสัตว์ป่าชนิดใด เช่น ช้าง เก้ง กวาง เป็นต้น

4. ศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ป่าบริเวณนั้น เช่น ช้างมักออกมาที่โป่งในเวลาใด เพื่อให้เราสามารถเตรียมโป่งโดยไม่กระทบวิถีการดำรงชีวิตของช้างเหล่านี้ เป็นต้น

ขั้นตอนการทำโป่งเทียม สรุปได้ดังนี้

1. ขุดหลุมลึกประมาณ 1 เมตร
2. เตรียมเกลือและน้ำไว้
3. นำเกลือไปโรย ใช้ดินกลบ แล้วรดน้ำ
4. ทำซ้ำอีกสองชั้น
5. รอให้แดดไอเกลือระเหย

ภารกิจยังไม่เสร็จสิ้น ยังมีต่อครับ...

กิจกรรมการทำฝายน้ำล้น เพื่อชะลอน้ำไว้ให้เกิดประโยชน์กับดินและป่าไม้ ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

กิจกรรมพี่ดูแลน้อง ณ โรงเรียนบ้านวังนางนวล และชลประทานแก่งกระจาน

กิจกรรมฐานนี้ ทั้งพี่ๆ และน้องๆ ได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกันได้แลกเปลี่ยนทั้งวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การเรียนรู้ และเทคโนโลยีต่างๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง และยังเป็นการปลูกฝังจิตใจอันดีงามให้กับนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ ผ่านการช่วยเหลือน้องๆ มาดูว่าพวกเราทำอะไรกันบ้าง

กิจกรรมต่างๆ ที่เราได้ร่วมทำตลอดการเข้าค่ายนี้ ทำให้พวกเรานักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าค่ายทักษะชีวิตซึ่งทำให้เราได้เรียนรู้เชิงบูรณาการ ได้ประโยชน์ทั้งในทางทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติร่วมกันเป็นทีม ทำให้เราเกิดประสบการณ์ตรงจากการทำกิจกรรมหลากหลายด้าน ทั้งยังช่วยเปิดโลกทัศน์ของเราให้กว้างขึ้น และกิจกรรมค่ายทักษะชีวิตครั้งนี้คงไม่สามารถดำเนินไปได้ด้วยดี หากขาดคณะครูผู้คอยดูแลเอาใจใส่พวกเรา จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

หนึ่งปี กับความทรงจำ ในห้อง อสช.

โครงการอัสสัมชัญส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ สู่ระดับชาติ ที่เรารู้จักในชื่อโครงการ อสช. เป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ที่มีความสามารถพิเศษด้านการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์

การเข้าโครงการ อสช. นั้น ไม่เพียงนักเรียนจะต้องได้เกรดเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 แล้ว หากแต่ยังต้องผ่านการทดสอบอีกถึงสองครั้ง ผมเองก็เป็นหนึ่งในนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการทดสอบเข้าโครงการ อสช. ในสมัยที่เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 และผ่านการคัดเลือกจนสามารถเข้ามาเรียนในโครงการ อสช. ได้ในที่สุด

ในวันแรกของการเปิดภาคเรียน ผมมีความรู้สึกอึดอัด และมั่นใจ ว่าจะไม่ใช่ผมเพียงคนเดียวที่มีความรู้สึกเช่นนี้ เหตุเพราะผมยังไม่รู้จักใคร รู้จักเพียงเพื่อนจากห้องเก่าจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอบเข้ามาด้วยกัน แต่ความรู้สึกนั้นค่อยๆ เลือนหายไป เมื่อเริ่มรู้จักเพื่อนใหม่ทีละคน และในที่สุดก็กลายเป็นมิตรภาพแทน

เมื่อเรารู้จักกันหมดแล้ว สิ่งแรกที่ผมได้รับการเข้ามาเป็นสมาชิกในห้องนี้ คือ การได้ทำงานเป็นทีม ในช่วงที่อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มักจะมีงานกลุ่มเข้ามาบ่อยๆ บ้างก็เป็นงานเล็กๆ ไม่ค่อยมีรายละเอียดมากมายนัก แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นงานใหญ่ๆ ที่ต้องใช้คนร่วมทำงานมาก และชิ้นงานก็มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น เราได้วางแผนการทำงานโดยแบ่งงานกันทำคนละไม้คนละมือ และจากงานที่ว่ายากก็กลายเป็นเรื่องที่ย่าง่ายภายในพริบตา เราทุกคน

ทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจเพื่อสร้างสรรค์ผลงานของเราให้ออกมาดีที่สุด

หนึ่งในงานกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้น คือกิจกรรมการไปเลี้ยงเด็กที่โรงเรียนวัดม่วงแค ในช่วงก่อนเปิดเทอมขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 งานนี้ถือเป็นงานที่ทำทลายความสามารถของเด็ก อสช. มาก เพราะพวกเราไม่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงเด็กมาก่อน เราวางแผนการจัดการเรียนการสอน การทำกิจกรรม เกม กีฬาต่างๆ ให้แก่น้องๆ ขอบอกตามตรงว่างานนี้เป็นงานที่เหนื่อย แต่เมื่อเรากลับมากทบทวนหลังจากงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็ได้ข้อคิดอยู่มากเหมือนกัน

สิ่งต่อมาที่พวกเราได้รับคือเรื่องของจิตสาธารณะ เราได้เรียนรู้ระหว่างการเดินทางไปออกค่ายพักชีวิตที่พิทยา เราได้ร่วมกันทำกิจกรรมหลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เราจิตสาธารณะทั้งสิ้น หนึ่งในกิจกรรมดังกล่าว คือเราไปเดินเก็บขยะบริเวณริมชายหาดพิทยา ซึ่งทำให้เราได้เห็นว่าขยะเยอะมากๆ เรียกได้ว่าเก็บกันจนหน้ามืดแทบเป็นลมกันเลยทีเดียว และที่สำคัญยังทำให้เรานึกถึงเจ้าหน้าที่เก็บขยะว่า พวกเขาต้องเหนื่อยมากเท่าไร เพียงเพราะความมั่งง่ายของนักท่องเที่ยว

หลังจากนั้นเราได้เดินทางไปยังโรงเรียนของเด็กผู้มีความผิดปกติเกี่ยวกับการมองเห็น เราเตรียมสิ่งของต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า ตุ๊กตา และหนังสือไปมอบให้กับน้องๆ เราได้เรียนรู้หลายอย่างจากการไปเยี่ยมโรงเรียนนี้ คือ ได้เรียนรู้ว่าคนที่ตามองไม่เห็นเขายังชวนขวยที่จะเรียนรู้ ที่จะเรียนหนังสือ เมื่อหันมามองที่ตัวเราก็ทำให้ตระหนักได้ว่า เราควรขยันหมั่นเพียร ตั้งใจเรียนหนังสือเสียตั้งแต่วันนี้ ยังมีคนที่เขาไม่มีโอกาสแบบเรามากมาย ไหนๆ เราก็มีโอกาสแล้ว เราก็คงต้องทำให้ดีที่สุด

การได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในห้อง อสช. แน่นนอนว่าทำให้เราได้ความรู้หลากหลาย แต่สิ่งที่มีค่ามากกว่านั้นคือสิ่งที่เราได้รับการไปทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งทางโรงเรียนจัดขึ้นมาสำหรับนักเรียนโครงการ อสช. โดยเฉพาะ หลายคนอาจมองว่าเด็ก อสช. นั้นต้องทำงานให้โรงเรียนหลายอย่างจนดูน่าเหน็ดเหนื่อย และพยายามบอกต่อๆ กันว่าอย่าเข้ามาเลย แต่สำหรับตัวผมและเพื่อนๆ ของผม เราไม่เคยคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภาระ เพราะกิจกรรมต่างๆ ที่เราทำนั้นทำให้เราเกิดการเรียนรู้ เรียกได้ว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่อาจหาซื้อได้จากที่ไหน และสักวันหนึ่งมันจะเป็นประโยชน์แก่ตัวเรา

สุดท้ายนี้ ผมคิดว่าตัดสินใจถูกต้องแล้วที่เลือกสอบเข้าห้อง อสช. และผมมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของโครงการ อสช. ครับ

ความทรงจำในรั้วอัสสัมชัญ จากใจ...ประธานเชียร์รุ่น 126

บทความนี้เป็นบทความสุดท้ายแล้วที่ผมจะได้เขียนในฐานะนักเรียนอัสสัมชัญรุ่นปัจจุบัน เพราะอีกไม่กี่วันผมก็จะจบจากโรงเรียนแห่งนี้ไปแล้ว ถ้าจะให้พูดถึงการจากลา ในห้วงความคิดของผมขณะนี้กลับมีอีกความคิดหนึ่งที่เด่นชัดขึ้นมา นั่นก็คือความรู้สึกในวันแรกที่ผมได้ก้าวเท้าเหยียบโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งนี้ และยังคงระจ่างชัดอยู่ในความทรงจำของผมมาจนถึงตอนนี้

วันแรกที่ได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บรรยากาศภายในโรงเรียนอยู่ในช่วงของการปรับปรุงก่อสร้าง ในตอนนั้นผมจำได้ว่ามีต้นประดู่แดงต้นใหญ่ต้นหนึ่งตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่หน้าตึกอัสสัมชัญ 2003 ในลานคอนกรีตสีเขียว ต้นประดู่แดงต้นนี้จะมีช่วงเวลาของการผลัดใบในช่วงเดือนมกราคมของทุกๆ ปี ซึ่งถือเป็นสัญญาณว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำลังจะเรียนจบจากโรงเรียนแห่งนี้ไปแล้ว

วันนี้... วันที่ผมกำลังเขียนบทความอยู่เป็นวันที่ 13 มกราคม 2555 ซึ่งถ้าต้นประดู่แดงยังอยู่ก็คงจะผลัดใบให้ทุกคนได้เห็น และก็ถือเป็นสิ่งที่เตือนสติผมและเพื่อนๆ อีกหลายคนว่า อีกไม่กี่วันรุ่นที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนก็จะต้องจากรั้วแดงขาวแห่งนี้ไป สิ่งต่างๆ ที่เคยได้เห็นและได้ทำในทุกๆ วันก็คงจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิม เข้มขัดหัวของสีน้ำตาล รองเท้าหนังสีดำมันกลับ กางเกงสีน้ำเงิน เสื้อเชิ้ตสีขาวที่ปักตัวอักษร “อัสซ” บนอกขวา ประดับเข็ม เอ. ซี. อยู่บนอกซ้าย ต่อไปเราคงจะไม่มีโอกาสได้ใส่เครื่องแบบนี้อีกแล้ว บรรยากาศเก่าๆ ที่คุ้นเคย เพื่อนที่รู้ใจ คุณครูที่เคารพ เราก็คงจะไม่ได้เจอกันบ่อยๆ เหมือนเช่นเคย สิ่งต่างๆ ของวันเก่าๆ นั้นกำลังจะจางหายไปตามวันเวลา แต่สิ่งหนึ่งที่จะไม่มีวันจางหายไปและไม่มีวันที่จะเปลี่ยนไปก็คือ ความรักต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมได้รับจากอัสสัมชัญ

โรงเรียนอัสสัมชัญทำให้ผมมีวันนี้ได้ โรงเรียนอัสสัมชัญให้ทั้งความรู้ ให้ประสบการณ์ชีวิต และที่สำคัญ โรงเรียนอัสสัมชัญให้เพื่อนที่ดีที่สุดแก่ผม ให้เพื่อนที่คอยยินดีเมื่อมีสุข ให้เพื่อนที่คอยปลอบเมื่อทุกข์ใจ ทุกสิ่งเหล่านี้คงจะไม่ได้เกิดขึ้นถ้าผมไม่ได้เกิดมาเป็นเด็กอัสสัมชัญ ซึ่งสิ่งนี้เองถือเป็นความภาคภูมิใจที่สุดในชีวิตของผม

ผมมีสิ่งที่ยากจะฝากถึงน้องๆ ทุกคนที่ได้อ่านบทความนี้คือ ระยะเวลาแห่งความสุขนั้นผ่านไปเร็วเสมอ ขอให้น้องๆ ใช้ช่วงเวลาที่เหลืออยู่ในฐานะนักเรียนอัสสัมชัญให้มีความสุข ขอให้น้องๆ ช่วยกันพัฒนาโรงเรียนของเรา ช่วยกันรักษาเอกลักษณ์ความเป็นนักเรียนอัสสัมชัญให้คงอยู่ตลอดไป ดังนั้น ขอให้น้องๆ ทุกคนใช้เวลาทุกวินาทีให้ดีที่สุด และคุ้มค่าที่สุด ก่อนที่ช่วงเวลาแห่งความสุขเหล่านี้จะหมดไป

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบพระคุณคุณครูทุกท่านที่ช่วยอบรมสั่งสอน และคอยให้คำปรึกษาเสมอมา และขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญที่บันดาลสิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นกับชีวิตผม และหวังว่าโรงเรียนอัสสัมชัญจะยังคงเป็นบ้านหลังที่สองของนักเรียนทุกๆ คนต่อไป

ถึงเวลา	กอดคอเพื่อน	จำใจจาก
เพราะต้องพراق	จากสถาน	อันสุขขี
เป็นสถาน	ที่สอนสั่ง	จนได้คิ
นาม เอ. ซี.	รั้วขาวแดง	อัสสัมชัญ
แม้กายห่าง	แต่ดวงใจ	จะไม่ห่าง
จะไม่ร้าง	ไปจากที่	เคยสุขสันต์
เฝ้านึกถึง	สิ่งคิ	ทุกคืนวัน
ที่ผูกพัน	คังสัญญา	ลูกผู้ชาย
อสข	นามนี้ปัก	บนอกขวา
ยังครึงตรา	ประทับจิต	ไม่จางหาย
ทั้งศรัทธา	ที่มีให้	ไม่เสื่อมคลาย
แม้ออควาย	มลายสิ้น	ทั้งอินทรีย์
สุดท้ายนี้	ที่จะกล่าว	ในบทกลอน
ก่อนจากจร	ขอสรรเสริญ	สคคิ
ให้ที่นี่	จงเจริญ	และมั่งมี
ขอ เอ. ซี.	อยู่คู่ฟ้า	ชั่วนิรันดร์

เกียรติภูมิสูงสุดในชีวิต คือการได้เป็นนักเรียนอัสสัมชัญ
และจะเป็นอัสสัมชนิกรไปจนวันตาย...

AC สปิริต

มาสเตอร์โสภณ สกุลเรือง

ผลผลิตจากโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ สู่นักฟุตบอลนักเรียนไทย และเยาวชนทีมชาติ รุ่นอายุ 19 ปี

กีฬาฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญเป็นที่ยอมรับกันในแวดวงลูกหนังชาลันว่าเป็นทีมที่อยู่อันดับต้นๆ ของเมืองไทย และได้ผลิตนักฟุตบอลไปประดับทีมชาติรุ่นแล้วรุ่นเล่า โดยโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ ที่เปิดโอกาสให้นักฟุตบอลที่มีทักษะดีได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล ปัจจุบันมีกราดพิสุธร วาปีโส รองผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นผู้อำนวยการโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งทำนุได้สละเวลาลมมาดูแลอย่างใกล้ชิดจนนักกีฬาในโครงการมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีโอกาสไปวาดลวดลายในระดับเยาวชนทีมชาติ ปี 2554 ได้ถึง 2 คน ได้แก่ **ฉลองชัย โพธิ์ทอง** และ **ปณิธาน บวงสรวง**

ฉลองชัย โพธิ์ทอง

“เต๋า” ฉลองชัย โพธิ์ทอง (50459) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 นักฟุตบอลอัสสัมชัญ รุ่นอายุ 18 ปี ตำแหน่งกองหน้า ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมทีมฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทย รุ่นอายุ 19 ปี เพื่อแข่งขันในรายการ “เอเอฟเอฟ เยาวชนชิงแชมป์อาเซียน” ที่สหภาพพม่า ระหว่างวันที่ 5 - 21 กันยายน 2554 นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลชนะเลิศจากรายการ “แม่โขงคัพ” ณ ประเทศกัมพูชา ระหว่างวันที่ 6 - 18 ตุลาคม 2554 และได้เข้าแข่งขันรายการชิงแชมป์เอเชีย ณ ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม - 16 พฤศจิกายน 2554 โดยได้รับตำแหน่งแชมป์กลุ่มอี ผ่านเข้าไปสู่อันดับ 16 ทีมสุดท้ายชิงแชมป์เอเชีย 2012

“เต๋า” กล่าวถึงความรู้สึกที่ “ประทับใจในการลงสนามแล้วมีโอกาสได้ทำประตู นอกจากนี้ยังประทับใจผู้ฝึกสอนที่ดูแลเป็นอย่างดี และมีมิตรภาพจากเพื่อนต่างโรงเรียน อยากฝากถึงเพื่อนๆ นักฟุตบอลอัสสัมชัญให้มุ่งมั่นตั้งใจฝึกซ้อม เพราะมีการแข่งขันหลายรายการรอพวกเขาอยู่ และอย่าทิ้งเรื่องการเรียน ฝากขอบคุณกองเชียร์อัสสัมชัญที่เป็นกำลังใจให้เสมอ ขอขอบคุณครอบครัวที่ดูแลเป็นอย่างดี รักพ่อแม่ อยากให้พ่อแม่มีความสุข ขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญที่เปิดโอกาสให้กับพวกเรา”

“ปาน” ปณิธาน บวงสรวง (50455) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 นักฟุตบอลอัสสัมชัญ รุ่นอายุ 18 ปี ตำแหน่งเซ็นเตอร์ฮาล์ฟ ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมทีมฟุตบอลนักเรียนไทย รุ่นอายุ 18 ปี เพื่อแข่งขันในรายการ “ฟุตบอลนักเรียนชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย” เมื่อวันที่ 4 - 11 กันยายน 2554 ณ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดศรีสะเกษ

“การเข้าร่วมแข่งขันครั้งนี้ได้ประโยชน์หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการได้รู้จักเพื่อนนักฟุตบอลจากหลากหลายสถาบัน ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการแข่งขัน สามารถนำมาพัฒนาการเล่นฟุตบอลให้กับทีมอัสสัมชัญได้ ในอนาคตอยากเล่นฟุตบอลอาชีพ และอยากเล่นฟุตบอลทีมชาติไทย ชุดใหญ่ ต้องขอขอบคุณพ่อแม่ที่คอยเป็นกำลังใจ ขอคุณโรงเรียนอัสสัมชัญที่ทำให้ผมมีวันนี้ได้” ปณิธาน บวงสรวง กล่าวถึงความประทับใจ

ทั้งหมดนี้คือความมุ่งมั่น มุมานะในการฝึกซ้อม และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องของนักกีฬาทั้ง 2 คน ภายใต้การดูแลของมาสเตอร์โอบาส ธีรศักดิ์ ผู้ควบคุมทีมฟุตบอลอัสสัมชัญ มาสเตอร์เชี่ยวชาญ แพรชุตต ผู้ฝึกสอน และทีมงานโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ แล้วพวกเราทีมอินทรีแดง “อัสสัมชัญ” จะกลับมาเป็นแชมป์ลูกหนังชาลันให้สมกับที่ชาวอัสสัมชัญส่งแรงใจคอยเชียร์เสมอมา

ปณิธาน บวงสรวง

แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ สัมมนาพระครูต่อคุณภาพการศึกษาอัสสัมชัญ 11-12 พฤษภาคม 2554

“อัตลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญ”

เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดสัมมนาในหัวข้อ “อัตลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญ” โดยภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยมีคณะครูแผนกประถมและมัธยมเข้ารับฟังการบรรยาย ณ ห้อง Auditorium ชั้น 9 อาคารอัสสัมชัญ 2003 โรงเรียนอัสสัมชัญ

อุดมการณ์และเป้าหมายแห่งการคงอยู่ของเรา : นโยบายการจัดการศึกษาของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล ตามจิตตารมณ์และอุดมการณ์นักบุญหลุยส์-มารีย์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต ผู้สถาปนาภราดาคณะเซนต์คาเบรียลนั้น คือการให้การศึกษอบรมแก่เด็กและเยาวชนโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ วรรณะ และศาสนา มุ่งพัฒนาให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงสัจธรรมความจริงและพัฒนาให้พวกเขาเจริญงอกงามในทุกมิติของชีวิต ตามศักยภาพ วุฒิภาวะ และยึดความสามารถส่วนบุคคล มีความเป็นเลิศทางศิลปะวิทยาการ มีศาสนาและธรรมประจำใจที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่ดี มีเป้าหมาย มีคุณภาพ มีจิตสำนึกห่วงใย เป็นผู้นำ และรับผิดชอบต่อความสุขของส่วนรวม (ธรรมนูญคณะฯ มาตรา 91)

“ทุกครั้งที่คุณบุคลากร เป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่ได้พูดคุยถึงบางสิ่งบางอย่างที่มาจากใจ ในวันนี้ถือเป็นเกียรติที่ได้มาพูดคุยกับบุคลากร สมาชิกส่วนหนึ่งของมูลนิธิฯ”

ก้าวต่อไป : โรงเรียนอัสสัมชัญเป็นสถาบันที่มีวิถีชีวิต มีจิตวิญญาณ มีการถ่ายทอดสิ่งที่ดีงามจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง สิ่งสำคัญที่จะทำให้เราดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพ

กระแสการเปลี่ยนแปลง (Change) : ปัจจุบัน ศิลปะวิทยาการมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเร็วจนโรงเรียนตามไม่ทัน รวมถึงการแข่งขันเพื่อความอยู่รอด เราจะต้องรู้จักการยอมรับและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา **ช่วยกันสร้างให้โรงเรียนของเราเป็น “บ้าน” มีบรรยากาศครอบครัว ระบบครอบครัว เป็นองค์กรแห่งความสุข... มีกำลังใจแก่กัน ช่วยกันฟันฝ่าวิกฤตและการทำงานต่างๆ**

การสัมมนาสิ้นสุดด้วยการชี้แจงนโยบายการบริหารจัดการศึกษาในปีการศึกษา 2554 โดยภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ กล่าวถึงนโยบายของโรงเรียนที่เราจะต้องปฏิบัติร่วมกันเป็นปีที่ 126 สิ่งที่เป็นประเด็นหลักคือ **สมรรถนะ (Competency)** ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ครูจะต้องซาบซึ้ง คำว่า “สมรรถนะ” คือพลัง เปรียบเสมือน “รถ” ซึ่งมีพลังที่แตกต่างกัน การจะได้มาซึ่งสมรรถนะที่สูงก็ต้องแลกด้วยการกินน้ำมันทันทีมาก เปรียบเสมือน “ครู” สมรรถนะของครูประกอบด้วย

1. ความรู้
2. ทักษะ เป็นสิ่งที่ครูต้องขวนขวาย ต้องรู้จักการแก้ปัญหาต่างๆ รวมถึงการพัฒนาทักษะการพูด ภาษา และการใช้เทคโนโลยี
3. คุณลักษณะส่วนบุคคล คือ ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล การอยู่ในสังคมร่วมกัน ซึ่งต้องยึดกฎระเบียบ
4. แรงจูงใจ สมรรถนะของคน จะต้องมีแรงจูงใจเสมอ ครูต้องมีแรงจูงใจของตนเอง
5. บุคลิกภาพ การแต่งกายที่สุภาพ สะอาด และถูกระเบียบ
6. ภาพลักษณ์ของตนเองที่จะแสดงออกทั้งต่อหน้าและลับหลัง ซึ่งเราจะต้องทำให้ดีขึ้นเรื่อยๆ
7. บทบาทที่แสดงออกในสังคมที่จะทำให้เราปฏิบัติงานได้สำเร็จ ซึ่งหมายถึงการมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

เล่าสู่กันฟัง...ประสบการณ์ นักเรียนแลกเปลี่ยนในต่างแดน

ประสบการณ์ที่กระผมได้รับการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนโครงการ AFS ตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม 2553 - 4 กรกฎาคม 2554 ณ กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ประการแรกคือ การรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การที่เราต้องเข้าไปอยู่ในสังคมที่ผิดแผกไปจากที่เราคุ้นเคยเป็นระยะเวลานาน ซึ่งผิดกับการเดินทางไปท่องเที่ยวที่มักจะมีอยู่ในสถานที่ต่างๆ เป็นระยะเวลาสั้นๆ แต่การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนเปรียบเสมือนการที่เราเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในบริเวณนั้น เราต้องปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น การเรียนรู้ภาษาสวีเดน (ด้วยความช่วยเหลือของครอบครัวอุปถัมภ์ เพื่อนๆ และคุณครูในโรงเรียน) การเข้าแถวต่อคิวซื้อของ การไม่ทิ้งขยะเรี่ยราด การเข้าเรียนให้ตรงต่อเวลา การทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว การขึ้นลงบันไดเลื่อนชิตชวา และการขึ้นจักรยานชิตชวา เป็นต้น

ประการที่สองคือ การพึ่งพาตนเอง เรียกได้ว่าต้องทำอะไรด้วยตนเองเกือบตลอดเวลา เพราะสังคมชาวสวีเดนมักปล่อยให้ลูกๆ ตัดสินใจเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง ยกเว้นหากมีความจำเป็นจริงๆ พ่อแม่ถึงจะเข้ามาช่วยเหลือ โดยปกติกระผมใช้บริการรถโดยสารประจำทางไปกลับโรงเรียน-สถานีรถไฟชานเมืองหลายครั้ง แต่มีครั้งหนึ่งที่กระผมไปสายและพลาดรถ จึงจำเป็นต้องขึ้นจักรยานแม้จะเป็นเวลาที่ยุ่งคิณ เข้ามีด หรือมีฝนตกหิมะตก ลมแรง และการทำอาหารรับประทานเอง (ทำให้กระผมเพิ่งรู้ตัวเองว่าชอบทำอาหารเช่นกัน) การเดินทางทางอากาศ ทางเรือ และทางรถไฟด้วยตนเอง เป็นต้น

ประการที่สาม การเปิดใจรับทุกสถานการณ์ในชีวิต เนื่องจากชีวิตในต่างแดน เราไม่อาจคาดเดาได้ว่าวันพรุ่งนี้จะมีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา หลายเรื่องทำให้เราประหลาดใจ หลายเรื่องทำให้เราเสียใจ จึงจำเป็นที่จะต้องเปิดใจรับกับเหตุการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ตลอดเวลา เช่น เพื่อนบางคน แรกๆ อาจดูเป็นมิตรกับเรา แต่วันดีคืนดีไม่ทราบด้วยเหตุผลใด เขากลับทำตัวเหมือนไม่รู้จักเรา เมินเฉยยามทักทาย ในขณะที่บางคนเริ่มต้นอาจจะดูเย็นชา ไม่สนใจใฝ่ใฝ่กับเรามากนัก แต่ต่อมาเขากลับเป็นคนที่มั่นใจและใส่ใจในความ เป็นไปของเราตลอด ไม่ทอดทิ้งยามมีทุกข์ หรือบางเหตุการณ์ที่น่าประทับใจ เช่น การได้ มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระราชาธิบดี และสมเด็จพระราชินีแห่งสวีเดน เมื่อครั้งกระผมไป ร่วมงานวันชาติสวีเดน ณ สวนสาธารณะใจกลางกรุงสตอกโฮล์ม

ประการที่สี่ **ได้รู้จักเพื่อนใหม่จากทั่วโลก และยอมรับในวัฒนธรรมที่ต่างกันของแต่ละชาติ** กระผมได้เพื่อนทั้งจากสหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี บราซิล อาร์เจนตินา นิวซีแลนด์ และสวีเดน ซึ่งชาวสวีเดนก็มีหลากหลาย ทั้งที่อพยพ มาจากอิรัก อิหร่าน อัฟกานิสถาน โซมาเลีย และเคนยา ซึ่งแต่ละคนมีลักษณะนิสัยที่ แตกต่างกันอย่างวิเศษ ความแตกต่างทางรูปลักษณ์ สีผิว เชื้อชาติ และศาสนา มิได้ เป็นอุปสรรคในการผูกมิตรแต่อย่างใด หากแต่ลักษณะนิสัย อัจฉริยะ และความจริงจัง ของแต่ละคนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญกว่า ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้ข้อนี้แล้ว ทำให้กระผมมองข้าม เรื่องความแตกต่างทางรูปลักษณ์ภายนอกของคนที่จะเข้ามาเป็นเพื่อนไปโดยสิ้นเชิง

นอกจากการได้รับประสบการณ์การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่สวีเดนแล้ว กระผม ยังได้มีโอกาสไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่**ประเทศสหรัฐอเมริกา** ซึ่งทำให้ได้เรียนรู้อะไร หลายๆ อย่างเช่นกัน เริ่มจากการปรับตัว เมื่อต้องไปอาศัยในสังคมที่ไม่คุ้นเคยเป็นระยะ เวลานาน ที่เห็นได้ชัดคือการที่กระผมต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับ ครอบครัวอุปถัมภ์ เช่น ต้องตื่นนอนเวลา 05.00 น. และเดินทางไปโรงเรียนด้วยการ ปั่นจักรยาน เป็นต้น

การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การที่ต้องไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์นั้น ไม่ เหมือนกับการไปพักโรงแรม ทางครอบครัวอุปถัมภ์ไม่ได้ค่าตอบแทนอะไร แถมยังต้อง จ่ายเงินค่าอาหาร ค่าไฟให้กับสมาชิกใหม่ที่เพิ่มมาอีกคน กระผมจึงตอบแทนครอบครัว อุปถัมภ์ด้วยการช่วยทำงานบ้าน เช่น ไปเก็บขยะทุกเช้าก่อนไปโรงเรียน ล้างห้องน้ำ ทุกวันเสาร์ ตัดหญ้า ฯลฯ ก็คงจะตรงกับสำนวนไทยที่ว่า “อยู่บ้านท่านอย่านั่งดูตาย ปั่นวันปั่นควายให้ลูกท่านเล่น”

การมีสังคมใหม่ การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนไม่ใช่แค่การไปเที่ยว แต่มันคือการไป ใช้ชีวิตจริงๆ ในสังคมนั้นๆ กระผมได้มีโอกาสช่วยเหลือคนในเมืองด้วยการเป็น อาสาสมัครทำงานต่างๆ ซึ่งทำให้กระผมเป็นที่รู้จักมากขึ้น ไปไหนมาไหนมีคนทักทาย การที่มีคนรู้จักเราเช่นนี้ให้ความรู้สึกแตกต่างกับการเป็นแค่นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยว แล้วก็จากไปโดยไม่มีใครรู้จัก

และสุดท้าย **การเปิดหูเปิดตา ลองสัมผัสประสบการณ์ใหม่ๆ** ก่อนที่จะไปเป็น นักเรียนแลกเปลี่ยน ต้องยอมรับว่ากระผมเป็นคนที่ไม่ค่อยทำอะไร เรียนอย่างเดียว แทบไม่ทำอย่างอื่น แต่การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนได้ให้โอกาสกระผมลองทำสิ่งต่างๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน อาทิ เล่นดนตรี เต้นรำ เดินป่า นอนในป่า ลองเล่นกีฬาแปลกใหม่ อย่างสกี รวมถึงทำงานหารายได้พิเศษด้วยการขุดหิมะ เลี้ยงเด็ก แบกของ และ รับผิดชอบสัตว์เลี้ยง ทำให้กระผมได้เรียนรู้ว่าชีวิตเรามีอะไรมากกว่าการเรียน ชีวิตเรายังมี อะไรให้ทำอีกเยอะ และจริงๆ แล้ว เราเป็นผู้กำหนดชีวิตของเราเองไม่ใช่ใครอื่นเลย

“ชีวิตเรามีอะไรมากกว่าการเรียน ชีวิตเรายังมีอะไรให้ทำอีกเยอะ และจริงๆ แล้ว เราเป็นผู้กำหนดชีวิตของเราเองไม่ใช่ใครอื่นเลย”

Work-Shadowing Experience

in South Australia

Seven Thai teachers from Assumption College left Bangkok on May 2, 2011 and arrived in **Adelaide, South Australia** safe and sound. We got a warm welcome and nice hospitality from Miss Pamela Karran, Director of Banksia Park International High School and her staff. After the official orientation, the hosts came to pick us up (one family/one teacher). Here we were also well treated, they cared for us as if we were part of their families, which makes us less homesick.

Our daily life began at 08.45 a.m. - 03.15 p.m. with Intensive English Training for 3 weeks. After that, we continued the Intensive English Training in the morning observed teaching methods at **Banksia Park International High School** and **St. Agnes Primary School**, this lasted another 3 weeks. During the last 2 weeks we spent all day observation in Math & Science teaching at **Australian Science and Mathematics School (ASMC)**.

We had got great experiences during 2 months stay in Adelaide. We had such a nice opportunity to visit many places and met many different people. Finally, we'd like to share with you memories of our happiness through these pictures. We'd like to thank our beloved Director Rev. Bro. Anant Prichavudhi and Bro. Pisutr Vapiso for giving us this opportunity to open our perspective in Adelaide, South Australia.

St. Agnes Primary School

Banksia Park International High School

Excursion

WHAT I HAVE LEARNT FROM STUDYING ABROAD

Studying abroad has become very popular in this decade. Many people want to be part of a student exchange because they will face new challenges, new experiences, different ways of living, and the improvement of their English skills. I was an exchange student in the United States of America last year, and I learnt many things from that experience.

By going there the first thing I learned was all about myself. The reason is that I had to live mainly on my own, so that's actually the very first time I looked at myself and fix my bad habits. It also meant I had to take more responsibility by myself because there was nobody to tell me what I need to do as my parents have always done. As a result, there were many problems and situations that I had to solve by myself and that has made me more grown up and became more organized. Secondly, I learned how to live with other people, with strangers for one year and it taught me that I have to be more flexible. For the first couple of weeks that I was there, I had to make many adjustments in myself. I had to learn a new culture, and I also had to obey what my host family had wanted me to do. Even though I didn't agree with it, I still had to do it because it was my temporary home. Lastly, I learnt to appreciate my parents for their love and for what they taught me in the past, which was really useful. And of course, my English skills have improved greatly in speaking and listening.

To conclude, the one year that I spent there has been my most valuable and memorable year so far. Many things had been learnt. Most importantly, I thank my American host family and their friends for providing me with this amazing year. However, I would like to say that there is no place like home, even though I did love my life in America a lot.

AN EXPRESSION TO MY MOTHER

About ten years ago, there was a family travelling to Hong Kong, which included the parents and two sons. While the family was waiting to cross the road, one of the sons shockingly ran to the other side of the road. Luckily he was not hit by a car. Right after this situation, his mom gave him a huge lesson which he kept, not only in his short term memory, but also in his subconscious. Nowadays, he does not have any problem when crossing the road. This is a personal anecdote about me and my mom.

In reality the schools which have been established for educating kids cannot teach all aspects of life lessons to students. The best people who can teach kids how to be good are the parents; especially mothers. Mothers are the first teachers for kids after they were born. Nobody can do the things that mothers can do.

Another thing which my mom taught me but the school cannot, is personal experience. Without her stories and advices I might have been deceived many times. My mom's stories and advices are very useful for me to live in this world successfully.

One of the most vital things about life is love, and there is nobody who can love me as much as my mom does. I can say that my mom can do everything for me. She is the only one in this world who is always beside me. When I was sick, she was the only one who woke up at two in the morning to take good care of me. Without maternal love I could not be a good man.

Finally, all I can say is that my mom is the best person for me in this world. It is in the way that she is always beside me no matter what. I'm truly glad to be her son and really love her. If I did not have her, I could not be **"me"** that everyone sees today; I would be nothing but just a little naive boy.

EP Students Win a TV Show **JACKPOT!**

On Tuesday 3rd January, 2012 two Grade 6 English Program students were the proud jackpot winners on the 'Good Afternoon' show on Thai PBS channel.

Ratchavut Inkarat and **Ekdanai Uawithya**, both students from class EP-P. 6/4, competed against four other teams of students from other schools in Thailand. The boys had to knockout their competitors in two English games, "Mixing Words" and "Around the Word" before entering the final game alone, the 'Crossword Bonus'.

In the 'Crossword Bonus' the boys were asked ten questions—five in English and five in Thai. When they answered the first nine questions correctly the boys won 1,000 baht for each question. The tenth question was the 'jackpot' question and when the boys answered it correctly they won 20,000 baht!

Ratchavut and Ekdanai said that they felt very excited to compete in the 'Good Afternoon' show and they are hoping that they will be invited to compete in a special 'Good Afternoon' champion show in the future.

The EP teachers would like to congratulate Ratchavut and Ekdanai. You did a great job for yourselves, your families and Assumption College!

FLOOD RELIEF

BY EP TEACHERS

Most of the foreign English Program teachers live in central Bangkok and were lucky not to be affected by the recent floods. However, the teachers did not forget the suffering of many Thai people, including many of our Thai teachers and students, whose homes were flooded.

When Assumption College was closed for the first six weeks of Term 2 due to flooding, many English Program teachers helped with flood relief efforts. Groups of teachers were invited by EP parents and Thai teachers to help other volunteers in Bangkok and Nakhon Prathom.

The EP teachers who volunteered in Bangkok worked from the Flood Relief Centre operating at National Stadium where they helped divide large quantities of products and pack them into smaller flood relief bags. Some of these teachers also donated blood at the nearby Thai Red Cross.

Other groups of teachers travelled with Grade 3 EP parents to Amphur Salaya in Nakhon Prathom province to help deliver flood relief supplies to very isolated farmers from the back of an Army Truck. The supplies included things such as water, rice, sardines and medicine which were donated by the Assumption College families.

The foreign teachers commented about the great spirit that they witnessed amongst Thai people while volunteering to assist with flood relief. The comments were about the generosity of Thai people helping at Flood Relief Centres and also the courage and perseverance of the farmers in Nakhon Prathom who could still smile even though their homes were under more than a metre of water.

The EP teachers hope that Thailand will recover from the flood disaster as soon as possible.

ฟุดฟิดฟอไฟ

บิสะอาารี ศิริรัตนศักดิ์

ข้อบกพร่องที่เลียนแบบหน่วย “ATM เออร์ริก เออเร่อ” นี้ แสดงให้เห็นว่าไม่ใช่เฉพาะเครื่องกดแป้นอัตโนมัติเท่านั้นที่จะเกิดความผิดพลาดในการคำนวณได้ แต่เราทุกคนก็สามารถทำผิดพลาดกันได้ โดยเฉพาะเด็กๆ ที่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ ดังนั้น บิสะจะขอพูดถึงประสบการณ์ “เออเร่อ” ของเด็กๆ ที่ให้ความรู้ใหม่ๆ กับท่านผู้อ่านทุกท่านได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน

เออร์ริก เออเร่อ

แต่ที่จริงแล้วคำว่า “error” ที่แปลว่าความผิดพลาดนั้น ออกเสียงว่า “เออเร่อ” แต่คนส่วนใหญ่มักจะออกเสียงคำนี้ว่า “เออเร่อ” และยิ่งนำมาเป็นชื่อเรื่องหนึ่ง ทำให้คนยิ่งเข้าใจผิด (จริงๆ แล้วผู้สร้างอาจแต่งชื่อนี้เพื่อให้คล้องจองกับคำว่า “เออร์ริก” ก็ได้แหละ) นอกจากการออกเสียงคำที่ผิดแล้ว ยังทำให้ฝรั่งไม่เข้าใจในสิ่งที่เราพูดอีกด้วย นอกจากนี้ การออกเสียงท้ายคำหรือท้ายพยางค์ (ending sound) ก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน ยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่เกิดกับตัวเองและประสบการณ์ของคนอื่น เช่น นักเรียน EP ป. 1 เดินเข้ามาในห้องพักครู EP แล้วพูดว่า “มิสเตอร์ไมค์ส เดด” (Mr. Mike’s dead.) มิสได้ฟังถึงกับงงจนพูดไม่ออก เพราะเมื่อเขายังเห็น Mr. Mike เดินสอนนักเรียนอยู่เลย ทำไม ? เกิดอะไรขึ้นถึงจากไปอย่างรวดเร็วขนาดนั้น สรุปความหลังจากที่ถามนักเรียน ป. 1 เป็นภาษาไทย จึงได้ความว่า จริงๆ แล้วนักเรียนมาถามหาโต๊ะของ Mr. Mike (Mr. Mike’s desk) แต่เพราะนักเรียนออกเสียงท้ายคำไม่ถูกต้อง ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปในทันที

อีกตัวอย่างที่เกิดกับตัวเอง คือตอนที่มาทำงานกับครูต่างชาติในปีแรก วันหนึ่งมิสไม่สบายจึงไม่ได้ไปโรงเรียน วันรุ่งขึ้นมีครูต่างชาติมาถามว่า “ทำไมเมื่อวานไม่มาทำงาน” มิสเลยตอบว่า “ไอ แอม ซิก” ครูต่างชาติคนที่ถามทำหน้างง แล้วถามว่า “คุณอายุ 6 ขวบเองหรือ ?” เป็นเพราะมิสออกเสียงท้ายคำของคำว่า “six” และคำว่า “sick” ผิด เพราะไม่ออกเสียงเน้นตัว “k” ในคำว่า sick ทำให้ครูต่างชาติเข้าใจผิด และยังมีอีกหลายคำที่เราออกเสียงผิดและทำให้ความหมายของคำคลาดเคลื่อนไปอย่างมาก จนอาจทำให้ฝรั่งตกใจกันทีเดียว

“Where’s Mr. Mike’s **dead**?”

(แวร์ส มิสเตอร์ไมค์ส เดด)

?!?!?!?

You should say
“Mr. Mike’s **desk**”

(มิสเตอร์ไมค์ส เดสค)

+ 3 •

จากตัวอย่างที่ยกมาให้เห็นภาพ คงทำให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญในการออกเสียงคำ และการออกเสียงที่ง่ายก็ให้ถูกต้องและชัดเจน เพื่อที่ฝรั่งเจ้าของภาษาจะได้เข้าใจตรงกันกับเรา การฝึกฝนเรื่องการออกเสียงนั้น ควรเริ่มตั้งแต่เด็กๆ โดยเฉพาะเด็กที่ได้เรียนการออกเสียงตามสัทศาสตร์ (Phonics) ที่เน้นการผสมเสียงจนเป็นคำ จะทำให้เด็กสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น จะเห็นได้จากนักเรียน EP ป. 1 และ ป. 2 ที่เรียน Jolly Phonics จะมีพัฒนาการของการออกเสียงที่ดี ทั้งนี้ เด็กจะมีพัฒนาการที่รวดเร็ว และมีสำเนียงการออกเสียงที่ถูกต้องและไพเราะหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากที่บ้านด้วยเช่นกัน อาทิ เด็กที่เริ่มเรียนเปียโนตั้งแต่เล็กๆ จะมีทักษะการฟังและจับเสียงทุกชนิดได้ไวและดีกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนเปียโน เนื่องจากเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่ช่วยฝึกสไตล์ทักษะที่ดีที่สุด เพราะความหลากหลายของเสียงตัวโน้ตที่มีมากมายและแตกต่างกัน ถ้าฝึกไปนานๆ ประสาทหูของเด็กจะทำงานได้ดีจนสามารถแยกแยะเสียงต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว สิ่งนี้เองที่จะเป็นประโยชน์ในการออกเสียงของเด็กๆ เนื่องจากเด็กสามารถนำทักษะดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการแยกแยะและเลียนแบบสำเนียงของฝรั่งได้ค่อนข้างใกล้เคียงยิ่งขึ้น และเมื่อบวกกับการที่เด็กๆ ได้ฟังการดูภาษาอังกฤษเป็นประจำ ก็จะทำให้เด็กมีโอกาสได้ฟังสำเนียงและการออกเสียงที่ถูกต้องมากขึ้นด้วยเช่นกัน

หลังจากอ่านบทความนี้จบแล้ว มิสหวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้เรียนรู้วิธีที่จะพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งนอกจากสิ่งที่กล่าวมาแล้ว การให้ความรักและการเอาใจใส่กับเด็กก็เป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน เพื่อที่จะให้เขาเหล่านั้นเติบโตขึ้นมาเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมต่อไปแบบไม่ต้อง “error” เหมือนเครื่อง ATM ในหนังนะคะ

2554 : บันทึกเรื่องคนกับน้ำ

ร่ายลำนำนักวิจัยชมัยกร แสงกระจ่าง อดีตนายกสมาคมนักเขียน เป็นความในใจของนักเขียนคนหนึ่ง ที่ร่วมเผชิญปัญหาไม่ต่างจากคนอื่นๆ ประพันธ์ขึ้นหลังจากอพยพหนีน้ำไปพำนักที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่ก่อนน้ำท่วมใหญ่ ถ่ายทอดไว้ในงาน “รวมน้ำใจให้เพื่อน” เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2554 ที่หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร แสดงอารมณ์ความรู้สึกในชื่อบทกวี “คิดถึงบ้าน” ดังนี้

น้ำคั้นคั้น คันทา ประสานน้ำ
 ที่กักกัน น้ำไม่พ้อ ค่อว่าอะไร
 เคี้ยวเวียนซ้าย เวียนขวา ถอยหน้าหลัง
 เคี้ยวคลง เรียบร้อย ค่อยรินราว
 น้ำก็เป็น ไปมา ประสานน้ำ
 ที่ไคสูง ก็ล้อมไว้ ใจตราครีง
 มีแต่คน เท่านั้น ที่ขั้วัญหาย
 ที่รินหลัง กระทบกระทบ แดกกระบวน
 คนดูแล ก็ไม่ ใครดูแล
 ใครทำได้ ทำไป ใครคือรัน
 มีอำนาจ สูงสุด แต่สุดคิด
 มีเงินงบ แต่งบบงิบ อุบอิบใช้
 น้ำไม่รู้ น้ำไม่เห็น น้ำเป็นน้ำ
 น้ำก็ยัง ลัดเลาะ เสาะบ้านคน
 เหลือแต่บ้าน หิ้งร้าง เป็นทิวแถว
 ไก่รุงเทพฯ ค่อยจูบล่า ค้วยอาลัย
 รวบสมุทร สุครัก ลากจากแล้ว
 ไก่รุงเทพฯ คำนัก ไม่อยากมอง

ทั้งลัดเลาะ ลอดค้ำ วกวนไหล
 ยังตั้งอก ตั้งใจ ไปหาทาง
 เคี้ยวครึนคลั่ง โผนฟุง ลงฟุงกว้าง
 เคี้ยวผิงผาง ผกผัน นำพรันพริง
 ที่ไคค้ำ ก็ลงซิด ค้วยคิดถึง
 น้ำลิกซิ่ง รู้ว่า อะไรควร
 ทั้งยกย้าย อพยพ กันครบถ้วน
 ก็เพราะคน แล้วล้วน กระทบกัน
 มีอำนาจ ทว่าแต่ ไม่มั่งมัน
 ใครตะบัน ใครตะแบง ก็แรงใคร
 มีมือไม้ แต่ไร้ทิต จะทำให้
 มีหัวใจ แต่เอาพวก บวกแต่คน
 คนล้มคว่ำ ล้มหงาย ตะกายบ่น
 แวะเหยยมยล ทายทัก รักเหลือใจ
 น้ำใจแป้ว งงจัน และห่วนไหว
 แล้วเรื่อยไหล รินลา น้ำตานอง
 น้ำเคยใส เป็นแก้ว กลับหม่นหมอง
 สุกครรลลง น้ำบรรจง ลงทะเล

มหาอุทกภัยใน พ.ศ. 2554 นับเป็นมหาอุทกภัยที่ร้ายแรงที่สุดในรอบกว่า 50 ปีที่ผ่านมา ราวกับจะตอกย้ำว่าแม้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเราจะก้าวหน้าสักปานใด แต่เรายังต้องใช้ชีวิตอยู่บนดาวเคราะห์ ซึ่งอยู่ใต้บงการของพลังธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ เหนือวิสัยที่เราจะควบคุม เชื่อว่ามหาอุทกภัยครั้งนี้จะเป็นเหตุการณ์สำคัญในช่วงชีวิตของผู้คนนับแสนนับล้านคนให้ต้องจดจำไปอีกยาวนาน

ขณะที่รัฐบาลก็พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ต่างชาติก็อดสงสัยไม่ได้ว่าเหตุใดประเทศไทยจึงไม่มีระบบป้องกันอุทกภัยที่มีประสิทธิภาพ ทั้งที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเป็นประเทศที่มีพื้นที่ในเขตเมืองหลวงอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล

ปัจจุบันหลายประเทศที่มีสภาพภูมิประเทศคล้ายคลึงกับไทย หรือเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยเช่นเดียวกันได้หันมาทุ่มงบประมาณมหาศาลเพื่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมอย่างเต็มรูปแบบ ดูตัวอย่างประเทศที่เรียกได้ว่ามีความเสี่ยงสูงในการเกิดแผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิอย่างญี่ปุ่น หลังจากที่ต้องเผชิญกับความสูญเสียครั้งใหญ่นับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นเหตุคลื่นยักษ์ถล่มเมื่อ พ.ศ. 2466 ที่เมืองคันโต ซึ่งได้คร่าชีวิตประชาชนไปกว่าแสนคน เหตุการณ์ที่เกาะซานริกุเมื่อ พ.ศ. 2476 หรือเหตุการณ์ที่ฮอกไกโดเมื่อ พ.ศ. 2536 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ตัดสินใจสร้างกำแพงป้องกันสึนามิที่มีความสูงกว่า 4.5 เมตร ด้านหน้าของชายฝั่งบริเวณที่มีประชากรหนาแน่น สร้างกำแพงกันน้ำและทางระบายน้ำเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางและลดแรงกระแทกของคลื่น อีกทั้งล่าสุดยังได้เริ่มโครงการก่อสร้างกำแพงยาว 1.6 กิโลเมตรตามแนวชายฝั่ง เพื่อปกป้องโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ “ฮามาโอกะ” จากคลื่นยักษ์ในอนาคต

ด้านประเทศอังกฤษ ทางกรก็ได้เสริมประตูระบายน้ำและคันกันน้ำตั้งแต่เกาะแคนเวียไปถึงกรุงลอนดอน จนไปสิ้นสุดที่ประตูกันแม่น้ำเทมส์ ด้วยความสูงเกือบ 23 ฟุต เพื่อป้องกันกรุงลอนดอนจากอุทกภัยมานานกว่า 20 ปี

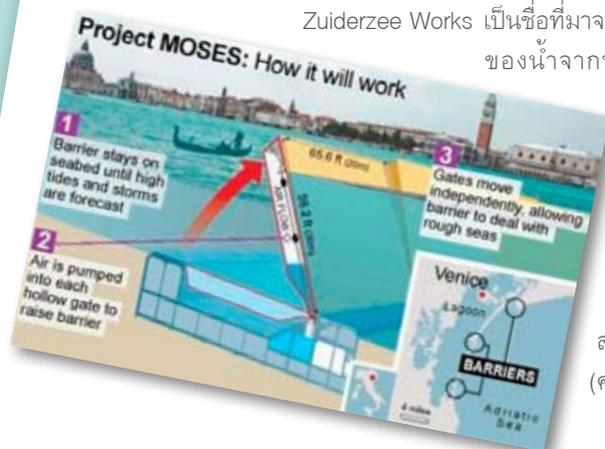
แต่ก็คงไม่มีประเทศใดในโลกที่มีระบบป้องกันอุทกภัยที่ดีที่สุดและยั่งยืนที่สุดเท่ากับประเทศเนเธอร์แลนด์ ดังคำกล่าวที่ว่า **“พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลก แต่ชาวดัตช์เป็นผู้สร้างประเทศเนเธอร์แลนด์”** สะท้อนประวัติศาสตร์การต่อสู้อันยาวนานของชาวดัตช์ ในการเป็นต้นแบบสู้กับระดับน้ำทะเลให้รอดพ้นจากอุทกภัย ซึ่งความสำเร็จของชาวดัตช์เป็นแบบอย่างให้กับนานาประเทศนำวิธีการจัดการน้ำของชาวดัตช์ไปใช้

แต่กว่าที่ประเทศเนเธอร์แลนด์จะก้าวมาถึงจุดนี้ได้ก็ต้องเรียนรู้จากหายนะในอดีต โดยเฉพาะน้ำท่วมครั้งร้ายแรงเมื่อ พ.ศ. 2496 ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตไปเกือบ 1,900 คน และประชาชนต้องอพยพหนีตายอีก 70,000 คน และนั่นเป็นที่มาของโครงการขนาดยักษ์ที่ชื่อว่า Delta Works ซึ่งใช้งบประมาณมหาศาลใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 50 ปี โครงการนี้ได้รับการยกย่องจากสมาคมวิศวกรโยธาแห่งอเมริกาว่าเป็น 1 ใน 7 “สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่”

แรกเริ่ม รัฐบาลตัดสินใจสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ชื่อ Afsluitdijk ซึ่งดูคล้ายถนนทางหลวงความยาว 32 กิโลเมตร กั้นระหว่างทะเลเหนือและทะเลสาบน้ำจืด IJsselmeer หยุตการไหลทะลักของน้ำทะเลมาสู่ทะเลสาบและดินแดนทางตอนเหนือของประเทศอย่างได้ผล ถือเป็นความสำเร็จส่วนหนึ่งของโครงการ Zuiderzee Works แผนการป้องกันน้ำท่วมและกั้นแผ่นดินทางตอนเหนือของเนเธอร์แลนด์ ที่เคยจมอยู่ใต้น้ำให้กลับมาใช้ประโยชน์ได้อีกครั้ง

Zuiderzee Works เป็นชื่อที่มาจากอดีตทะเลสาบน้ำเค็ม Zuiderzee ที่เกิดจากการไหลทะลักของน้ำจากทะเลเหนือต่อเนื่องหลายพันปี จนทะเลสาบขนาดเล็ก

กลายเป็นทะเลสาบน้ำเค็มขนาดใหญ่ ทำให้ทางการของเนเธอร์แลนด์เดินหน้ากับโครงการ Zuiderzee Works ใน พ.ศ. 2416 (ค.ศ. 1918) โดยเริ่มจากการแยกทะเลสาบ Zuiderzee ออกเป็นสองส่วน จากการใช้ดินตะกอนธารน้ำแข็งชั้นดีที่อยู่กั้นทะเลสาบมาสร้างเป็นเขื่อนที่มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 7.25 เมตร ใช้เวลาสร้างติดต่อกัน 15 ปี จนเปิดใช้งานได้เมื่อ พ.ศ. 2476 (ค.ศ. 1933)

หลังจากการแยกทะเลสาบสำเร็จ ภารกิจต่อมาคือการเปลี่ยนน้ำเค็มให้เป็นน้ำจืด โดยการสูบน้ำทะเลแล้วผันน้ำจืดจากแม่น้ำเฟรเซอร์ลงสู่ทะเลสาบ ซึ่งการสูบน้ำออกทะเลต่อเนื่องนับสิบปี ทำให้เกิดดินแดนใหม่ในบริเวณดังกล่าวถึง 4 แห่ง ปัจจุบันกลายเป็นเมืองที่มีบทบาทสำคัญในด้านเกษตรกรรมของประเทศ แต่ภัยธรรมชาติก็เข้ามาทดสอบชาวดัตช์อีกครั้งในเหตุอุทกภัยครั้งร้ายแรงเมื่อ พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) เหตุการณ์น้ำท่วมทะเลเหนือส่งผลให้น้ำทะเลขึ้นสูงผิดปกติ ประกอบกับคลื่นพายุพัดชายฝั่งในบริเวณตอนใต้ของประเทศซึ่งเป็นดินแดนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ ทำให้ปริมาณน้ำสูงกว่าระดับน้ำทะเลกว่า 18 ฟุต ทำลายเขื่อนหลายประเทศในยุโรป ทั้งเนเธอร์แลนด์ เบลเยียม อังกฤษ และสกอตแลนด์ มียอดผู้เสียชีวิตสูงถึง 1,835 ราย ประชาชนกว่า 70,000 คนต้องถูกอพยพ พื้นที่ทำการเกษตรร้อยละ 9 ต้องจมอยู่ใต้น้ำ สร้างความเสียหายให้กับอาคารบ้านเรือนเกือบ 50,000 หลัง

บทเรียนครั้งนั้นกลายเป็นที่มาของโครงการขนาดยักษ์ในชื่อ Delta Works โครงการระยะยาวในการป้องกันพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศ จากอิทธิพลของน้ำทะเล โดยงบประมาณมหาศาลในการก่อสร้างถูกคำนวณจากความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งต่อทรัพย์สินและชีวิตประชาชนหากเกิดอุทกภัยแต่ละครั้ง จนกลายเป็นโครงการก่อสร้างยาวนานถึงครึ่งศตวรรษ ซึ่งประกอบด้วย 16 โครงการ อาทิ เขื่อน พันังกั้นน้ำ ประตูระบายน้ำ ประตูปิด-เปิดน้ำ เพื่อปกป้องประชาชนกว่า 4 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ลุ่มเสี่ยงอุทกภัย โดยโอกาสของการปรับแก้ของเขื่อนอยู่ที่ 1 ครั้งในรอบ 10,000 ปี

คาดกันว่าภาวะโลกร้อนซึ่งส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในทุกวันนี้จะส่งผลให้ระดับน้ำของทะเลเหนือเพิ่มขึ้นอีก 1 เมตร ในอีก 100 ปี และเกือบ 4 เมตร ใน 2 ศตวรรษข้างหน้า ทำให้เกิดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับมือกับภัยธรรมชาติด้วยการปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ อย่าง Delta Sync ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ วิจัย และให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่รับมือกับอุทกภัยได้อย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายหลักในการสร้างชุมชนลอยน้ำให้เกิดขึ้นจริงในเนเธอร์แลนด์ เห็นได้จากความนิยมในการสร้างบ้านริมน้ำในเมืองเวสต์ มาเซนวาลที่สามารถยกตัวขึ้นตามระดับน้ำทะเลที่เปลี่ยนแปลงอย่างอิสระ ซึ่งตัวแทน Delta Sync บอกว่าการสร้างที่อยู่อาศัยบนพื้นดินกำลังจะกลายเป็นอดีตในวันข้างหน้า แนวคิดการสร้างชุมชนบนพื้นที่ที่ยืดหยุ่นไปกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการรับมือกับปัญหาอุทกภัยในอนาคต

เมืองลอยน้ำ Floating ecopolis หรือ Lilypad เป็นผลงานสร้างสรรค์ของแวงซองต์ แคลเลอโบต์ (Vincent Callebaut) สถาปนิกชาวเบลเยียม ได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงใบบัวขนาดใหญ่ของ Amazonia Victoria Regia ที่คอยรองรับน้ำฝนและพอกน้ำให้สะอาด หากสร้างสำเร็จ เมืองแห่งนี้จะกลายเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรได้ถึง 50,000 คน โดยในเมืองจะใช้แต่พลังงานจากธรรมชาติ เช่น แสงอาทิตย์ ลม น้ำ และความร้อน เพื่อให้มลพิษเป็นศูนย์ ส่วนสิ่งปฏิกูลและขยะทั้งหมดจะถูกนำมารีไซเคิล ซึ่ง Lilypad สามารถลอยอยู่เหนือบริเวณแผ่นดินเดิมที่จมลง หรือจะล่องไปในมหาสมุทรก็ได้

ด้านแคลเลอโบต์ เจ้าของผลงาน ผู้เคยคว้ารางวัลจากงานสถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมานับไม่ถ้วน เผยว่าหลายประเทศหมดเงินนับพันล้านในการสร้างเขื่อนหรือที่กั้นน้ำให้ใหญ่ขึ้นหรือแข็งแรงขึ้น แต่ Lilypad เป็นการแก้ปัญหาภัยธรรมชาติโดยการเลียนแบบธรรมชาติ จะเป็นการรับมืออุทกภัยที่จะเกิดขึ้นทั่วโลกในอนาคตได้อย่างถาวร

เนเธอร์แลนด์และไทยมีสภาพภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน โดยทั้งสองประเทศตั้งอยู่บนที่ราบปากแม่น้ำซึ่งอยู่ใต้ระดับน้ำทะเล ทำให้เสี่ยงต่ออุทกภัย ดังนั้นบทเรียนของเนเธอร์แลนด์ก็ควรจุดประกายให้ไทยหันมาพิจารณาระบบป้องกันอุทกภัยแบบยั่งยืน ถึงแม้ต้องลงทุนอย่างมหาศาลในเบื้องต้น แต่ในระยะยาวก็จะสามารถช่วยป้องกันความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ ควรเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้มากที่สุด เพราะต้องไม่ลืมว่ามนุษย์ไม่มีวันควบคุมธรรมชาติได้ ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันภัยธรรมชาติก็คือการเข้าใจธรรมชาตินั่นเอง

แหล่งที่มาภาพ :

<http://www.eikongraphia.com/?p=2490>

http://www.geographic.org/photos/netherlands/netherlands_photos_23.html

http://www.thaienews.blogspot.com/2011/10/blog-post_12.html

http://www.citylifem.net/?p=news&news_id=501&go=6

ภาพจินตนาการรวบรวมภาพถ่ายอันเนื่องด้วยเหตุการณ์มหาอุทกภัย 2554

วันที่ 9 - 30 ธันวาคม 2554 ณ ห้องนิทรรศการ ชั้น 9 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ฝากไว้ในความทรงจำ... อำลาสภานักเรียน 2554

สวัสดีพี่น้องชาวอัสสัมชัญที่รักทุกคน นี่คงเรียกได้ว่าเป็นครั้งสุดท้ายที่พี่ๆ สภานักเรียน 2554 จะได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกับน้องๆ ชาวอัสสัมชัญทุกคน เพราะหลังจากที่น้องๆ ได้รับอัสสัมชัญศาสนฉบับนี้ พี่ๆ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อไปนี้คงต้องเรียกตัวเองได้เพียงคำว่า “ศิษย์เก่าอัสสัมชัญ” เพราะพี่ทุกๆ คนนั้นกำลังจะพ้นสภาพความเป็นนักเรียนอัสสัมชัญไปแล้ว อย่างไรก็ตาม วันนี้พี่ขอใช้พื้นที่นี้พูดคุยกับน้องๆ เป็นโอกาสสุดท้ายก่อนที่เราจะจากกันไป

นับตั้งแต่วันแรกที่พี่ได้เข้ามาทำความรู้จักกับน้องๆ ในฐานะสภานักเรียน พี่มีความรู้สึกยินดีอย่างบอกไม่ถูก เพราะวันนั้นพี่ได้รับคะแนนเสียงค่อนข้างมากเลยทีเดียว แสดงว่าพี่ได้รับความเชื่อถือจากน้องๆ ให้มาทำงานในฐานะประธานสภานักเรียน พี่มักจะพูดกับคณะกรรมการสภานักเรียนของพี่เสมอว่า “คิดโครงการ หรือทำอะไรก็ได้ที่จะสร้างความสุขให้กับน้องๆ ของเราให้ได้มากที่สุด” จนมาถึงวันนี้ วันที่ภาระงานของพี่กำลังจะหมดลง จึงจะขอทบทวนกิจกรรมและโครงการที่สภานักเรียน 2554 ได้ทำไว้ตลอดสมัยดังต่อไปนี้ครับ

1. AC Broadcast
 - AC TV
 - AC Voice
2. ห้องสภานักเรียน
3. Facebook สภานักเรียน
4. โครงการแนะแนวการศึกษา
5. โครงการช่วยเหลือครูที่เจ็บป่วย
6. โครงการ AC Charity
7. โครงการ AC Music Festival
8. โครงการจำหน่ายของที่ระลึก
9. โครงการเปิดห้องคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยนักเรียนในการทำงาน
10. โครงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการส่งงานให้มากขึ้น
11. โครงการ AC Wi-Fi
12. โครงการรณรงค์ให้นักเรียนอัสสัมชัญมีจิตสำนึกที่ดีงาม
13. โครงการรณรงค์เก็บจานอาหารให้เรียบร้อย
14. โครงการรณรงค์เอกลักษณ์อัสสัมชัญ

ยังมีอีกหลายโครงการนะครับที่กำลังดำเนินการอยู่ และน้องหลายคน ก็คงจะมีคำถามว่า “แล้ว AC Christmas Fair ละ” กิจกรรมนี้เป็นอีกกิจกรรมที่สภานักเรียนได้มีการเตรียมงานไว้ค่อนข้างดีและใช้เวลายาวนาน แต่เนื่องจากผลกระทบของเหตุการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้น รวมถึงปัญหาเวลาเรียนไม่เพียงพอ ทำให้กิจกรรม AC Christmas Fair ต้องถูกยกเลิกไป แต่สภานักเรียนไม่ได้ย่อท้อต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้น เรากำลังดำเนินการหาแนวทางที่จะจัดกิจกรรมนี้ได้นอกจากนี้ เรายังได้รับทราบว่ามีครูหลายท่านป่วยเนื่องจากปัญหาสุขภาพ และครูหลายท่านก็ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำท่วม ทำให้พี่คิดว่าความสุขของนักเรียนเพียงไม่กี่ชั่วโมง ถ้าเรานำเงินที่จะใช้จัดกิจกรรมนั้นมาสร้างความสุขหรือความประทับใจให้กับคุณครูหลายๆ ท่าน น่าจะดีกว่าอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ทางสภานักเรียนจึงได้มอบเงินช่วยเหลือครูที่ประสบภัยน้ำท่วมและมอบสมทบกองทุนสวัสดิการครู นอกจากนี้ ยังได้มอบเงินช่วยเหลือคุณครู และครอบครัวครูที่เจ็บป่วย เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล อาทิ มิสศิริรัตน์ ศิริชีพชัยยันต์ ผ่าตัดรักษาโรคกระดูกสันหลังทับเส้นประสาท มาสเตอร์อารัญย์ โพธิ์อ๊ะ รักษาตัวด้วยโรคเส้นเลือดตีบในสมอง และครอบครัวมาสเตอร์กายสิทธิ์ รัมไมล์ มาสเตอร์ นิรันดร สุรสิทธิ์ เป็นต้น นี่แหละครับคืองานสภานักเรียนทั้งหมดในปีการศึกษานี้ ถึงแม้เวลาของพี่อาจจะน้อยกว่าคนอื่น ถึงแม้ปีของพี่อาจจะมียุขมากกว่าปีอื่น ถ้าหากมีอะไรที่พื่อน้องมีความรู้สึกด้านลบต่อคณะกรรมการสภานักเรียน พี่ขอเป็นตัวแทนขอโทษน้องๆ ทุกคนด้วยนะครับ

สิ่งสุดท้ายที่พี่อยากจะฝากน้องๆ ไว้ก็คือ ฝากน้องๆ ทุกคนดูแลโรงเรียนแห่งนี้แทนพี่ๆ ด้วย พี่ไม่อยากให้น้องๆ เล่นลิฟต์ เพราะอาจจะเกิดอุบัติเหตุได้ พี่ไม่อยากให้น้องๆ ชีดเขียนกำแพง เพราะจะทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่น่าดู พี่ไม่อยากให้น้องๆ ทะเลาะกัน เพราะที่กลัวพวกเราขาดความสามัคคี และสุดท้ายพี่อยากให้พวกเรา มี “สำนึก” ในทุกๆ เรื่องของชีวิต ไม่อยากหรอกที่พวกเราจะเป็นคนดี คิดดี และทำในสิ่งที่ดี๊ๆ เพียงแค่เราระลึกอยู่เสมอว่าเราเป็น “นักเรียนอัสสัมชัญ”

กำลังใจ ที่ได้จากหนังสือ

สวัสดิ์คะนักเรียนที่รักทุกคน วันนี้มีโอกาสได้คุยกับนักเรียนผ่านตัวอักษรอีกครั้ง นักเรียนเคยสงสัยหรือเปล่าคะว่า คนเราตัวก็เล็ก ๆ แต่ทำไมบางคนมีความรู้รอบด้านจริงๆ แต่ก็ยังมีบางคนใช้เวลาใครเขาพูดอะไรมาได้แต่อ้าปากนั่งฟัง และทำหน้าที่ตาตื่นตกใจว่าจริงหรือ มีเรื่องแบบนี้ด้วยหรือ การที่คนเราจะมีความรอบรู้ในเรื่องต่างๆ นั้น ต้องเกิดจากการเรียนรู้และการฝึกฝน แต่มีบางอย่างที่เราไม่มีโอกาสได้เรียนรู้จากครูอาจารย์ ดังนั้น วิธีที่นิยมทำกันมากที่สุด ก็คือการศึกษารื่องราวต่างๆ จากหนังสือ ยิ่งอ่านมากหลากหลาย ยิ่งรู้มากหลากหลายเช่นเดียวกัน มีคนเคยกล่าวเปรียบเปรยหนังสือไว้หลายอย่าง เช่น **“หนังสือคือเพื่อน” “หนังสือคือยาบำรุงสมอง” “หนังสือคือครูที่ถามไม่ได้ แต่ต้องค้นหาคำตอบ”** การอ่านหนังสือมีประโยชน์มากมายมหาศาล ว่ากันว่า **“เราเปิดโลกใหม่ให้ตัวเองได้ แค่เปิดหนังสืออ่าน”**

หนังสือในห้องสมุดของเรามีมากมายกว่า 4 หมื่นเล่ม มีสเองโชคดีที่เป็นคนอ่านมาก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการทำงานของมีสต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ อาชีพครูต้องอ่านหนังสือมากๆ และที่สำคัญงานหลักของบรรณารักษ์ก็คือการเตรียมหนังสือให้นักเรียนอ่าน เกริ่นมาซะยาวยืด ขออนุญาตแบ่งปันเรื่องราวที่น่ารู้ที่หลายคนอาจไม่เคยรู้ แต่หากรู้แล้วก็อ่านย้ำไว้เป็นการทบทวนความทรงจำนะคะ เรื่องราวดีๆ เรายังอยากจดจำไปนานแสนนาน หนังสือหรือบทความดีๆ ก็น่าจะอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกได้อย่างไม่ขัดข้องใจใช่ไหมละคะ

ช่วงเวลาที่ผ่านมาเมื่อเดือนตุลาคม นักเรียนและคุณครู รวมถึงผู้อ่านหลายครอบครัวได้เปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ประสพภัยน้ำท่วม

สถานะผู้อพยพพื่อน้ำ และสถานะคนไร้ที่อยู่อาศัยชั่วคราว (ทุกสถานะที่กล่าวมา มีสได้เป็นมาหมดเลยล่ะ) เหตุการณ์น้ำท่วมทำให้เรายากลำบาก ทุกข์ใจ เสียทรัพย์สินเงินทอง แต่ในความยากลำบาก ความทุกข์ใจนั้น หลายคนก็ให้เห็นสังขรณ์ คือ ความทุกข์ทำให้เกิดปัญญา ความทุกข์นำมาซึ่งน้ำใจและกำลังใจจากใครที่เราไม่เคยรู้จัก ความทุกข์ทำให้เราได้อยู่ใกล้คนที่เรารัก และความทุกข์ทำให้เราเข้มแข็งขึ้นเสมอเมื่อเราผ่านมันมาได้ ที่สำคัญที่สุด ความทุกข์พิสูจน์ให้เห็นว่า คนไทยยังคงรักกัน

ในช่วงเวลาแห่งความกังวล ความทุกข์ใจ และการรอคอยให้เหตุการณ์ต่างๆ เข้าที่เข้าทางนั้น การได้มีโอกาสอ่านหนังสือดีๆ อาจทำให้เรามีความสุขและอาจสร้างแง่คิดดีๆ ให้เราได้มากมาย อย่างที่บอกหนังสือคือเพื่อน มีตนเองมีโอกาสอ่านหนังสือเล่มเล็กๆ เป็นหนังสือที่มีข้อความที่ให้กำลังใจ อ่านแล้วคิดตามได้ และเห็นว่าเป็นอย่างนั้นจริงๆ รู้สึกว่ามีความสุขเมื่ออ่านจบ หนังสือเล่มนี้ ชื่อว่า “กำลังใจไฟชีวิต” เป็นหนังสือที่อยากให้นักเรียนอ่านถ้ามีโอกาส มีสขอยกตัวอย่างบางตอนที่ประทับใจ มาถ่ายทอดให้ฟังกันนะคะ

มีความหวัง มีกำลังใจ

เชื่อหรือไม่ว่าเพียงคนเรามีความหวังและกำลังใจเท่านั้น ก็สามารถเปลี่ยนชีวิตจากร้ายให้กลายเป็นดี เปลี่ยนชีวิตจากแพ้ให้กลายเป็นชนะ แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว ในเวลาที่พบกับปัญหาหรือความทุกข์นั้น คนเรามักเกิดความท้อแท้สิ้นหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้น

การต่อสู้กับความทุกข์ที่เกิดขึ้นในชีวิตต้องรู้ปัญหาก่อน ถ้าเป็นทุกข์ที่เกิดจากร่างกายวิธีแก้ไขความทุกข์ก็คือดูแลรักษาร่างกายให้แข็งแรงและมีสุขภาพดีเสมอ ส่วนความทุกข์ที่เกิดจากจิตใจต้องแก้ไขด้วยการมีสติและอารมณ์ที่สงบ ทำใจยอมรับและรอคอยเวลาเพื่อจัดการกับทุกข์นั้น การต่อสู้กับความทุกข์ที่เกิดทางใจนั้นมีวิธีที่ใครๆ บอกว่าง่ายแต่ทำได้ยาก ก็คือการเปลี่ยนวิธีคิดเสียใหม่ สลัดความเศร้าหมอง อย่อย่างอยู่กับเรื่องเดิมๆ ลุกขึ้นมาต่อสู้ใหม่ สร้างกำลังใจให้ตนเอง โดยบอกกับตัวเองว่า ไม่เป็นไร เดี๋ยวมันก็ผ่านไป ไม่เป็นไร ไม่มีอะไรที่แก้ไขไม่ได้ ไม่เป็นไร เดียวก็เช้าวันใหม่ เราต้องเริ่มต้นใหม่ ขอเพียงมีความหวัง มีกำลังใจ สิ่งต่างๆ ที่ก่อให้เกิดทุกข์ก็จะเบาบางและค่อยๆ หดไป

นักเรียนคะ หนังสือให้อะไรมากมายกว่าที่เราคิด ให้ความเป็นเพื่อนเมื่อเหงา ให้กำลังใจเมื่อรู้สึกสิ้นหวัง ให้แง่คิดดีๆ เมื่อต้องการคำปรึกษา ให้ความรู้เมื่อต้องการเพิ่มพูน จะเห็นได้ว่าประโยชน์ของหนังสือมากมายเหลือเกิน นักเรียนล่ะคะ ได้รับอะไรดีๆ จากการอ่านหนังสือ และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้บ้างหรือเปล่านั้น ก่อนจากกันมีสขมีข้อความและประโยคที่โดนใจมาฝาก เพื่อว่านักเรียนจะได้รู้สึกอยากมีหนังสือไว้เป็นเพื่อนเวลาเหงาบ้าง

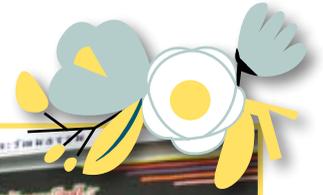
ข้อคิดดีๆ ที่ได้จากการอ่าน

- เกิดมาเป็นคน ต้องมีทั้งทุกข์และสุข จึงจะเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ
- หากเราต้องการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา เราไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนทุกคนหรือเปลี่ยนทุกสิ่งทุกอย่าง เราเพียงแค่เปลี่ยนตัวเราเองก่อน แล้วเราก็จะพบว่าทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเราก็จะเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน
- เราจะผิดหวังได้อย่างไร ถ้าเรามีได้หวังสิ่งใดตอบแทนจากการกระทำของตนเอง
- เมื่อเราตัดออกไปได้ทั้งสองคำ “ฉัน” และ “ต้องการ” เราก็จะมีแต่คำว่า “ความสุข” เพียงอย่างเดียว
- ความจนหรือความรวยอยู่ที่ความพอหรือความไม่พอด่างหาก

ทั้งทำกันไว้เพียงเท่านี้ อย่าลืมนะคะ หนังสือคือเพื่อน หนังสือรอเราให้ไปอ่านอยู่ทุกวันในห้องสมุดนะคะ

คลังความรู้

มิสอุไรพร นาคะเสถียร

ศึกษาอย่างสร้างสรรค์

จากบอร์ดนิทรรศการความรู้

การเรียนการสอนแต่ละวิชาพยายามเอื้อในการกระตุ้นให้นักเรียนมีจินตนาการ หากได้ผนวกกับการส่งเสริมและนำผลงานของนักเรียนมาจัดแสดง และให้นักเรียนชักชวนเพื่อนหรือพ่อแม่พี่น้องมาชมผลงานของพวกเขา พวกเขาจะมีความภาคภูมิใจมาก ที่ยังก่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่อยากจะทำผลงานออกมาเพื่อให้มีโอกาสจัดโชว์บนบอร์ดในโอกาสต่างๆ ไป

ครูจึงต้องพยายามหาสถานที่แสดงผลงาน เพื่อเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานให้แก่เด็กๆ ผลงานของพวกเขาสามารถนำมาประยุกต์เข้ากับงานศิลปะ หรือนำความรู้ที่เรียนมาผสมผสานบูรณาการกันก็จะได้ผลงานที่หลากหลาย และน่าชื่นชม นอกจากนี้ หากครูเพิ่มเติมด้วยการนำความรู้เสริมไปติดไว้ใกล้ๆ กันกับผลงานของนักเรียน พวกเขาก็จะได้อ่านความรู้เสริมไปด้วย

วิธีการที่แยบยลในการให้ทำงาน ไม่ว่าจะ Mind mapping หรือการวาดรูป ฯลฯ ล้วนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการคิดนอกกรอบ ไม่ยึดติดว่าการเรียนมีเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เพราะความรู้จากบอร์ดต่างๆ ที่มีอยู่รายรอบตัวนักเรียนล้วนแต่ให้สาระน่ารู้แก่พวกเขาทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่านักเรียนจะอ่านหรือเห็นคุณค่ากับสิ่งรอบตัวหรือไม่ อย่าเห็นบอร์ดแล้วแค่เดินผ่านๆ เพราะความรู้ที่ได้มีมากมายมหาศาล เช่น ศิลปะในการจัดบอร์ด เนื้อหาที่น่าสนใจ แม้แต่เทคนิคการตัดกระดาษ ฯลฯ ล้วนเป็นสาระที่น่าสนใจ ควรค่าแก่การสละเวลาหยุดดูและอ่านสักนิด มีสเชื่อว่านักเรียนจะได้ความรู้มากมายทีเดียวจากบอร์ดความรู้ภายในโรงเรียนว่าแต่วันนี้นักเรียนได้อ่านป้ายนิทรรศการความรู้จากบอร์ดไหนแล้วหรือยังคะ ?

มาสเตอร์ชยกรณัญญ์ สิริกุลบริวัต

◈ วงมหาดุริยางค์ไทย ◈

“วงมหาดุริยางค์ไทย” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่สำคัญของดนตรีไทยยุคนี้ ผู้คิดสร้าง “วงมหาดุริยางค์ไทย” ขึ้นมาคนแรกในวงการดนตรีไทยคือ “อาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร” ลูกศิษย์ของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) โดยใช้เครื่องดนตรีไทยทั่ว 4 ประเภท คือ เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า รวมกันมากกว่า 100 ชิ้นขึ้นไป แสดง ณ โรงละครแห่งชาติ โดยผู้แสดงเป็นครูและนักเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ แสดงในโอกาส “งานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี” ใน พ.ศ. 2525

สำหรับผู้ที่คิดริเริ่มสร้างวงมหาดุริยางค์คนแรกของกลุ่มโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อแสดงในงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ณ เวทีใหญ่สวนอัมพร ก็คือ “อาจารย์สวัสดิ ทับทิมศรี” ซึ่งเป็นลูกศิษย์รุ่นหลังของหลวงประดิษฐไพเราะ และเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร ด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นก็มีการจัดแสดงวงมหาดุริยางค์ไทยขึ้นทุกปี โดยโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครก็มีผู้เริ่มสร้างวงมหาดุริยางค์ไทยคนแรกคือ “อาจารย์นอบ ไข่แก้ว” ซึ่งออกแสดงครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2528 ณ โรงละครแห่งชาติ ส่วนผู้ที่คิดริเริ่มสร้างวงมหาดุริยางค์ไทยของกลุ่มโรงเรียนในเครือคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย และโรงเรียนในสังกัดเอกชน เป็นคนแรกคือ “มาสเตอร์ชยกรณัญญ์ สิริกุลบริวัต” เพื่อแสดงในงานฉลอง 100 ปี ภาคราตคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ณ โรงละครแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ. 2544

ผลงานสร้างสรรค์อย่างแท้จริงของวงมหาดุริยางค์ไทยเกิดขึ้นในยุคของคนที่รักดนตรีไทย และเรียกร้องให้คนไทยกลุ่มอื่นๆ หันมาสนใจดนตรีไทยให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมุ่งเน้นการสร้างความแปลกใหม่ในวงการดนตรีไทยเพื่อเป็นจุดเรียกความสนใจ และวงมหาดุริยางค์ไทยก็สามารถสร้างความแปลกใหม่ในด้านดนตรีไทยมากที่สุด เพราะทุก ครั้งที่มีการแสดง วงมหาดุริยางค์ไทยสามารถดึงดูดให้ผู้ฟังในโรงละครแห่งชาตินั่งนิ่งเพราะความไพเราะของเสียงดนตรี ตลอดจนความมหัศจรรย์ของวงที่ใช้เครื่องดนตรีมากกว่า 100 ชิ้น ซึ่งนับเป็นความแปลกใหม่สำหรับผู้ชม ประกอบกับเทคนิคแสดงสีต่างๆ ก็ทำให้ผู้ชมตื่นตาตื่นใจไปกับวงมหาดุริยางค์ไทยเป็นอย่างยิ่ง

ปีอธิกสุรทิน

ก่อนอื่น...แนะนำให้นักเรียนไปท่อมাত্রาเวลาดังต่อไปนี้ให้เข้าใจด้วยนะคะ

มาตราเวลา

60 วินาที	เป็น 1 นาที
60 นาที	เป็น 1 ชั่วโมง
24 ชั่วโมง	เป็น 1 วัน
7 วัน	เป็น 1 สัปดาห์
30 วัน	เป็น 1 เดือน
52 สัปดาห์	เป็น 1 ปี
12 เดือน	เป็น 1 ปี
365 วัน หรือ 366 วัน	เป็น 1 ปี

ถ้านักเรียนสังเกตจากมาตราเวลาจะพบว่า ใน 1 ปีนั้นมี 365 หรือ 366 วัน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เราจะมาหาคำตอบด้วยกัน...

การแบ่งปีตามหลักปฏิทินสากลแบ่งได้เป็นปีปกติมี 365 วัน และปีอธิกสุรทิน 366 วัน โดยเพิ่มวันที่ 29 กุมภาพันธ์ ขึ้นมาอีกหนึ่งวัน

การให้มีปีอธิกสุรทิน เป็นเพราะโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์หนึ่งรอบใช้เวลา 365.24218...วัน ดังนั้น จึงต้องมีการปรับให้จำนวนวันต่อปีไม่คลาดเคลื่อนกับวิถีโคจร

เพื่อให้หลักการปีอธิกสุรทินมีความชัดเจน จึงกำหนดเป็นสูตรไว้ ดังนี้

1. ให้เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน ทุกๆ 4 ปี โดยนำปี ค.ศ. หารด้วย 4 ลงตัวถือว่าเป็นปีอธิกสุรทิน
2. ถ้านำปี ค.ศ. หารด้วย 100 ลงตัวถือเป็นปีปกติ
3. ถ้านำปี ค.ศ. หารด้วย 400 ลงตัว ถือเป็นปีอธิกสุรทิน

จากกฎเกณฑ์นี้ ค.ศ. 2000 เป็นปีอธิกสุรทิน มี 366 วัน ค.ศ. 1900 และ ค.ศ. 2100 เป็นปีปกติที่มี 365 วัน

ตามหลักการของปฏิทินเกรกอเรียน (Gregorian Calendar) ทุกๆ 400 ปี จะมีการปรับตามเงื่อนไขดังกล่าว ในรอบ 400 ปี จะมีจำนวนวันทั้งสิ้น 146,097 วัน ตัวเลข 146,097 วัน หารด้วย 7 ลงตัว ดังนั้น ปฏิทินระบบนี้จึงลงตัวที่ 400 พอดี และหากนำ 146,097 หาร 400 จะได้ 365.2425 หรือกล่าวได้ว่าความยาวเฉลี่ยของปีหนึ่งมีค่าเท่ากับ 365.2425 แต่หากนำมาเปรียบเทียบกับเวลาการโคจรจริงของโลก พบว่าตามหลักการนี้จะทำให้มีข้อผิดพลาดไปหนึ่งวันในช่วงเวลาประมาณ 2500 ปี นั่นหมายถึงก่อนรอบ 2500 ปี จะต้องมีการปรับวันที่กันอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งหลายต่อหลายคนได้นำเสนอให้ปรับให้ปีที่หารด้วย 1600 ลงตัว ให้มี 365 วันอีกครั้งหนึ่ง

เรียนรู้ บูรณาการ

มิสวิลล กาญจนอารีรัตน์

มิสผกา ทรนการดี

การผลิตสื่อการสอน “ต่อครึ่งละนิด พิชิตความฮา”

เหตุผลในการผลิตสื่อชิ้นนี้ขึ้นมา

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับรูปอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
เพื่อให้นักเรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

วิธีการใช้สื่อ

แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม (1 ห้องเรียนมี 23 คน) โดยกลุ่มที่ 1 จะได้ตัวต่อรูปภาพและชื่ออุปกรณ์ กลุ่มที่ 2 จะได้หน้าที่ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และตัวต่อการ์ตูน กลุ่มที่ 3 จะได้ตัวต่อรูปภาพและชื่ออุปกรณ์ กลุ่มที่ 4 จะได้หน้าที่ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และตัวต่อการ์ตูน

กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (ทำงานร่วมกัน) กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 (ทำงานร่วมกัน) ถ้ากลุ่มไหนทำเสร็จก่อนสามารถช่วยเหลืออีกกลุ่มได้โดยการใช้สายตาในการบอก ห้ามใช้เสียงและลุกออกจากกลุ่มของตนเอง เมื่อประกอบเสร็จแล้วทั้ง 2 กลุ่ม ให้ยกมือขึ้น

กติกาการเล่น

1. เมื่อได้รับอุปกรณ์การเล่นแล้ว ให้นักเรียนวางอุปกรณ์ไว้ตรงกลาง (ให้เห็นบัตรคำทุกใบ)
2. ให้นักเรียนถอดดอกทุกครั้งที่ยังคำถามจากครู เมื่อฟังคำถามจบแล้ว ครูจะพูดคำว่า “เริ่ม” นักเรียนถึงจะเริ่มประกอบชิ้นงานได้
3. เมื่อกลุ่มใดประกอบเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ยกมือขึ้น โดยจะต้องดูกลุ่มที่ร่วมงานกับกลุ่มของตนเองให้ทำงานเสร็จเหมือนกันด้วย
4. การตรวจคำตอบ ถ้ากลุ่มหนึ่งกลุ่มใดตอบผิด ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม เช่น ถ้ากลุ่ม 1 ตอบถูก กลุ่ม 2 ตอบผิดถือว่าผิดทั้งกลุ่ม
5. บัตรคำใดที่ใช้แล้ว ให้วางกลับไปตรงกลางเหมือนเดิม
6. เมื่อรวมคะแนนแล้ว ถ้ากลุ่มใดชนะ ให้กลุ่มที่แพ้กล่าวคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ชนะให้กล่าวคำว่า “ขอบคุณ” จากนั้นให้จับมือกันในฐานะที่ให้ความร่วมมือในการเล่นเกมนี้อย่างดี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการผลิตสื่อการสอน “ต่อครึ่งละนิด พิชิตความฮา”

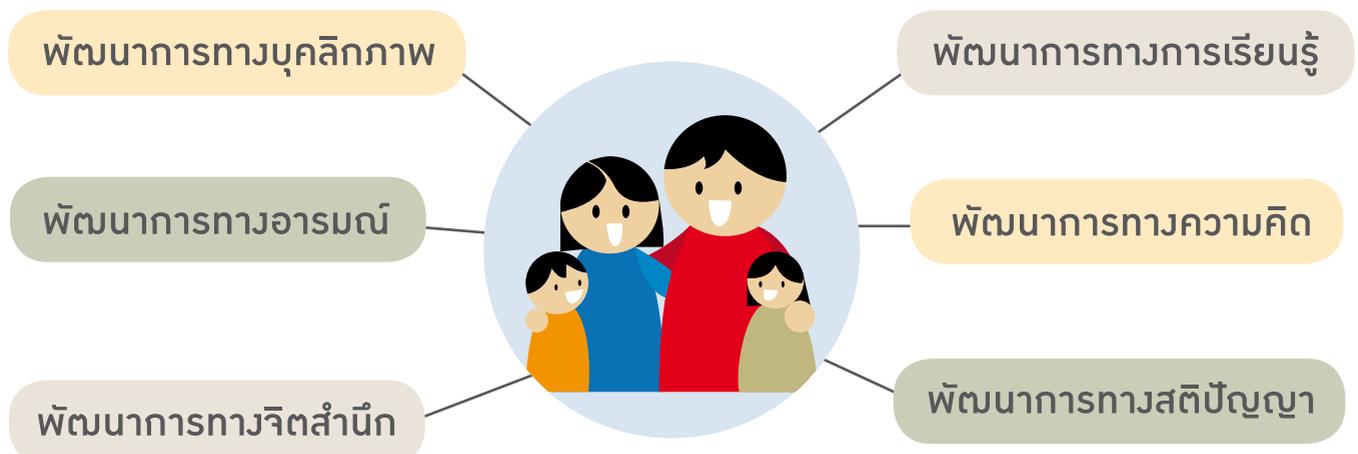
1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ชื่ออุปกรณ์ และหน้าที่ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
2. ฝึกความสามัคคี โดยการทำงานเป็นกลุ่ม
3. ฝึกการสังเกต
4. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

เตรียมตัวอย่างไร... เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)

“สังคมอาเซียน” กำลังจะเกิดขึ้นภายในปี 2558 ที่จะถึงนี้อย่างแน่นอน โดยไม่ต้องผ่านการทำนายทายทักของบุคคลใด ซึ่งเป็นเรื่องที่เราควรจะต้องตื่นตัวกันไม่น้อยไปกว่าอุกทกภัยที่ผ่านมา เนื่องจากเราจะต้องร่วมมือกันพัฒนาเด็กๆ ในความปกครองดูแลของเราให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน การจัดการศึกษาต้องเป็นการส่งเสริมให้เด็กของเราสามารถอยู่ในสังคมที่กว้างขึ้นได้อย่างมีความสุข ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรต้องร่วมมือกันเพิ่มศักยภาพในตัวเด็กให้รู้เท่าทันสถานการณ์โลกที่กำลังจะเปลี่ยนไป การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ควรใช้แค่การเรียนรู้เพื่ออ่านออกเขียนได้ แต่ต้องมุ่งเน้นการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประชาคมอาเซียน เรียกได้ว่าครูต้องปรับ นักเรียนต้องเปลี่ยน และผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือไปพร้อมๆ กัน ทุกอย่างก็กล่าวมาคงต้องเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งเราควรต้องพัฒนากันในหลายๆ ด้านนะคะ

ถึงตรงนี้ก็คงต้องบอกกับนักเรียนทุกคนว่า พร้อมหรือยังที่จะ...
ปรับตัว... ปรับปรุง... ปรับเปลี่ยน... ปรับใจ
เรียนรู้... แลกเปลี่ยนความรู้... พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
คิดใหม่... คิดวิเคราะห์... คิดจำแนกแยกแยะ...
เริ่มตั้งแต่วันนี้จะคะ

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการก้าวเข้าสู่สังคมอาเซียน

“ ที่สำคัญที่สุดคือภาษาอังกฤษต้องพูดให้ได้ จากนั้นคือวัฒนธรรมของประเทศอาเซียนต้องตั้งใจเรียนรู้ในวิชาหลักๆ เช่น วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สุดท้ายคือการกล้าแสดงออก เพราะต้องสื่อสารกับคนในประเทศอาเซียนครับ ”

เด็กชายพีรพัฒน์ ไตรรัตน์ภาส เลขประจำตัว 48324 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1

“ ผมคิดว่าพวกเราจะต้องปรับตัวเยอะมาก ทั้งด้านการเปิด-เปิดเทอมของสถาบันการศึกษา เพราะอาจต้องเปิดตามประเทศอื่นๆ ในอาเซียน และยังมีด้านอื่นๆ ที่ต้องปรับตัวอีก คือ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้มากในสังคมโลก ดังนั้น เราควรจะต้องเตรียมตัวฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น และด้านการเงิน-เศรษฐกิจ ราคาสินค้าหลายอย่างคงจะถูกลงบ้าง เพราะเมื่อเปิดการค้าเสรี ราคาสินค้าชนิดเดียวกันในกลุ่มอาเซียน ราคาที่จะต้องใกล้เคียงกัน ถ้ามีประเทศใดค่าครองชีพสูงขึ้นก็จะทำให้มีสินค้าที่ถูกกว่าไปแทน ”

เด็กชายเจนวิทย์ ธนสารสมบัติ เลขประจำตัว 48441 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2

“ เราควรที่จะฝึกตนให้รู้และพูดภาษาได้หลากหลาย สามารถเขียนและสื่อสารกับคนอื่นได้โดยไม่ติดขัด กล้าแสดงออกไม่เขินอาย โดยเฉพาะกับคนจากประเทศทางยุโรป เราจึงต้องสนใจและเรียนรู้จากประเทศเหล่านั้น และประเทศที่สำคัญอีกประเทศหนึ่งคือประเทศจีน เพราะเป็นพี่ใหญ่ในตลาดการค้าของเอเชีย สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อเราเมื่อยุคสังคมอาเซียนมาถึง ”

เด็กชายดิษพันธ์ อัจฉริยะศิลป์ เลขประจำตัว 48310 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1

เส้นสายในลายธรรม

มาสเตอร์ศรีฉวี สนิลแท้ : ภาพประกอบ

มีสมวลักษณ์ สนิลแท้ : เรื่อง

ข้อคิดสะกิดใจ โดย...วศิน อินทสระ

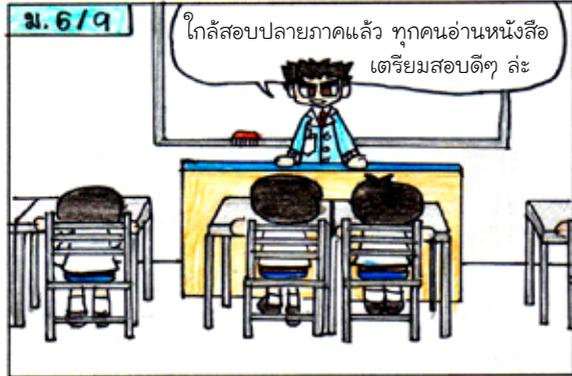
อย่าเอาเรื่องกับสิ่งเล็กน้อย อย่าทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ทางที่ถูกควรทำเรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก ถ้าเป็นเรื่องเล็ก
อยู่แล้ว ก็ไม่ควรเอาเรื่องเสียเลย ปล่อยไปเสีย ถ้าไม่รู้ไม่เห็นเสียบ้าง ไม่บอกทำเป็นเหมือนบอด ไม่ใช้ทำเป็นเหมือนใบ้ ไม่หนวก
ทำเป็นเหมือนหนวกเสียบ้าง จิตใจของเราจะสบายขึ้น

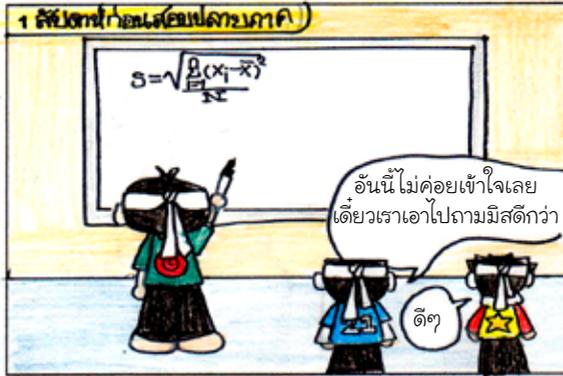
การทำผิดเป็นเรื่องขอมมนุษย์ ส่วนการให้อภัยเป็นเรื่องของเทวดา ถือเอาความว่า มนุษย์ธรรมดาย่อมมีการทำผิดพลาดบ้าง
ส่วนมนุษย์ที่มีใจสูงย่อมรู้จักให้อภัยไม่เอาเรื่องกับสิ่งเล็กน้อย หรือแม้ในสายตาของคนอื่นจะเป็นเรื่องใหญ่ แต่สำหรับ
ท่านผู้มีใจกรุณาจะเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย

การ์ตูนสร้างสรรค์

นายณัฐชัย โทระวิโยธิน เลขประจำตัว 43554 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9
มาสเตอร์ประติษฐ์ ใจกันธิยะ ครูที่ปรึกษา

ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

หากโลกไม่แตก

เราจะอยู่อย่างไร

สวัสดีปีใหม่... คงไม่ช้าเกินไปที่จะกล่าวสวัสดีปีใหม่กับนักเรียนและผู้่านทุกท่านนะคะ เวลาผ่านไปรวดเร็วจริงๆ ปีนี้ก็เข้าสู่ พ.ศ. 2555 หรือ ค.ศ. 2012 เป็นปีที่นักเรียนหลายคนรอคอยว่าโลกจะแตกหรือเปล่านั้น มีสได้ยินบ่อยๆ เกี่ยวกับเรื่องโลกแตก พูดถึงเรื่องโลกแตกเด็กๆ หลายคนกลัวมาก ถึงขนาดเตรียมตัวรอรับวันขึ้นปีใหม่ด้วยอาการไม่ค่อยมีความสุขนัก จะว่าไปก็มีผู้ใหญ่หลายท่านที่กลัวเรื่องโลกแตกกันจนตื่นตระหนก ทราบได้จากคนที่มีคนแห่ไปซื้อที่ดินไว้ในที่สูงเหนือระดับน้ำทะเลมากๆ บางคนก็ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าเหตุการณ์น้ำท่วมที่เพิ่งผ่านมาอาจเป็นลางบอกเหตุร้าย นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ รวมทั้งนักสื่อนักเล่าอ้างต่างๆ มากมายออกมาพูดกันทางสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต บางคนก็เหมือนยังรู้ว่าจะเกิดเหตุการณ์นั้น เหตุการณ์นี้ เวลาเท่านั้นเท่านั้น กระแสข่าวต่างๆ ทำให้เด็กๆ หรือกระทั่งผู้ใหญ่หลายท่านตื่นตระหนกจนไม่มีความสุข เพราะรอคอยในสิ่งที่ไม่รู้แต่เชื่อเพราะมีคนเชื่อว่ามาอย่างนั้น

จากข้อความข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมด เป็นข้อมูลที่พวกเราทำได้ยินได้ฟังมาตลอดระยะเวลา 2 - 3 ปีนี้ คนจำนวนมากกังวล และเตรียมตัวสำหรับวันที่โลกจะแตกกันอย่างอลหม่าน แต่หากโลกไม่แตกล่ะ เราจะดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร ? ไม่ใช่ว่าจะดูแคลนคำทำนายหรือมองว่าเป็นเรื่องเหลวไหล แต่มีสอยากให้นักเรียนและผู้่านพิจารณาถึงความเป็นเหตุเป็นผลของคำลือคำเล่าอ้างต่างๆ ด้วย **เพราะขณะที่มีสเขียนบทความนี้อยู่ ตรงกับวันที่ 4 เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 หรือ ค.ศ. 2012 ผ่านวันที่มีคำทำนายว่าโลกจะแตกมาแล้ว !** แต่เอาเถอะ อย่างไรก็แล้วแต่ เอาเป็นว่าตอนนี้โลกยังไม่แตก เราจะทำอะไรได้บ้างในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตเหลืออยู่ ลองคิดกันดูว่า หากโลกจะต้องแตกลงไปจริงๆ วันนี้หรือวันข้างหน้า อะไรบ้างที่เป็นความฝันของเรา และเรามีโอกาสเข้าไปใกล้ความฝันของเราบ้างหรือยัง

นักเรียนตัวเล็กๆ จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า คงไม่ตีแนหากมัวนั่งคิดเรื่องวันที่โลกแตก ไม่ใช่เรื่องสร้างสรรค์เลย และทำให้ชีวิตของเราไม่สนุกเท่าไร แต่มีสอยากให้นักเรียนมองหาคำตอบว่าอยากทำอะไร อะไรว้าวรรโลงโลกใบนี้บ้าง **หากโลกไม่แตก และเราต้องอยู่ต่อไปอีกยาวนานหลายสิบปี เราจะอยู่อย่างไร** อยู่ไปวันๆ ไม่มีการพัฒนาตนเอง ขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต และเฝ้าหาความรู้ ที่มีสกล่าวมาทั้งหมดก็เพื่ออยากให้เกิดๆ มองทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้ด้วยเหตุผล และลองคิดวิธีการช่วยกันแก้ปัญหา อาจจะเป็นแค่ความคิดเล็กๆ แต่ใครจะรู้ว่าวันหนึ่งนักเรียนอาจเป็นนักคิดผู้ยิ่งใหญ่ก็ได้

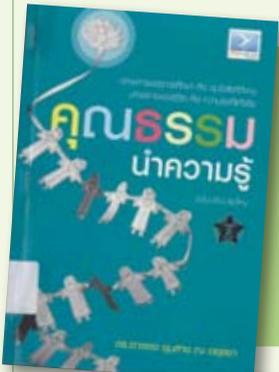
โลกจะแตกแล้ว ! แต่เราไม่ต้องทำอะไรเลย อยู่รอไปเรื่อยๆ อย่างนั้นหรือ การรอคอยโดยไม่ทำอะไรให้เกิดประโยชน์เป็นการรอคอยที่ไร้ค่ามาก ยกตัวอย่างให้เห็นเด่นชัดกับเหตุการณ์ที่เพิ่งผ่านพ้นเราไป คือเรื่องน้ำท่วมใหญ่ที่กรุงเทพฯ คำฮิตติดปากคือคำว่า “เมื่อไหร่ น้ำจะมาชะงะที” และ “เมื่อไหร่ น้ำจะไปชะงะที” คำสองคำนี้มีสก็ใช้มาแล้ว แต่ถึงพูดอย่างไรก็ไม่มื่ออะไรดีขึ้น เพราะถึงเวลาน้ำจะมาเอง กำหนดไม่ได้ และเมื่อถึงเวลาน้ำจะไปก็ไปเอง ไปบังคับหรือกำหนดไม่ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ในระยะเวลาที่ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อไหร่ ลองมาพยายามช่วยกันเร่งทำประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัว และสังคมกันดีกว่าค่ะ ให้ฝึกใจไว้ว่า “อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด” ไม่มีวันที่คนเราจะเอาชนะธรรมชาติได้ สิ่งที่ต้องทำคือการยอมรับและพยายามหาทางป้องกัน หรือแก้ไขเมื่อเกิดขึ้นแล้ว คราวหน้าก็อย่าให้เกิดซ้ำ หรือหากเกิดซ้ำอีกก็อย่าให้หนักหนาสาหัสเท่าคราวแรก ธรรมชาติ เป็นสิ่งที่สวยงาม แต่บางครั้งก็โหดร้าย ดังนั้น อย่าทำร้ายธรรมชาติก่อน จะได้ไม่ต้องโดนเอาคืนอย่างแสนสาหัสแบบที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ นักเรียนต้องช่วยกันอนุรักษ์ป่าไม้ ช่วยลดขยะที่ก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อย งดการบริโภคเกินความจำเป็นลงบ้าง เพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องโดนลงโทษจากธรรมชาติอีก

สิ่งที่เด็กอัสสัมชัญควรระลึกเสมอคือ จงเชื่อในความดี จงเชื่อในสิ่งที่กระทำ จงอย่าเชื่ออะไรถ้าคิดว่าเชื่อแล้วทำร้ายตัวเอง จงอย่ากลัวอะไร ถ้ากลัวแล้วไม่มีความสุข จงอย่าลืมน่าบางครั้งความกลัวก็เปลี่ยนเป็นความแกร่ง หากเรามองมุมบวก เช่น กลัวโลกแตก เราก็ต้องรีบหาเวลาทำบุญมากๆ เชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณพ่อคุณแม่และครูอาจารย์มากๆ หาเวลาอยู่ใกล้กับคนที่เรารักมากๆ ตั้งใจเรียนมากๆ รักษาสิ่งแวดล้อมมากๆ และที่สำคัญ เป็นคนดีให้มากๆ เชื่อเถอะว่าถ้านักเรียนทำทุกอย่างที่กล่าวมาแล้วอย่างครบถ้วน เมื่อถึงวันนั้น... วันที่โลกแตกขึ้นมาจริง ๆ ก็ไม่มีอะไรจะต้องเสียตายแล้ว เพราะอย่างน้อยเราก็ได้จารึกไว้ในใจใครต่อใครหรือใจเราเองว่า เกิดมาชาติหนึ่ง เราได้ทำดี และเป็นคนดีแล้ว

อย่าลืมน... โลกจะแตกหรือไม่แตกเราไม่รู้ รู้แต่ว่าเราจะทำอะไร และทำอย่างไรที่จะอยู่อย่างมีความสุขและมีคุณค่าในวันที่โลกใบนี้ ยังคงเป็นโลกใบเดิมที่เราต้องดำเนินชีวิตอยู่ต่อไป สุดท้ายนี้ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงคุ้มครองนักเรียนและผู้่านทุกๆ คน และขอให้ พ.ศ. 2555 เป็นปีที่ไม่มีแต่เสียงหัวเราะและรอยยิ้มที่สลายในระคะ

หน้าต่างความรู้

ศูนย์วิทยบริการ

คุณธรรมนำความรู้

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : ปริ๊มมาร์ต, 2554.

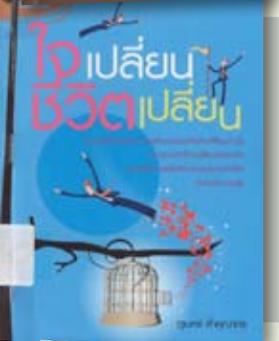
จากการคิดค้นและประสบการณ์ของผู้เขียนที่ต้องการให้เด็ก ๆ มีคุณธรรมนำความรู้ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยเรื่องราวต่างๆ มากมาย เช่น ปลายทางของการศึกษา อุปนิสัยที่ดีงาม การฝึกหัดให้เด็ก ๆ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนคุณธรรมและความดีงามระหว่างวิชา เป็นต้น

พรุ่งนี้ต้องดีกว่าเมื่อวาน 1,000,000 เปอร์เซ็นต์

ปัญจะ ตรีทรงพล. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

หนังสือเล่มนี้แนะนำวิธีการทำให้วันพรุ่งนี้ดีกว่าวันนี้ ไม่ใช่การเข้าไปจู้จ้นจ้านจวนว้ายกับผู้อื่น แต่เป็นการปรับปรุงวันนี้ในจิตใจของเราให้ได้พัฒนา เต็มเต็ม และค้นลึกเข้าไปถึงปมด้อยที่ทำให้เราอยู่กับที่ ก้าวไปไม่ได้ ถอยไปไม่พ้น เพียงแค่เรายอมรับปมด้อยนั้น ก่อนนำมาแก้ไขและพัฒนาด้วยการปรับทัศนคติ วิธีการคิด และวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้วันพรุ่งนี้ที่จะมาถึงเป็นวันที่ดีกว่าวันนี้ล้านเปอร์เซ็นต์

ใจเปลี่ยน ชีวิตเปลี่ยน

อุเบศร์ ล้ำคุณากร. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

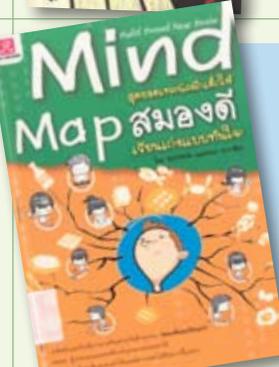
ชีวิตของคุณเป็นของคุณเอง ชีวิตนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครทั้งสิ้น นอกจากอยู่ภายใต้การกำหนดของตัวเอง เริ่มต้นง่ายๆ ที่ใจของคุณ ไม่ว่าชีวิตจะเป็นแบบไหน จะดีเลิศหรือเลวร้าย ล้วนเกิดจากใจของคุณเป็นตัวกำหนด เมื่อใจเปลี่ยน ความคิดของคุณจะเปลี่ยนตาม และนั่นจะส่งผลให้การกระทำของคุณเปลี่ยนไปด้วยแล้วความสำเร็จก็จะเป็นของคุณอย่างแน่นอน

แดกเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ

จเด็จ กัจจรเดช. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

หนังสือเล่มนี้มีดีตรงที่ควารางวัลซีไรต์ปี 2554 มาครองได้สำเร็จ อัดแน่นด้วยงานเขียนคุณภาพในรูปแบบเรื่องสั้นสารพัดเรื่องราวที่เต็มไปด้วยการเสียดสี ประชดประชัน ล้อเลียน ตลกขบขัน หัว โศกนาฏกรรมเชิงโรแมนติก และแนว Protesque เช่น การละเล่นกับความแปลกประหลาด ความซำหูด วิปริต บิดเบี้ยว ไม่สมประกอบของตัวละคร และโลกที่พวกเขาดำรงอยู่ ทั้งชวนอ่าน ชวนคิด ชับช้อน สนุกสนาน และชวนติดตามจนไม่อาจวางหนังสือลงได้เลย

Mind Map สูดยอดเทคนิคฝึกเด็กให้สมองดี เรียนเก่งแบบทันใจ

Achira และระนา นากาชิมา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

รวบรวมเคล็ดลับมากมายที่จะช่วยให้เด็กทุกคน “สมองดี และเรียนเก่ง” ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยกลเม็ดเคล็ดไม่ลับที่จะมาเป็นตัวช่วยให้พ่อแม่ได้นำไปฝึกลูกได้ง่ายๆ แต่ได้ผลจริง นำเสนอในรูปแบบเข้าใจง่าย พร้อมการ์ตูนหลากหลายที่จะมาสร้างสีสัน และความเพลินเพลินไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้

เสียงหัวเราะสร้างอภิวินัย

คาเสะ ฮิเดอากิ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

เนื้อหาแนะนำสถิติวิทยาแห่งการใช้เสียงหัวเราะเพื่อสร้างความสุข และเปิดช่องทางในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ ด้วยวิธีต่างๆ ที่ทำได้ง่าย และจะทำอย่างไรบ้างนั้น ร่วมพิสูจน์ความอัศจรรย์ของเสียงหัวเราะพร้อมกันในเล่ม

เงินทองต้องจัดการ

วิวรรณ ธาธาหิรัญโชติ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2554.

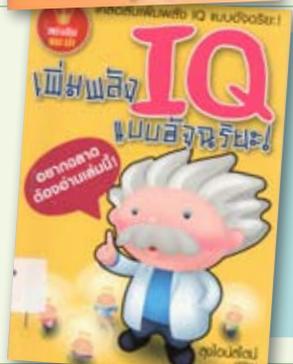
รวบรวมข้อเขียน ข้อคิดเห็น และทัศนะของนักจัดสรรและวางแผนการเงินมืออาชีพ นำเสนอแนวทางการจัดการเงินทอง จัดการหนี้ จัดการการลงทุน โดยอิงให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่เราๆ ท่านๆ กำลังเผชิญอยู่ และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

เลิศล้ำคำพ่อ ก่อสุขและสำเริง

อ้อม ประนอม. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์, 2554.

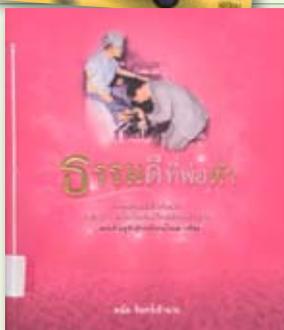
ประมวล ส.ค.ส. พระราชทาน คำสอนของพ่อ พระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดั่งงามตามรอยเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างพลังความคิดที่ดี อยู่อย่างมีความหวัง และใช้พลังแห่งตนสร้างสรรค์สังคมไทยให้ร่มเย็นเป็นสุขร่วมกัน ตามหน้าที่ของตน

เพิ่มพลัง IQ แบบอัจฉริยะ

ลูกไอน์สไตน์. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2554.

เผยสุดยอดเคล็ดลับเสริมพลังไอคิวแบบละเอียด ตั้งแต่ไอคิวมีความสำคัญอย่างไร ปัจจัยที่มีผลต่อระดับไอคิว และการพัฒนาศักยภาพของไอคิวที่มีจุดเริ่มต้นตั้งแต่การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย หรืองานอดิเรกที่ทำอยู่ทุกวันล้วนเป็นการเพิ่มไอคิวทั้งนั้น แถมทำด้วยเกมพัฒนาไอคิวเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

ธรรมดีที่พ่อทำ

दनัย จันทรเจ้าฉาย. กรุงเทพฯ : ดีเอ็มจี, 2554.

ประมวลภาพความงดงามแห่งพระราชจริยวัตรผ่านพระบรมฉายาลักษณ์ รวมถึงพระราชดำรัสที่ได้พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทยตลอดระยะเวลา 65 ปีแห่งการครองราชย์ นำมารวบรวม วิเคราะห์ และเทียบเคียงเป็นข้อคิด เพื่อให้พสกนิกรชาวไทยได้หันมาพิจารณาตนเองและปฏิบัติตนตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

ถ่ายทอดประสบการณ์ และความรู้สึก

การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน
วันที่ 16 - 18 สิงหาคม 2554
ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมปัส พระราม 2

ผมรู้สึกสนุกและมีความสุขมากที่ทางโรงเรียนให้ไปทำกิจกรรมที่แคมปัส พระราม 2 ซึ่งเป็นสถานที่ที่กว้างขวางเหมาะแก่การเรียนรู้ ผมเดินทางไปทำกิจกรรมในวันที่ 16 สิงหาคม 2554 ในช่วงเช้ามีกิจกรรมเข้าฐาน 8 ฐาน แต่ละฐานต้องใช้ทักษะต่างๆ มากมาย ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และที่สำคัญที่สุดคือการทำงานเป็นทีม ประสบการณ์ที่ได้รับในครั้งนี้ ผมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เช่น การร่วมงานกับผู้อื่นที่เราไม่เคยรู้จักมาก่อน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การสื่อสาร ฯลฯ ในช่วงบ่ายมีกิจกรรมกีฬาที่ผมชอบ ผมสนุกมาก เพราะได้ออกกำลังกายเต็มที่ และยังเป็นการเล่นกีฬาที่สนุกอีกด้วย

เด็กชายภูบดี วัชรโรสาท
เลขประจำตัว 45311 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4

ผมคิดว่าบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไปมาก มีการพัฒนาในทุกด้าน มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา มีตึกและอาคารต่างๆ ที่พร้อมจะอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน เหมาะที่จะจัดกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมในวันนั้นช่วงเช้า มีการแบ่งฐานย่อยๆ 8 ฐาน ได้แก่ ฐานจุ่มจุ่ม ฐานยิงแหลก ฐานสายลับ 007 ฐานทุระเบิด ฐานชนไข่มดแดง ฐาน Water World ฐานเดินตะขาบ และฐานร่วมด้วยช่วยกัน ทุกกิจกรรมในแต่ละฐานสอนเรื่องความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน เพราะถ้าคนใดคนหนึ่งไม่ช่วยจะทำให้เกิดความล้มเหลวได้ เปรียบเสมือนชีวิตจริงในการทำงาน ถ้าผู้ร่วมงานไม่สามัคคีกันก็จะทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จ กิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นดูเหมือนจะเป็นกิจกรรมธรรมดา แต่แท้จริงแล้วกิจกรรมทุกกิจกรรมสอนอะไรหลายๆ อย่างให้กับเรา ขึ้นอยู่กับเราว่าจะนำไปปฏิบัติตามหรือไม่

เด็กชายพัชรนันท์ วัชรยวงกูร เลขประจำตัว 45664 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4

การที่นักเรียนได้มีโอกาสไปเรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนในหนังสือ ได้ออกไปเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ นอกโรงเรียน ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี และเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้มีความกระตือรือร้น เปลี่ยนบรรยากาศจากการเรียนที่ซ้ำซากจำเจในห้องเรียน ดังเช่นโครงการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ผลัดกันไปทำกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ที่โครงการอัสสัมชัญแคมป์ส พระราม 2 ซึ่งมีพื้นที่ขนาด 200 กว่าไร่

ในช่วงเข้ามามีกิจกรรมตามฐานต่างๆ 8 ฐาน จัดอยู่รอบๆ ตึก Trinity โดยแต่ละฐานก็เป็นการฝึกร่างกายในด้านต่างๆ ผมขอยกตัวอย่างบางฐานที่ผมชอบ เช่น ฐาน Water World เป็นฐานที่ฝึกทักษะความสมดุล ผมรู้สึกประทับใจในความคิดสร้างสรรค์ของผู้คิดฐานนี้ ต่อมาคือฐานสายลับ 007 ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกให้ดูตัวต่อเลโก้ในกล่องซึ่งถูกต่อเป็นรูปต่างๆ ไว้ก่อนแล้ว เมื่อดูเสร็จให้อธิบายให้เพื่อนอีกกลุ่มฟัง แล้วต่อเลโก้ให้เหมือนกับในกล่อง ฐานนี้ฝึกเรื่องการสังเกตและการสื่อสาร ส่วนฐานตะขาบเป็นการตัดแปลงจากการละเล่นของเด็กไทยคือ "เดินกะลา" แต่ปรับเปลี่ยนให้เดินต่อกันหลายๆ คน ฐานนี้ฝึกทั้งการทรงตัวและความสามัคคี หลังจากทำกิจกรรมครบทุกฐานก็ถึงเวลาเที่ยงพอดี เราได้รับประทานอาหารแบบบุฟเฟต์ มีอาหารแบบไทยๆ ให้เลือกหลายอย่าง ซึ่งรสชาติดีมาก ในช่วงบ่ายมีกิจกรรมการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬา ที่มีสนามกีฬาจำนวนมากเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนทั้งหมด ผมรู้สึกประทับใจกับการจัดกิจกรรมที่โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2 เป็นอย่างมาก เพราะทำให้ผมและเพื่อนๆ มีความสุขและสนุกสนาน ทั้งยังได้ออกกำลังกายร่วมกันเสมือนเป็นการเสริมพลังกายพลังใจให้ผมต่อสู้กับการเรียนในวันต่อไป

เด็กชายปริญ ทิววิวัฒนาการ
เลขประจำตัว 45418 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5

ผมรู้สึกว่าเป็นการได้ออกกำลังกาย ได้รับความสนุกสนาน ได้เรียนรู้ความหมายของคำว่าความสามัคคี แต่ที่นี้อากาศค่อนข้างร้อน จึงไม่ค่อยมีนักเรียนเล่นกีฬามากนัก ส่วนอาหารก็มีรสชาติอร่อย ถ้าโรงอาหารสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็น่าจะมีรายการอาหารให้เลือกมากกว่านี้ จากการทำกิจกรรมตอนเช้า ผมได้ฝึกทักษะต่างๆ ได้เล่นกับเพื่อนคนอื่นๆ จากปกติที่ผมไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย แต่เมื่อมาที่โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2 แล้วรู้สึกว่าได้ออกกำลังกายมากขึ้น ซึ่งผมไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำแบบนี้เลยครับ

เด็กชายชดภิรมย์ เข้มบัณฑิต เลขประจำตัว 50515 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6

ผมรู้สึกดีใจมากที่ได้ไปทำกิจกรรมนอกห้องเรียน ผมได้ทำกิจกรรมต่างๆ ตามฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เรา มีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียง และรู้จักการทำงานเป็นทีม ในภาคบ่ายมีกิจกรรมการเล่นกีฬาหลายชนิด เช่น เทนนิส บาสเกตบอล และ ฟุตบอล กีฬาทุกชนิดได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอย่างมาก แต่โดยส่วนตัวแล้วผมใช้เวลาส่วนมากในการเล่นบาสเกตบอล ซึ่งมีเวลาให้เล่นประมาณ 2 ชั่วโมง หลังจากนั้นก็ถึงเวลากลับโรงเรียน บนรถบัสเพื่อนๆ ต่างพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน ส่วนผมเองรู้สึกอยากกลับมาที่แคมป์บ่อยๆ เพื่อทำกิจกรรมและเล่นกีฬากับเพื่อนๆ ครับ

เด็กชายกิตติพัฒน์ เก้าเอี่ยม
เลขประจำตัว 48516 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7

การที่ผมได้ไปโครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2 กับเพื่อนๆ ในครั้งนี้ นับเป็นการศึกษานอกห้องเรียน ทำให้ผมได้รับอะไรหลายๆ อย่างกลับมา เริ่มตั้งแต่การเป็นคนตรงต่อเวลา เพราะหากมาสายไม่ทันเวลารถออกก็จะอดไป ส่วนกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นก็เพื่อฝึกให้เรา มีความสามัคคีเป็นหัวใจสำคัญ เมื่อถึงเวลาพักรับประทานอาหารกลางวัน ด้วยจำนวนนักเรียนที่มาก แต่จำนวนแม่ครัวที่ทำหน้าที่คักอาหารมีน้อย ทำให้เราต้องยืนเข้าแถวเป็นเวลานานมาก และห้ามแซงแถวโดยเด็ดขาด เพราะมีมาสเตอร์วิชาญคอยดูแลอยู่ เพียงแค่การเข้าแถวรอรับอาหารก็เป็นการฝึกความอดทนอย่างหนึ่ง เมื่อถึงบ่ายโมงเราก็พากันไปเล่นกีฬา ผมได้เล่นเทนนิสกับเพื่อนๆ แต่บางคนไม่ได้นำไม้เทนนิสมา ผมจึงให้ยืมและผลัดกันเล่น นับเป็นการฝึกความเสียสละไปด้วยในตัว หลังจากนั้นเราก็ตูทางกลับถึงโรงเรียนโดยสวัสดิภาพ เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ทุกคนในห้องหน้าลอกกันหมด เนื่องจากตากแดดระหว่างการทำกิจกรรมที่แคมป์ส และเราไม่ได้ทาครีมกันแดดไปด้วย 555

เด็กชายธนิต ลิขิตชลาธรา
เลขประจำตัว 45658 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7

วันนี้เป็นวันที่ผมมีความสุขอีกหนึ่งวัน เพราะผมได้อยู่กับเพื่อนๆ เพื่อร่วมกันทำกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน ผมได้ทำอะไรหลายๆ อย่างกลับมาจากการเล่นกีฬาทำกิจกรรม เช่น ความสามัคคีในหมู่คณะ ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และการวางแผน ในช่วงเช้าเราได้ทำกิจกรรมในฐานต่างๆ ร่วมกันอย่างมีความสุข ส่วนในช่วงบ่าย นักเรียนทุกคนต้องทำกิจกรรมเล่นกีฬา ผมเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลทุกอย่างที่ผมได้ทำในวันนี้ นับเป็นประสบการณ์ที่น่าประทับใจ และผมมีความสุขมากกับการทำกิจกรรมที่โครงการอัสสัมชัญ แคมปัส พระราม 2

เด็กชายวรเชษฐ์ บุญถาวรสกุล เลขประจำตัว 45281 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7

ผมได้เดินทางไปทำกิจกรรมที่แคมปัส พระราม 2 ทำให้ได้รับความรู้ต่างๆ ดังนี้ 1) ได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีม เมื่อพวกเรามีความสามัคคีกันก็จะสามารถร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี 2) ฝึกความรอบคอบ และฝึกความระมัดระวัง กิจกรรมบางฐานต้องอาศัยความรอบคอบจึงจะสามารถปฏิบัติภารกิจสำเร็จได้ 3) ฝึกความมีระเบียบวินัย หากขาดวินัยหรือทำผิดกฎก็จะทำให้สมาชิกในกลุ่มเดือดร้อน 4) ฝึกการเป็นนักวางแผนที่ดีในหลายๆ ฐานต้องมีการวางแผนก่อนแล้วจึงลงมือปฏิบัติได้ หากวางแผนไม่ดีก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดหรือล้มเหลว นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมในช่วงบ่าย ซึ่งผมได้ฝึกตีเทนนิส ทำให้ได้ทราบหลักการเล่นเทนนิสอย่างถูกวิธี และยังสามารถนำไปสอนผู้ที่ต้องการเล่นเทนนิสได้ต่อไป

เด็กชายกิตติพงศ์ วงศ์ภักดิ์
เลขประจำตัว 45269 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7

“แค่สวดมนต์...ก็พ้นได้”

พระธรรมสิงหบุราจารย์ หรือหลวงพ่อจารย์ สุทธิธัมโม แห่งวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี กล่าวไว้ในหนังสือ “อานิสงส์ของการสวดพระพุทธรคุณ” (หน้า 1) ว่า “การสวดมนต์ไหว้พระเป็นธรรมประจำชีวิต เป็นข้อคิดประจำชีวิต เกิดผลผลิตเพื่อความมอภาม สร้างความดีให้แก่ตน ผลกำไรเป็นความดีเพื่อบอบให้เพื่อนร่วมชาติร่วมโลกได้อยู่ด้วยกัน ขอให้ท่านพร้อมสมาชิกในครอบครัว ได้สวดมนต์กับทุกคน ทุกครอบครัว เพื่อเป็นมรดกในชีวิต จะเกิดฐานะดี มีปัญญา มีความสุข เจริญยิ่งๆ ขึ้นไปในชีวิต ขอให้ท่านชักชวนลูกหลานทุกๆ คนสวดมนต์ก่อนนอน ถ้าท่านทั้งหลายมีความตั้งใจ ศรัทธา และเชื่อมั่น ลูกหลานได้สวดมนต์แล้วผลที่ได้รับจากการสวดมนต์นี้จะทำให้

1. ลูกหลานจะมีระเบียบวินัยที่ดี
2. ลูกหลานจะไม่เกียม จะเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ เขาจะรู้ว่าเขาเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ จะวางตัวได้เหมาะสม
3. เมื่อเจริญวัยเป็นหนุ่มสาวก็จะเป็นลูกหลานที่ดีของพ่อแม่ เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ
4. ผู้ที่สวดมนต์และปฏิบัติเป็นประจำจะเจริญรุ่งเรือง วัฒนาสถาพร จะรวย จะสวย จะดีมีปัญญา จะสมประสงค์ ในสิ่งที่ตั้งความตลอดไปทุกประการ”

จากคำกล่าวนี้ ถ้านำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้จะพบว่า อานิสงส์ของการสวดมนต์ข้อที่ 4 ที่กล่าวว่า **“ผู้ที่สวดมนต์และปฏิบัติเป็นประจำจะเจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพร จะรวย จะสวย จะดีมีปัญญา จะสมประสงค์ในสิ่งที่ตั้งความตลอดไปทุกประการ”** นั้น เป็นสิ่งที่ทุกท่านที่เป็นปณูชนคงปรารถนากันทุกคน โดยเฉพาะนักเรียนทั้งหลาย **“จะดีมีปัญญา”** แน่نون ถ้าสวดมนต์ทุกวัน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็ให้สวดตามบทสวดของศาสนาที่ท่านนับถือจะได้ผลดีเช่นกัน การสวดมนต์ให้เกิดผลอันดีแก่ตนเอง เบื้องต้นผู้สวดต้องศรัทธา คือ มีความเชื่อ ความเลื่อมใส การสวดถึงจะเป็นอานิสงส์ในศรัทธาของเขาก่อน บางคนรู้ว่าสวดมนต์ดี แต่สวดไปมันไม่ดีเพราะอะไร เพราะจิตไม่ดี เข้าไม่ถึงธรรมะ ถ้ามีจิต มีศรัทธาเลื่อมใสในการสวดแล้ว จะเข้าถึง จะซึ้งใจ จะใฝ่ดี จะมีสัจจะอานิสงส์ มีสัจจะแล้วจะมีกตัญญูกตเวทีตามธรรมะ รู้หน้าที่การงานของตน แต่สวดแล้วเข้าไม่ถึง ไม่มีศรัทธาเลย สวดจืดๆ จ้ำๆ การสวดมนต์ไม่ใช่การค้าขาย เหมือนพ่อค้าไปแลกเปลี่ยนของในตลาดเป็นธุรกิจ การสวดมนต์ต้องการให้ระลึกถึงตนเอง มีสติสัมปชัญญะ เริ่มสวดใหม่ๆ ยังไม่เป็นสมาธิ ยังท่องไม่ได้ พ้ออ่านไปท่องไป ซ้ำๆ บ่อยจนคล่องปาก พ้อคล่องปากแล้วก็คล่องใจ พ้อคล่องใจจิตใจแล้วมันก็จะเกิดสมาธิ คราวนี้พ้อเกิดสมาธิ จิตก็เข้าถึง พ้อเข้าถึงแล้วจะซึ้งใจ ซึ้งธรรม จากนั้นจะใฝ่ดีเอง

ฉะนั้นขณะสวดมนต์ ผู้สวดก็จะได้ทั้งศีล-สมาธิ-ปัญญา กล่าวคือขณะสวดมนต์ก็สำรวมกาย วาจา ใจ ก็ได้**ศีล** ต่อมาจิตใจจดจ่อกับบทสวดมนต์ไม่วอกแวกก็ได้**สมาธิ** จนกระทั่งผู้สวดมีความเพียรที่จะละสิ่งที่เป็นอกุศล ระวังถึงแต่สิ่งที่เป็นกุศล ทำให้เกิดความรู้ว่ากรรมดีต้องชวย กรรมชั่วร้ายต้องละวาง เรียกว่าได้**ปัญญา** การสวดมนต์นี้เมื่อผู้สวดทำด้วยความศรัทธาในเบื้องต้น จะส่งผลให้จิตเป็นสมาธิตั้งมั่นเป็นฐานเกิดปัญญาเพื่อพัฒนาตนให้เป็นผู้ที่สะอาด สว่าง และสงบได้ต่อไป

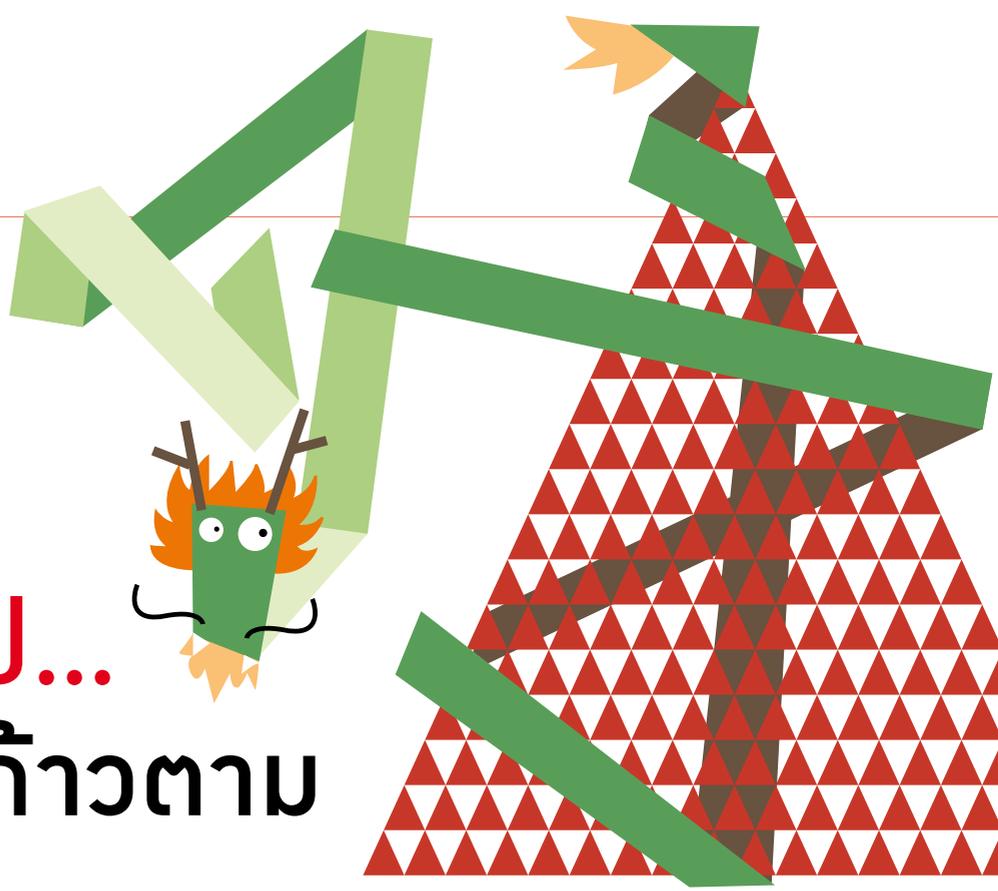
ในฐานะที่เป็นนักเรียน ได้รู้เทคนิคการสร้างปัญญาให้เกิดแก่ตนแบบง่ายๆ โดยไม่เสียสตางค์เพียงแต่ต้องอาศัยความอดทน (ขันติ) และเพิ่มความเพียรพยายามในการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ **แค่สวดมนต์ก็พ้นได้ กล่าวคือ พ้นจากการมีปัญญาที่ปัญญาเขลา กลายเป็นผู้มีปัญญาสว่าง ปัญญาดีมากได้ในฉับพลัน** ทั้งหมดนี้ผู้ฝึกเองจะรู้ด้วยตนเอง ตามคำกล่าวทางพุทธศาสนาว่า “ปัจเจกตั้ง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ” เพราะกระแสทางโลกมีมาก มองเห็น สัมผัสได้ แต่กระแสทางธรรมไม่สามารถมองเห็นได้ ถ้ายังปฏิบัติไม่ถึงขั้น

ลองคิดดูว่าหนึ่งวันมี 24 ชั่วโมง แค่สละเวลาเช้า-เย็น-ก่อนนอน หรือช่วงที่เราว่างๆ วันละ 10 นาที มาสวดมนต์ภาวนายู่กับตัวเอง มาเจริญสติ (ทำสติให้เจริญ) แค่นี้ก็ได้กำลังสมาธิก่อให้เกิดปัญญา ไร้ปัญหาแน่นอน (สติมาปัญญาเกิด สติเตลิดย่อมเกิดปัญญา) นอกจากนี้ ยังได้กำลังบุญ โดยการทำให้บิดามารดาเกิดความสบายใจ ภาคภูมิใจในบุตรหลานของตน ถือเป็นกรทดแทนพระคุณของท่านทางอ้อมอีกด้วย

ท้ายที่สุดนี้ ขอฝากคำกลอนสอนใจว่า

สิ่งที่ควรริบสร้างคือ	ความดี
สิ่งที่ควรริบมีคือ	ศีลธรรม
สิ่งที่น่าจดจำคือ	บุญคุณ
สิ่งที่น่าเพิ่มพูนคือ	สติปัญญา

ปีเก่าจากไป... ปีใหม่ที่ก้าวตาม

สวัสดิ์คະคุณครูและนักเรียนที่รักทุกคน มหาอุทกภัยในวิกฤตการณ์น้ำท่วมระหว่างเดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2554 ผ่านไปด้วยความอดทน ความรัก และความเสียสละของคณะกรรดา คณะครู นักเรียน และผู้ปกครองชาวอัสสัมชัญทุกท่าน มันคือพลังอันยิ่งใหญ่ที่ไม่มีความเห็นแก่ตัว เป็นความทรงจำที่น่าประทับใจของคนในชาติ และปีใหม่ที่ก้าวตามมาคือการทบทวนบทเรียนในชีวิต อันยิ่งใหญ่ที่ว่า...

นักเรียนให้อะไรกับชีวิตบ้าง...

(ความสุข ความเศร้า ความสมหวัง ความผิดหวัง ความรัก ความโกรธ ฯลฯ)

ถ้าชีวิตเปรียบกับบทเพลง นักเรียนก็ต้องร้องตามให้จบ

ถ้าชีวิตเปรียบกับทางเดิน นักเรียนก็ต้องเดินให้ถึงปลายทาง

ถ้าชีวิตเปรียบกับเรือ นักเรียนก็ต้องไปให้ถึงฝั่ง

ฯลฯ

นักเรียนต้องขอบคุณที่ชีวิตให้มีชีวิต เพราะการมีชีวิตอยู่ถือเป็นรางวัลอันยิ่งใหญ่ ควรทำดี รักษาศีล รักและกตัญญูต่อบิดามารดา และคุณครูทุกท่าน ตลอดจนคนดีที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเราด้วยใจบริสุทธิ์... แล้วพบกันฉบับหน้านะคะ

“อย่าตามว่าประเทศชาติจะทำอะไรให้แก่ท่าน

แต่จงตอบว่า...

ท่านจะทำอะไรให้แก่ประเทศชาติบ้าง”

จอห์น เอฟ. เคนเนดี

“Ask not what your country can do for you

-- ask what can you do for your country”.

John F. Kennedy

Be The Best You Can

This can transform your life.
When you commit to your personal quest,
Unimagined possibilities open to you.
Consider how you'd like to be remembered.
Then strive to match your potential.
Here lies your real value
And the path will reveal itself.

ทำดีที่สุดเท่าที่จะสามารถ

การทำอะไรให้ดีที่สุด สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตได้
เมื่อท่านทุ่มเทไปกับสิ่งที่ตนเองหมายมั่น
และสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดย่อมเกิดขึ้นได้
ลองตรองดูว่าจะให้คนอื่นยอมรับ และจดจำท่านอย่างไร
แล้วลงมือทำตามความสามารถที่มีอยู่นั้น
คุณค่าในตัวท่านจะปรากฏ
และเวลาจะเปิดเผยความเป็นท่าน

ที่มา : *Now Is The Time, Patrick Lindsay, 2009*

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82
โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ

เลขที่ 26 ซอยเจริญกรุง 40 ถนนเจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25
โทรสาร : 0-2237-7769

ISSN 1513-4989

www.assumption.ac.th

วารสารฉบับนี้พิมพ์ด้วย Soy Ink หมึกพิมพ์จากน้ำมันถั่วเหลือง

